

189

ZÁKON

ze dne 24. dubna 2008,

kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o uznávání odborné kvalifikace

Čl. I

Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění zákona č. 96/2004 Sb., zákona č. 588/2004 Sb., zákona č. 21/2006 Sb. a zákona č. 161/2006 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona se za slova „Evropské unie“ vkládají slova „a některých příslušníků jiných států“.

2. Nadpis části první zní: „**UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE A JINÉ ZPŮSOBILOSTI**“.

3. § 1 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1, 2, 2a, 2b, 2c, 2d, 2e, 2f, 2g a 2i zní:

„§ 1

Předmět a účel zákona

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje postup správních úřadů, profesních komor a veřejnoprávních zaměstnavatelů (§ 37 odst. 1) při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti vyžadované pro výkon regulované činnosti na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace získána nebo tato činnost byla vykonávána v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci osobami uvedenými v odstavci 2.

(2) Podle tohoto zákona se uznává odborná kvalifikace a jiná způsobilost

a) státního příslušníka členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském

hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „členský stát“),

b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,

c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)²⁾,

d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství^{2a)},

e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem vědeckého výzkumu^{2b)},

f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu d) nebo e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky^{2c)},

g) osoby, které byl na území České republiky udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky^{2d)},

h) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby^{2e)},

i) státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za tímto účelem^{2f)},

(dále jen „uchazeč“).

(3) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud ustanovení zvláštního zákona neupravují problematiku uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti jinak. Tím není dotčen dočasný nebo příležitostný výkon regulované činnosti podle hlavy VIII tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{2g)}.

(4) Ustanovení hlavy VIII se nepoužijí v případě investičního zprostředkovatele²ⁱ⁾.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Čl. 39, 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství.

²⁾ Čl. 23 a čl. 24 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

^{2a)} Čl. 11 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 21 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty.

^{2b)} Čl. 12 písm. a) směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

^{2c)} Čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny; § 13 a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

^{2d)} Čl. 23, čl. 26 odst. 1 a 3 a čl. 27 odst. 3 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

^{2e)} Čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

^{2f)} Čl. 11 odst. 1 směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

^{2g)} Část sedmá zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů. Hlava VII zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.

²ⁱ⁾ § 29 a násl. zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.“

4. V § 2 odstavec 1 zní:

„(1) Správní orgány, profesní komory a zaměstnavatelé (§ 37 odst. 1) mohou pro výkon regulované činnosti v České republice vyžadovat od uchazeče splnění pouze těch podmínek, které zvláštní právní předpis vyžaduje od občana České republiky, který získal odbornou kvalifikaci v České republice.“

5. V § 3 písmeno a) zní:

„a) odbornou kvalifikací způsobilost fyzické osoby k výkonu regulované činnosti,“

6. V § 3 písm. b) se slovo „formální“ nahrazuje slovem „dosažené“, slovo „vzdělání“ se nahrazuje slovem „vzdělávání“ a slova „v tomto státě“ se zrušují.

7. V § 3 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) až j) se označují jako písmena c) až i).

8. V § 3 písm. c) se slova „na majetek uchazeče nebyl prohlášen konkurs, nebo skutečnost, že uchazeč vykonával činnost s péčí řádného hospodáře jako prokurista nebo jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs,“ nahrazují slovy „vůči uchazeči nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs nebo insolvenční návrh nebyl zamítnut pro nedostatek majetku, nebo že výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby uchazečem nebrání překážka předchozího působení v jakékoli srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku^{2j)}“,“

Poznámka pod čarou č. 2j) zní:

^{2j)} § 381 obchodního zákoníku.

§ 244 a násl. zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.“

9. V § 3 písm. d) se za slova „odborně kvalifikován v členském státě původu“ vkládají slova „[§ 3 písm. b) bod 1]“ a za slova „odborně připraven“ se vkládají slova „[§ 3 písm. b) bod 2]“.

10. V § 3 písmena e) a f) včetně poznámek pod čarou č. 2k a 2l znějí:

„e) regulovanou činností předmětná činnost,

1. je-li její výkon ve formě zamýšlené uchazečem právními předpisy členského státu vyhrazen držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,

2. má-li být vykonávána pro veřejnoprávního zaměstnavatele podle § 37, je-li její výkon v České republice vyhrazen kolektivní smlouvou nebo vnitřním předpisem držitele stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,

3. vykonávaná v členském státě pod profesním označením, je-li užívání tohoto označení právními předpisy členského státu vyhrazeno držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,

4. v oblasti zdravotnictví nebo sociálních služeb, je-li úplata nebo náhrada za tuto činnost systémem sociálního zabezpečení nebo zdravotního pojištění členského státu vyhrazena držiteli staveného dokladu o dosažené kvalifikaci, nebo
5. vykonávaná členy profesní komory nebo profesního sdružení uvedeného v seznamu profesních sdružení nebo organizací, vydaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) sdělením ve Věstníku ministerstva, jejichž členy vykonávané povolání se podle obecné směrnice nebo jiného obecného předpisu Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací považuje za regulované povolání^{2k)},
- f) institucí členského státu vzdělávací zařízení, které na základě oprávnění uděleného tímto členským státem nebo vyplývajícího z právních předpisů tohoto členského státu a v souladu s jeho právními předpisy poskytuje vzdělávání a přípravu a vydává doklady o dosažené kvalifikaci, s nimiž jsou v tomto členském státě spojovány plné právní účinky pro účely výkonu předmětné činnosti bez nutnosti předchozího ověření nebo uznání jejich rovnocennosti, bez ohledu na to, zda vzdělávání a příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci byly absolvovány na území tohoto členského státu; za instituce členského státu se pro účely tohoto zákona vždy považují bez ohledu na místo svého sídla i Evropské školy^{2l)}, působící na základě Úmluvy o statutu Evropských škol (dále jen „Evropská škola“),

^{2k)} Příloha I směrnice 2005/36/ES.

^{2l)} Úmluva o statutu Evropských škol, přijatá v Lucemburku dne 21. června 1994 (č. 122/2005 Sb. m. s.).“.

11. V § 3 písm. g) se slovo „vzděláním“ nahrazuje slovem „vzděláváním“ a slovo „vzdělání“ se nahrazuje slovem „vzdělávání“.

12. V § 3 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Způsobilost fyzické osoby k výkonu regulované činnosti se prokazuje zejména dokladem o dosažené kvalifikaci nebo dokladem o výkonu předmětné činnosti (dále jen „doklad o odborné kvalifikaci“).“.

13. § 4 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 2m zní:

„§ 4

Stupně dokladů o dosažené kvalifikaci

(1) Dokladem o dosažené kvalifikaci pátého

stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval více než čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(2) Dokladem o dosažené kvalifikaci čtvrtého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval alespoň tříleté, nejvýše však čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole, instituci vyššího vzdělávání nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(3) Dokladem o dosažené kvalifikaci třetího stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně absolvoval

a) po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, alespoň jednoleté, ale kratší než tříleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo

b) vzdělávání a přípravu uvedenou v seznamu vzdělávání a přípravy se zvláštní strukturou, vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu s obecnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací^{2m)}.

(4) Dokladem o dosažené kvalifikaci druhého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po úspěšném ukončení středního vzdělávání absolvoval

a) další vzdělávání a přípravu, která není součástí vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci třetího až pátého stupně, ve vzdělávací instituci nebo v zaměstnání a při-

padně zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk tohoto vzdělávání a přípravy, nebo

- b) další zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk odborného vzdělávání ve střední škole nebo v konzervatoři.

(5) Dokladem o dosažené kvalifikaci prvního stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který potvrzuje, že jeho držitel

- a) absolvoval vzdělávací kurz nebo zkoušku způsobilosti, které nejsou součástí vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci druhého až pátého stupně, v členském státě původu,
- b) vykonával předmětnou činnost po dobu 3 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, nebo
- c) úspěšně ukončil základní nebo střední vzdělávání.

(6) Za doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavců 1 až 5 se považuje rovněž doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí třetího státu nebo potvrzující vzdělávání a přípravu získanou z větší části mimo členské státy, pokud byla jeho rovnocennost uznána v členském státě původu a je-li tento doklad doplněn potvrzením příslušného orgánu členského státu původu, že uchazeč předmětnou činnost na území tohoto členského státu vykonával po dobu nejméně 3 let.

(7) Za doklad o dosažené kvalifikaci pátého stupně se považuje rovněž doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu po úspěšném absolvování vzdělávání a přípravy v tomto nebo v jiném členském státě, jsou-li tomuto dokladu právním řádem členského státu původu přiznávány rovnocenné právní účinky jako dokladu o dosažené kvalifikaci pátého stupně, který

- a) uchazeče v členském státě původu činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1], nebo
- b) potvrzuje vzdělávání a přípravu, které uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti, pokud předmětná činnost není v členském státě původu regulovanou činností [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2].

Věta první se obdobně vztahuje na doklad o dosažené kvalifikaci prvního až čtvrtého stupně.

^{2m)} Příloha II směrnice 2005/36/ES.“.

14. § 5 se včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3 a 4 zrušuje.

15. § 6 a 7 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 3 znějí:

„§ 6

(1) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 3 odst. 1 písm. e)] doklad o dosažené kvalifikaci podle § 4, postupuje uznávací orgán podle § 8 až 15.

(2) Pokud je uchazeč držitelem jiného dokladu o dosažené kvalifikaci než dokladu uvedeného v § 4, avšak nejsou splněny podmínky podle § 4 odst. 6, postupuje uznávací orgán podle § 17.

(3) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat činnost v odvětví uvedeném v seznamu činností souvisejících s kategoriemi odborné praxe, vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu s obecnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací³⁾, postupuje uznávací orgán podle § 18.

§ 7

Uznávání odborné praxe

Uznávací orgán uzná odbornou praxi uchazeče vyžadovanou zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti na území České republiky, pokud uchazeč předloží doklad o odborné praxi vykonané v členském státě nebo ve třetím státě v oboru a v délce požadované zvláštním právním předpisem. Ustanovení zvláštního právního předpisu, který stanoví zvláštní požadavky na výkon odborné praxe, tím nejsou dotčena.

³⁾ Příloha IV směrnice 2005/36/ES.“.

16. V části první hlavě II nadpis dílu 2 zní:

„Díl 2

Obecný systém uznávání odborné kvalifikace“.

17. § 8 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 4 zní:

„§ 8

Uznávání odborné kvalifikace na základě dokladu o dosažené kvalifikaci

(1) Uznávací orgán, za podmínek uvedených v § 10, uzná odbornou kvalifikaci uchazeče jako rovnocennou odborné kvalifikaci vyžadované v České republice, pokud uchazeč

- a) je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci podle § 4, který jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu

[§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1] a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažené kvalifikaci vyžadovaný v České republice,

- b) předmětnou činnost vykonával po dobu 2 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém předmětná činnost není regulovanou činností, a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci podle § 4 prokazujícího, že uchazeč absolvoval vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují v tomto členském státě pro výkon předmětné činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažené kvalifikaci vyžadovaný v České republice, nebo
- c) je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci nejméně druhého stupně podle § 4 vydaného mu po úspěšném ukončení regulovaného vzdělávání, které jej odborně připravuje v členském státě původu pro výkon předmětné činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], je-li tento doklad nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažené kvalifikaci vyžadovaný v České republice.

(2) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat regulovanou činnost a vyžaduje-li se pro její výkon doklad o dosažené kvalifikaci prvního až čtvrtého stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče za podmínky uvedených v § 10, pokud uchazeč předloží doklad o regulovaném vzdělávání uvedeném v seznamu regulovaného vzdělávání a odborné přípravy vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu s obecnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací⁴⁾, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu.

⁴⁾ Příloha III směrnice 2005/36/ES.

18. V § 9 se slovo „formální“ nahrazuje slovem „dosažené“ a slovo „vzdělání“ se nahrazuje slovem „vzdělávání“.

19. § 10 a 11 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 4a, 4b a 5 znějí:

„§ 10

Kompenzační opatření

(1) Uznávací orgán může za podmínek uvedených v odstavcích 2 až 4 před uznáním odborné kvalifikace požadovat, aby uchazeč absolvoval adaptační období anebo složil rozdílovou zkoušku (dále jen „kompenzační opatření“). Uznávací orgán může po uchazeči

požadovat splnění pouze jednoho kompenzačního opatření.

(2) Uznávací orgán může požadovat splnění kompenzačního opatření, pokud

- a) délka vzdělávání a přípravy uchazeče je nejméně o 1 rok kratší než délka vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného pro výkon regulované činnosti na území České republiky,
- b) obsah vzdělávání a přípravy uchazeče, z hlediska teoretických a praktických oblastí uvedených v dokladu o dosažené kvalifikaci uchazeče, je podstatně rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice, nebo
- c) uchazeč hodlá v rámci profese v České republice vykonávat skupinu regulovaných činností, avšak v členském státě původu vykonává nebo vykonával jen některé z těchto regulovaných činností a tomu odpovídá i vzdělávání a příprava uchazeče, jejíž obsah je podstatně rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2

- a) se obsahem vzdělávání a přípravy vyžadovaným v České republice rozumí teoretické a praktické oblasti, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice, a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti; v případě regulovaných činností, pro jejichž výkon příslušná směrnice nebo jiný předpis Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací stanoví minimální požadavky na vzdělávání a přípravu, se obsahem vzdělávání a přípravy vyžadovaným v České republice rozumí minimální požadavky stanovené uvedeným předpisem,
- b) v případě dokladu o dosažené kvalifikaci podle § 4 odst. 7 se délkou vzdělávání a přípravy uchazeče rozumí délka vzdělávání a přípravy vyžadovaná v členském státě původu pro vydání dokladu o dosažené kvalifikaci příslušného stupně, jemuž je v tomto státě staven na roveň doklad o dosažené kvalifikaci uchazeče,
- c) při posuzování, zda je rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy podstatný, uznávací orgán přihledne zejména k tomu, zda odborná kvalifikace uchazeče poskytuje obdobné záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 jako zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti.

(4) Uznávací orgán splnění kompenzačního opatření nepožaduje a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky uvedené v příslušné směrnici nebo jiném před-

pisu Evropských společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci, jež vyrovnávají podstatné rozdíly mezi vzděláváním a přípravou vyžadovanou pro výkon regulované činnosti v různých členských státech (dále jen „společná platforma“^{4a)}), nebo pokud je rozdíl v délce vzdělávání a přípravy nebo podstatný rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy vyrovnan znalostmi nebo zkušenostmi nabytými v průběhu dosavadního výkonu předmětné činnosti nebo potvrzenými na základě jiného dokladu o odborné kvalifikaci uchazeče.

§ 11

Volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou

(1) Uchazeč, jemuž je ukládáno kompenzační opatření podle § 10, je s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 oprávněn zvolit si mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou.

(2) Prováděcí právní předpis může za podmínek uvedených v příslušném předpisu Evropských společenství^{4b)} stanovit regulované činnosti, u kterých je odchýlně od odstavce 1 vyloučena volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou, a určit kompenzační opatření, které bude uchazeči v těchto případech za podmínek uvedených v § 10 uloženo; ustanovení zvláštního zákona⁵⁾ tím nejsou dotčena.

^{4a)} Článek 15 směrnice 2005/36/ES.

^{4b)} Článek 14 odst. 2 a 3 směrnice 2005/36/ES.

⁵⁾ Například zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.“

20. § 12 se zrušuje.

21. V § 13 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Adaptačním obdobím se rozumí období výkonu regulované činnosti v České republice uchazečem pod dohledem odborně způsobilé fyzické osoby za účelem doplnění znalosti teoretických a praktických oblastí, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti.“

22. V § 13 odst. 1 větě druhé se slovo „vzdělání“ nahrazuje slovem „vzdělávání“.

23. V § 13 odst. 4 se slovo „formální“ nahrazuje slovem „dosažené“.

24. V § 14 odst. 4 se částka „3 000 Kč“ nahrazuje částkou „5 000 Kč“.

25. § 15 zní:

„§ 15

Prováděcí právní předpis nebo stavovský předpis může stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností, s přihlédnutím k jejich zvláštnostem, způsob určení délky adaptačního období a podmínky výkonu a hodnocení adaptačního období a rozdílové zkoušky, včetně forem, obsahu a rozsahu rozdílové zkoušky.“

26. § 16 se včetně nadpisu zrušuje.

27. V části první hlavy II díl 3 včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 6 zní:

„Díl 3

Zvláštní způsoby uznávání odborné kvalifikace

§ 17

Uznávání odborné kvalifikace na základě jiných dokladů o dosažené kvalifikaci než dokladů uvedených v § 4

(1) Je-li uchazeč držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který nesplňuje podmínky uvedené v § 4, zejména je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného ve třetím státě a nejsou-li splněny podmínky podle § 4 odst. 6, uznávací orgán posoudí znalosti a dovednosti potvrzené doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a provede jejich srovnání s obsahem vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice pro výkon regulované činnosti.

(2) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, neprokáže-li, že mezi znalostmi a dovednostmi potvrzenými doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a obsahem vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice pro výkon regulované činnosti, je podstatný rozdíl. V opačném případě požaduje po uchazeči splnění kompenzačního opatření.

(3) Ustanovení § 9 až 11 a § 13 a 14 se při uznávání podle odstavců 1 a 2 použijí obdobně.

§ 18

Uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v odvětvích uvedených v příslušné příloze směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací

(1) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče pro výkon regulované činnosti v odvětví uvedeném v příslušné příloze směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací^{4a)}, pokud uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu

- a) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem I přílohy IV směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací
1. po dobu 6 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,
 2. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
 3. po dobu 4 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
 4. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu, služebním, členském nebo obdobném poměru (dále jen „pracovněprávní vztah“)⁶⁾, nebo
 5. po dobu 5 po sobě jdoucích let ve vedoucím postavení, z toho nejméně 3 roky v odborné funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu; tento bod se nepoužije, jde-li o uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v odvětví označeném jako oddíl ex 855 mezinárodního standardu klasifikace hospodářských činností (kadeřnictví),
přičemž v případech uvedených v bodech 1 a 4 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,
- b) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem II přílohy IV směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací
1. po dobu 5 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,
 2. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
 3. po dobu 4 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
 4. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu,
 5. po dobu 5 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, nebo
 6. po dobu 6 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
- přičemž v případech uvedených v bodech 1 a 4 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,
- c) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem III přílohy IV směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací
1. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,

2. po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v pracovněprávním vztahu, nebo
4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

přičemž v případech uvedených v bodech 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22.

(2) Výkonem předmětné činnosti ve vedoucím postavení podle odstavce 1 se rozumí výkon předmětné činnosti v příslušném odvětví v postavení

- a) osoby pověřené vedením podniku nebo organizační složky podniku,
- b) odpovědného zástupce podnikatele nebo osoby podle písmene a), nebo
- c) vedoucího zaměstnance pověřeného obchodními nebo odbornými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

(3) Nelze-li uznat odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 1, použije se ustanovení § 7 až 15 obdobně.

⁶⁾ § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.“

28. V § 20 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že je uchazeč bezúhonný nebo že nebyl postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje. Tímto dokladem je výpis z evidence rejstříku trestů nebo obdobné evidence členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, popřípadě, není-li taková evidence v členském

státě původu vedena, čestné prohlášení uchazeče o jeho bezúhonnosti.

(2) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že po dobu stanovenou zvláštním právním předpisem²⁾ vůči uchazeči nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs nebo insolvenční návrh nebyl zamítnut pro nedostatek majetku, nebo že výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby uchazečem nebrání překážka předchozího působení v jakékoli srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje.“

29. V § 20 odst. 3 se slova „ , je-li to vhodné,“ zrušují.

30. V § 20 odstavec 8 zní:

„(8) Doklad uvedený v odstavcích 1 až 6 nesmí být v den zahájení řízení o uznání odborné kvalifikace (§ 22 odst. 1) starší než 3 měsíce.“

31. V § 22 odst. 1 se slova „Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“)“ nahrazují slovem „ministerstvu“.

32. V § 22 odst. 2 písm. a) se slova „státní příslušnost,“ zrušují.

33. V § 22 odst. 2 písm. b) se slovo „vykonávat,“ nahrazuje slovy „vykonávat, popřípadě i navrhovaný rozsah oprávnění k jejímu výkonu, a“.

34. V § 22 odst. 2 písm. c) se slova „(podnikatel, zaměstnanec)“ nahrazují slovy „(jako osoba samostatně výdělečně činná, jako odpovědný zástupce podnikatele nebo v pracovněprávním vztahu)“.

35. V § 22 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 6a zní:

„(3) Uchazeč k žádosti přiloží

- a) průkaz totožnosti, doklad osvědčující státní příslušnost a případně doklad potvrzující právní postavení uvedené v § 1 odst. 2,
- b) doklad o odborné kvalifikaci,
- c) doklad o jiné způsobilosti podle § 20,
- d) doklad o zaplacení správního poplatku^{6a)}.

^{6a)} Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.“

36. V § 22 odst. 4 se slovo „formální“ nahrazuje slovem „dosažené“ a slovo „vzdělání“ se nahrazuje slovem „vzdělávání“.

37. V § 22 odst. 5 se za větu druhou vkládá věta „V případě pochybností je uznávací orgán oprávněn požadovat předložení čestného prohlášení o skutečnostech podle věty druhé.“.

38. V § 22 odstavce 6 a 7 včetně poznámky pod čarou č. 7 znějí:

„(6) Doklady uvedené v odstavci 3 písm. a) se předkládají v kopii. Uznávací orgán může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí. Doklady uvedené v odstavci 3 písm. b) a c) se předkládají v originále nebo úředně ověřené kopii, není-li možné pravost jejich kopií ověřit prostřednictvím administrativní spolupráce. Doklady se předkládají spolu s překladem do českého jazyka, pokud v něm nebyly vydány. Má-li uznávací orgán pochybnosti o správnosti překladu a nelze-li správnost překladu ověřit prostřednictvím administrativní spolupráce, může uznávací orgán na uchazeči požadovat předložení úředně ověřeného překladu dokladu do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočníků⁷⁾.“

(7) Doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu se považuje za veřejnou listinu. Pravost podpisů nebo otisků razítek na tomto dokladu se neověřuje. Má-li uznávací orgán pochybnost o pravosti předloženého dokladu, požádá příslušný orgán členského státu podle § 30 až 35 o potvrzení jeho pravosti; jedná-li se o doklad vydaný Evropskou školou, požádá o potvrzení pravosti ředitele dané školy. Má-li uznávací orgán pochybnost o příslušnosti orgánu jiného členského státu, požádá příslušný orgán nebo jiný dotčený orgán tohoto členského státu nebo Ministerstvo zahraničních věcí České republiky o součinnost.

⁷⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.“

39. V § 22 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Byl-li doklad o odborné kvalifikaci nebo doklad o jiné způsobilosti vydán příslušným orgánem nebo institucí třetího státu, popřípadě nejsou-li u dokladu o dosažené kvalifikaci splněny podmínky podle § 4 odst. 6, musí být pravost podpisů a otisků razítek na originálu tohoto dokladu a případně skutečnost, že instituce, která doklad vydala, poskytuje vzdělávání a přípravu v souladu s právními předpisy tohoto třetího státu a vydává doklady o odborné kvalifikaci, které jsou v tomto třetím státě uznávány bez nutnosti ověření jejich rovnocennosti, ověřena příslušným zastupitelským úřadem České republiky a ministerstvem zahraničních věcí nebo příslušným orgánem takového třetího státu, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.“.

40. § 23 včetně nadpisu se zrušuje.

41. V § 24 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Uzná-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá o tom rozhodnutí. V rozhodnutí uznávací orgán v závislosti na rozsahu uznané kvalifikace uchazeče kromě obecných náležitostí uvede:

- a) regulovanou činnost, pro niž byla uznána odborná kvalifikace a rozsah oprávnění k jejímu výkonu, a
- b) formu, popřípadě další podmínky výkonu regulované činnosti, pro niž byla uznána odborná kvalifikace.

(2) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, uvede v rozhodnutí podmínky vykonání adaptačního období a rozdílové zkoušky. S výjimkou případů uvedených v § 11 odst. 2 uvede podmínky vykonání adaptačního období, jakož i rozdílové zkoušky. Odborně způsobilým k výkonu regulované činnosti v České republice podle zvláštního právního předpisu se uchazeč stává dnem nabytí právní moci rozhodnutí vydaného podle odstavce 6.“.

42. V § 24 odstavec 5 zní:

„(5) Uznávací orgán je povinen vydat rozhodnutí podle odstavců 1 až 4 bezodkladně, nejpozději však do 60 dnů ode dne doručení žádosti o uznání odborné kvalifikace s předložením všech dokladů uchazeče včetně a místně příslušnému uznávacímu orgánu. Uznávací orgán vrátí uchazeči doklady uvedené v § 22 odst. 3 písm. b) a c) do 15 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.“.

43. V § 24 odst. 6 se věta druhá nahrazuje větou „Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně.“.

44. § 25 včetně nadpisu zní:

„§ 25

Uznávání odborné kvalifikace ve společném řízení a v řízení o předběžné otázce

(1) Je-li uznání odborné kvalifikace uchazeče podmínkou pro vznik oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, vede se řízení o uznání odborné kvalifikace jako samostatné řízení, společné řízení nebo jako řízení o předběžné otázce zahajované doručením žádosti uchazeče nebo z podnětu orgánu příslušného rozhodnout o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti.

(2) Uznávací orgán je povinen ve společném řízení rozhodnout bezodkladně, nejpozději však ve lhůtě podle § 24 odst. 5, k níž se připočítává doba až 30 dnů, jde-li o zvláště složitý případ. Rozhoduje-li uznávací orgán ve společném řízení zároveň o vzniku oprávnění

k výkonu samostatné výdělečné činnosti jiné osoby než uchazeče, vydá o uznání odborné kvalifikace uchazeče vždy samostatné rozhodnutí.

(3) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, postupuje podle § 24 odst. 2. Společné řízení se přeruší a pokračuje se v něm poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření. Nedoloží-li uchazeč splnění kompenzačního opatření do 1 roku ode dne uplynutí lhůty stanovené usnesením o přerušení společného řízení pro splnění kompenzačního opatření, může být toto řízení zastaveno.

(4) Požaduje-li uznávací orgán v řízení o předběžné otázce před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, postupuje podle § 24 odst. 2. Řízení o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti se přeruší a pokračuje se v něm poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření. Nedoloží-li uchazeč splnění kompenzačního opatření do 1 roku ode dne uplynutí lhůty stanovené pro splnění kompenzačního opatření usnesením o přerušení řízení o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, může být toto řízení zastaveno.

(5) Řízení o předběžné otázce nebo společné řízení podle odstavců 1 až 4 nelze provést

- a) pokud oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti vzniká na základě ohlášení nebo oznámení,
- b) u činnostech, které jsou upraveny živnostenským zákonem.“.

45. V § 26 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Stanoví-li zvláštní právní předpis jako podmínku zachování odborné způsobilosti pro výkon regulované činnosti pozdější přezkoušení odborných znalostí nebo jejich další doplnění, není tato povinnost tímto zákonem dotčena.“.

46. V § 26 odst. 3 se slovo „vzdělání“ nahrazuje slovem „vzdělávání“.

47. § 27 včetně nadpisu zní:

„§ 27

Používání profesních označení

(1) Jestliže je v České republice regulovaná činnost vykonávána osobami užívajícími při výkonu regulované činnosti zvláštního profesního označení podle zvláštního právního předpisu, má uchazeč, jemuž byla uznána odborná kvalifikace podle § 6 až 18 nebo ověřena odborná kvalifikace podle § 36b odst. 6 písm. b) nebo c), který splňuje požadavky jiné způsobilosti podle § 20 a je k výkonu regulované činnosti v České republice oprávněn v obdobném rozsahu jako osoby

užívající při jejím výkonu profesního označení podle zvláštního právního předpisu, právo používat toto profesní označení. Uznávací orgán může v odůvodněných případech přiznat právo používat toto profesní označení i v oznámení podle § 36b odst. 2. Profesní označení se uvádí v českém jazyce.

(2) Uchazeč, který v České republice vykonává regulovanou činnost dočasně nebo příležitostně za podmínek podle § 36a, používá profesní označení členského státu původu v souladu s jeho právními předpisy a v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu původu.“.

48. V § 28 odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo

- a) koordinuje činnost uznávacích orgánů podle tohoto zákona v České republice,
- b) zastupuje Českou republiku ve skupině národních koordinátorů na úrovni Evropských společenství,
- c) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů a předpisů Evropských společenství¹⁾, zejména poskytováním informací o systému uznávání odborné kvalifikace, o zvláštních právních a stavovských předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti, o možnostech a podmínkách uznání dokladu o odborné kvalifikaci v České republice, o věcně příslušném uznávacím orgánu a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,
- d) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace pro osoby, které hodlají žádat o uznání odborné kvalifikace získané v České republice pro výkon regulované činnosti v jiném členském státě, zejména poskytováním informací o informačních místech v jiných členských státech,
- e) vede informační systém pro uznávání odborné kvalifikace, jehož součástí je evidence všech uchazečů, včetně údajů o výsledku řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- f) koordinuje provádění administrativní spolupráce podle § 30 až 35,
- g) projednává s Komisí Evropských společenství (dále jen „Komise“) výjimky z povinnosti umožnit uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou,
- h) projednává s Komisí změny předpisů Evropských společenství v oblasti uznávání odborné kvalifikace,
- i) připravuje pro Komisi pravidelné zprávy o aplikaci

tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů v oblasti uznávání odborné kvalifikace,

- j) poskytuje Komisi na její žádost informace o výsledcích administrativní spolupráce v konkrétním případě, ve kterém se rozhoduje o uznání odborné kvalifikace uchazeče,
- k) vydává sdělením ve Věstníku ministerstva seznam regulovaných činností v České republice, členěný podle příslušnosti uznávacích orgánů a podle působnosti směrnic nebo jiných předpisů Evropských společenství v oblasti uznávání odborných kvalifikací, a seznam regulovaných činností, pro jejichž dočasný nebo přechodný výkon v rámci poskytování služeb v České republice zvláštní právní předpis požaduje ověření odborné kvalifikace (§ 36b), a seznamy uvedené v § 3 odst. 1 písm. e) bodě 5, § 4 odst. 3 písm. b), § 6 odst. 3, § 8 odst. 2 a § 18 odst. 1 písm. a) až c) a průběžně tyto seznamy aktualizuje a
- l) shromažďuje informace podstatné pro uplatňování systému uznávání odborné kvalifikace na úrovni Evropských společenství, zejména informace o požadavcích právních předpisů členských států, kterými je na jejich území podmíněn výkon regulované činnosti.“

49. V § 28 odst. 3 se slova „písm. a), b) a f)“ zrušují.

50. V § 29 odst. 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , a poskytuje tyto informace ministerstvu prostřednictvím informačního systému pro uznávání odborné kvalifikace [§ 28 odst. 2 písm. e)]; to neplatí v případě, kdy zvláštní zákon poskytnutí informace neumožňuje“.

51. V § 29 odst. 2 písm. c) se slovo „k)“ nahrazuje slovem „l)“.

52. V § 29 odst. 2 písmeno e) zní:

„e) v rámci své působnosti vydává prováděcí právní předpisy nebo stavovské předpisy, které pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností, s přihlédnutím k jejich zvláštnostem, stanoví další podrobnosti týkající se podmínek výkonu adaptačního období a rozdílové zkoušky a jejich hodnocení,“.

53. V § 29 odst. 2 se za písmeno e) vkládají nová písmena f) a g), která včetně poznámek pod čarou č. 15a a 15b znějí:

„f) projednává s národním koordinátorem návrhy právních předpisů nebo stavovských předpisů v působnosti uznávacího orgánu, týkající se regulovaných činností, zejména v otázkách uznávání odborné kvalifikace,

g) je oprávněn poskytovat stanoviska k návrhům studijních programů^{15a)} nebo vzdělávacích programů pro vyšší odborné vzdělávání^{15b)} zaměřených na přípravu k výkonu regulovaného povolání před jejich posouzením Akreditační komisí nebo Akreditační komisí pro vyšší odborné vzdělávání podle zvláštního právního předpisu a

^{15a)} § 78 až 81 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{15b)} § 6 a § 104 až 107 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).“.

Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno h).

54. V § 29 se odstavec 4 zrušuje.

55. Za § 29 se vkládá nový § 29a, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 15c a 15d zní:

„§ 29a

Osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti

(1) Fyzickým osobám, které jsou oprávněny vykonávat regulovanou činnost v České republice a tuto činnost hodlají vykonávat v jiném členském státě, uznávací orgán na základě jejich žádosti vydává osvědčení

- a) o tom, zda je předmětná činnost na území České republiky regulována a zda je v České republice vykonávána pod profesním označením, o rozsahu oprávnění k výkonu regulované činnosti na území České republiky, o obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaném v České republice [§ 10 odst. 3 písm. a)] a délce tohoto vzdělávání a přípravy, popřípadě o tom, zda jde o regulované vzdělávání,
- b) o tom, zda je fyzická osoba pro výkon regulované činnosti na území České republiky odborně kvalifikována [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1], o rozsahu jejího oprávnění k výkonu regulované činnosti, o tom, zda je oprávněna při výkonu regulované činnosti užívat profesní označení, popřípadě o tom, zda vzdělávání a příprava, kterou absolvovala, je regulovaným vzděláváním nebo splňuje minimální požadavky na vzdělávání a přípravu stanovené příslušnou směrnicí Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací,
- c) o délce a formě výkonu regulované činnosti fyzickou osobou, době jejího zahájení a ukončení, o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, o tom, že její výkon není uchazeči zakázán ani pozastaven, popřípadě o tom, zda fyzická osoba regulovanou činnost vykonávala ve vedoucím postavení,
- d) o tom, zda byl doklad o dosažené kvalifikaci fy-

zické osoby uznán nebo potvrzen v České republice jako rovnocenný s dokladem vydávaným v České republice nebo zda jsou tomuto dokladu v České republice přiznávány rovnocenné účinky jako dokladu o dosažené kvalifikaci, který se vyžaduje pro výkon regulované činnosti na území České republiky,

- e) o tom, zda k datu vydání osvědčení fyzická osoba splňuje požadavek jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu, nebo údaj o tom, že se pro výkon regulované činnosti v České republice podmínka jiné způsobilosti nevyžaduje.

(2) Fyzickým osobám, které jsou oprávněny v České republice vykonávat předmětnou činnost, není-li tato činnost v České republice regulována, a tuto činnost hodlají vykonávat v jiném členském státě, na základě jejich žádosti vydává

- a) ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti předmětná činnost náleží nebo jehož působnost je předmětné činnosti nejbližší, osvědčení

- o délce a formě výkonu předmětné činnosti fyzickou osobou na území České republiky, době jejího zahájení a ukončení, o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, popřípadě o tom, zda fyzická osoba předmětnou činnost vykonávala ve vedoucím postavení,
- o tom, zda fyzická osoba absolvovala vzdělávání a přípravu, které ji odborně připravily pro výkon předmětné činnosti na území České republiky [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], popřípadě o tom, zda vzdělávání a příprava, kterou absolvovala, je regulovaným vzděláváním,
- o tom, zda k datu vydání osvědčení fyzická osoba splňuje požadavek jiné způsobilosti pro výkon předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu, nebo údaj o tom, že se pro výkon předmětné činnosti v České republice podmínka jiné způsobilosti nevyžaduje,

- b) ministerstvo, popřípadě Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra, nebo příslušná vysoká škola nebo jiná vzdělávací instituce České republiky, popřípadě krajský úřad^{15c)}, osvědčení:

- o délce, typu studijního nebo vzdělávacího programu absolvovaného fyzickou osobou, o době zahájení a ukončení studia fyzické osoby v programu a o činnostech, pro jejichž výkon je odborně připravena [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2]^{15d)},
- o tom, že doklad o dosažené kvalifikaci fyzické

osoby, byl-li vydán příslušným orgánem nebo institucí třetího státu nebo Evropskou školou nebo potvrzuje-li vzdělávání a přípravu získanou z větší části mimo členské státy, byl uznán nebo potvrzen v České republice jako rovnocenný dokladu o vzdělání vydávanému příslušným orgánem nebo institucí České republiky.

- (3) Osvědčení podle odstavců 1 a 2 obsahují tyto náležitosti:

- označení orgánu nebo instituce, která osvědčení vydává,
- jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a státní příslušnost žadatele,
- skutečnosti podle odstavce 1 nebo 2, v úplném nebo částečném rozsahu podle žádosti oprávněné osoby a
- datum vydání osvědčení.

(4) Osvědčení se vydává na základě žádosti podané spolu s listinami, jimiž se dokládají osvědčované skutečnosti. V případě vydávání osvědčení o tom, že vůči žadateli nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs a toto prohlášení nebylo zamítnuto proto, že jeho majetek nepostačoval k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo že výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby žadatelem nebrání překážka předchozího působení v jakékoliv srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku²⁾), osvědčení o době a formě výkonu předmětné činnosti v České republice žadatelem, o době jejího zahájení a ukončení a o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, není-li tato činnost v České republice regulována, a osvědčení o tom, zda žadatel vykonával předmětnou činnost ve vedoucím postavení, je možno důkaz listinou nahradit čestným prohlášením žadatele učiněným před uznávacím orgánem nebo ústředním správním úřadem, do jehož působnosti předmětná činnost náleží nebo jehož působnost je předmětné činnosti nejbližší. Vysoká škola může vydávání osvědčení podle odstavce 2 písm. b) bodu 1 nahradit vydáváním dodatku k diplomu podle zákona o vysokých školách, pokud v dodatku uvede i náležitosti podle odstavce 2 písm. b) bodu 1 a odstavce 3.

^{15c)} § 108 zákona č. 561/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{15d)} Například § 55 a 57 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 552/2005 Sb.“.

56. V § 30 odstavec 3 zní:

„(3) Předmětem administrativní spolupráce jsou informace:

- a) o společném postupu příslušných orgánů členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace,
- b) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, o rozsahu oprávnění k výkonu regulované činnosti, o tom, jaké jsou požadavky členského státu původu na odbornou kvalifikaci pro výkon regulované činnosti a zda je uchazeč pro její výkon odborně kvalifikován, a není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, které odborné činnosti jsou zpravidla součástí jejího výkonu a zda uchazeč absolvoval vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravily pro výkon předmětné činnosti,
- c) o tom, zda jsou vzdělávání a příprava uchazeče regulovaným vzděláváním, popřípadě zda je vzdělávání a příprava uchazeče regulovaným vzděláváním uvedeným v příslušné příloze směrnice nebo jiného předpisu Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací,
- d) o délce, formě a obsahu vzdělávání a přípravy uchazeče, o době jejího zahájení a ukončení, popřípadě zda splňuje minimální požadavky na vzdělávání a přípravu stanovené příslušnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací,
- e) o délce a formě výkonu předmětné činnosti na území členského státu původu, době jejího zahájení a ukončení a o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu,
- f) o tom, jaké jsou požadavky na jinou způsobilost pro výkon předmětné činnosti v členském státě a zda je uchazeč splňuje,
- g) o tom, zda je poskytovatel služby usazen v členském státě původu a zda splnil všechny podmínky stanovené právními předpisy tohoto členského státu pro výkon předmětné činnosti,
- h) o trestní, správní či disciplinární odpovědnosti související s výkonem předmětné činnosti a odpovídajícím postihu poskytovatele služby a o stížnostech příjemce služby podaných vůči tomuto poskytovateli,
- i) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu vykonávána pod profesním označením a zda je uchazeč toto profesní označení oprávněn užívat,
- j) spočívající v ověření pravosti dokladu o odborné kvalifikaci nebo jiné způsobilosti,
- k) o tom, zda orgán členského státu původu, který vydal doklad o odborné kvalifikaci nebo jiné způsobilosti, je příslušným orgánem v souladu s právními předpisy členského státu původu,
- l) o tom, zda byl doklad o dosažené kvalifikaci vydán institucí členského státu [§ 3 odst. 1 písm. f)],
- m) o tom, zda doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který potvrzuje absolvování vzdělávání a přípravy v jiném státě, je v členském státě původu uznán jako rovnocenný dokladu o dosažené kvalifikaci, který uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti nebo, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, který potvrzuje vzdělávání a přípravu, jež uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti,
- n) o dalších skutečnostech rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24.“.

57. § 36 se zrušuje.

58. V části první se za hlavu VII vkládá nová hlava VIII, která včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 17 zní:

„HLAVA VIII
DOČASNÝ NEBO PŘÍLEŽITOSTNÝ VÝKON
REGULOVANÉ ČINNOSTI NA ÚZEMÍ
ČESKÉ REPUBLIKY V RÁMCI SVOBODY
POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

§ 36a

Oznámení

(1) Uchazeč, který je státním příslušníkem členského státu nebo který byl vyslán na území České republiky v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státě Evropské unie a v souladu s právními předpisy členského státu původu vykonává předmětnou činnost, která je v České republice regulovanou činností, je oprávněn tuto činnost vykonávat dočasně nebo příležitostně i na území České republiky, aniž splní požadavek zápisu, registrace, povolení, autorizace nebo členství v profesní komoře podle zvláštního právního předpisu a aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle § 6 až 18 a uznání jiné způsobilosti podle § 20, pokud splní podmínky podle odstavců 2 až 4 a 6 a, stanoví-li tak zvláštní zákon, podmínky podle § 36b. Zda je regulovaná činnost vykonávána dočasně nebo příležitostně, se posuzuje, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost výkonu činnosti na území České republiky¹⁷).

(2) Není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, je uchazeč povinen doložit, že v členském státě původu vykonával předmětnou činnost po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělá-

vání, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2].

(3) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, je uchazeč povinen doložit, že je pojištěn v rozsahu a za podmínek vyžadovaných zvláštním právním předpisem.

(4) Uchazeč je povinen před tím, než začne vykonávat regulovanou činnost na území České republiky, písemně oznámit poskytování služeb na území České republiky uznávacímu orgánu. K oznámení se přikládá:

- a) průkaz totožnosti, doklad osvědčující státní příslušnost uchazeče a případně doklad potvrzující právní postavení uvedené v § 1 odst. 2,
- b) doklad potvrzující, že je uchazeč usazen v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává předmětnou činnost a že mu oprávnění k výkonu předmětné činnosti v členském státě původu nebylo odejmuto ani dočasně pozastaveno,
- c) doklad o odborné kvalifikaci,
- d) doklad podle odstavce 2, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována,
- e) doklad podle odstavce 3, vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti.

Uznávací orgán vede údaje o uchazeči a jím oznámených skutečnostech v samostatné evidenci. Na žádost lze z této evidence vydat úřední opis, výpis nebo potvrzení o určitém zápisu, popřípadě potvrzení o tom, že v evidenci určitý zápis není, pokud žadatel osvědčí právní zájem. Ustanovení § 22 odst. 4 až 8 se použijí obdobně.

(5) Nesplňuje-li oznámení nebo doklady k němu přiložené náležitosti podle správního řádu nebo odstavce 4, pomůže uznávací orgán uchazeči nedostatky odstranit na místě nebo jej bezodkladně vyzve k jejich odstranění. Zároveň jej upozorní, že do doby odstranění nedostatků, popřípadě do doby uvedené v § 36b odst. 6, stanoví-li zvláštní zákon podmínku ověření odborné kvalifikace, není oprávněn na území České republiky regulovanou činnost vykonávat.

(6) Uchazeč je povinen bezodkladně informovat uznávací orgán o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění vykonávat dočasně nebo příležitostně regulovanou činnost na území České republiky. Hodlá-

-li uchazeč dočasně nebo příležitostně vykonávat regulovanou činnost na území České republiky po uplynutí 12 měsíců ode dne podání úplného oznámení, je povinen podat toto oznámení opětovně. Při opětovném podání oznámení je uchazeč povinen předložit doklady uvedené v odstavci 4 písm. b) až e) pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech k tomuto oznámení přiložených.

§ 36b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Stanoví-li tak zvláštní zákon, je uznávací orgán oprávněn po obdržení oznámení před zahájením výkonu dočasné nebo příležitostně regulované činnosti na území České republiky, jejíž výkon může vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, ověřit odbornou kvalifikaci uchazeče. To neplatí v případě uchazeče, který příslušnou regulovanou činnost na území České republiky jako usazená nebo hostující osoba vykonává nebo vykonával a kterému byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon této činnosti.

(2) Nepřistoupí-li uznávací orgán v odůvodněném případě, zejména je-li uchazeč osobou v oboru uznávanou nebo bude-li regulovaná činnost vykonávána v rozsahu, ve kterém je ohrožení života, zdraví nebo bezpečnosti osob zanedbatelné, k ověření odborné kvalifikace uchazeče podle odstavce 3, bezodkladně o tom uchazeči doručí oznámení.

(3) Ověřuje-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá a doručí uchazeči do 30 dnů od obdržení úplného oznámení, které obsahuje veškeré požadované doklady, po případném odstranění nedostatků (§ 36a odst. 5), rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace. Ve zvláště složitých případech oznámí uznávací orgán uchazeči prodloužení lhůty pro vydání a doručení rozhodnutí nejdéle o dalších 30 dnů. Uznávací orgán bezodkladně vydá a doručí uchazeči rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace s výrokem, že nebyl zjištěn podstatný rozdíl mezi jeho odbornou kvalifikací a odbornou kvalifikací, která je vyžadována v České republice, pokud

- a) uchazeč hodlá na území České republiky vykonávat regulovanou činnost, pro jejíž výkon příslušná směrnice nebo jiný předpis Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací stanoví minimální požadavky na vzdělávání a přípravu, a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje podmínky stanovené uvedeným předpisem, nebo
- b) uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky společné platformy pro výkon příslušné regulované činnosti.

(4) Byl-li mezi odbornou kvalifikací uchazeče a odbornou způsobilostí vyžadovanou v České republice zjištěn podstatný rozdíl v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl při výkonu regulované činnosti uchazečem vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, uznávací orgán

- a) rozhodnutím uchazeči oznámí, že není oprávněn k výkonu regulované činnosti na území České republiky, a
- b) v rozhodnutí podle odstavce 3 uchazeči umožní, aby prokázal znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických a praktických oblastí se prokazuje rozdílovou zkouškou nebo jiným vhodným opatřením. Uloží-li uznávací orgán uchazeči, aby prokázal znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní uchazeči, aby tuto znalost prokázal ve lhůtě 20 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3. Uloží-li uznávací orgán uchazeči, aby vykonal rozdílovou zkoušku, zajistí provedení této zkoušky ve lhůtě podle předchozí věty.

(5) Uznávací orgán ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky nebo splnění jiného vhodného opatření uchazečem tuto zkoušku nebo toto opatření vyhodnotí a na základě výsledku vyhodnocení vydá rozhodnutí.

(6) Právo dočasného nebo příležitostného výkonu regulované činnosti podléhající ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1 na území České republiky uchazeči vzniká dnem

- a) oznámení uznávacího orgánu podle odstavce 2 o upuštění od ověření odborné kvalifikace,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací uchazeče a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl při výkonu regulované činnosti na území České republiky vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky nebo splnění jiného vhodného opatření podle odstavce 4 písm. b), nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3 nebo 5, pokud uznávací orgán nepostupuje v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání uchazeče.

(7) Náklady řízení o ověření odborné kvalifikace spojené s vykonáním rozdílové zkoušky hradí uchazeč. Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu regulované činnosti na území České re-

publiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle § 24 odst. 1 a 6.

¹⁷⁾ Článek 50 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství.“.

Dosavadní hlava VIII se označuje jako hlava IX.

59. § 37 a 38 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 17b, 18 a 19 znějí:

„§ 37

Posouzení odborné kvalifikace veřejnoprávním zaměstnavatelem

(1) Vyžaduje-li se v České republice doklad o dosažené kvalifikaci pro výkon regulované činnosti v pracovněprávním vztahu [§ 18 odst. 1 písm. a) bod 4] a jde o případný výkon regulované činnosti na základě pracovněprávního vztahu se zaměstnavatelem, kterým je

- a) Česká republika¹⁸⁾,
- b) státní příspěvková organizace,
- c) územní samosprávný celek,
- d) příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
- e) jiná právnická osoba, pokud

1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu a
2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem^{17b)} nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu,

(dále jen „veřejnoprávní zaměstnavatel“), posoudí odbornou kvalifikaci a jinou způsobilost příslušný orgán, který za zaměstnavatele jedná, v rámci přijímání do pracovněprávního vztahu nebo v rámci výběrového řízení na obsazení funkce.

(2) O tom, zda uchazeč splňuje podmínku odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro přijetí do pracovněprávního vztahu nebo pro zařazení do výběrového řízení na obsazení funkce, nebo o tom, zda po něm bude veřejnoprávní zaměstnavatel jako podmínku přijetí do pracovněprávního vztahu nebo zařazení do výběrového řízení požadovat splnění kompenzačního opatření, jej veřejnoprávní zaměstnavatel vyrozumí nejpozději do 90 dnů ode dne přijetí dokladů podle § 22 odst. 3 písm. b) a c), nezbytných k posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti uchazeče.

(3) Na posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti podle odstavců 1 a 2 se nepoužijí ustanovení § 3 odst. 1 písm. i), § 22 odst. 1 až 3, § 22 odst. 7 a 8,

§ 24 a 25, § 29 odst. 1 a 2, § 29a, § 30 až 35 a § 36a a 36b. Ustanovení § 13 odst. 3 a § 14 odst. 3 se použijí přiměřeně. Administrativní spolupráci provádí veřejnoprávní zaměstnavatel zejména prostřednictvím ministerstva. Náklady řízení o posouzení odborné kvalifikace, spojené s vykonáním rozdílové zkoušky, hradí uchazeč.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí na uznávání odborné kvalifikace pro výkon zdravotnických povolání a pro výkon činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče¹⁹⁾.

§ 38

Zmocnění

(1) Uznávací orgán může stanovit po projednání s národním koordinátorem vyhláškou nebo stanovským předpisem seznam teoretických a praktických oblastí, které tvoří obsah vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 10 odst. 3 písm. a)], pokud tento obsah vzdělávání a přípravy není zřejmý ze zvláštního právního předpisu.

(2) Uznávací orgán může vyhláškou nebo stanovským předpisem stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností další podrobnosti týkající se podmínek výkonu adaptačního období a rozdílové zkoušky a jejich hodnocení.

(3) Vláda může k provedení tohoto zákona nařízením stanovit regulované činnosti, u kterých je vyloučena volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou, a určit kompenzační opatření, které bude uchazeči v těchto případech uloženo.

(4) Ministerstvo může stanovit vzor osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti (§ 29a).

^{17b)} Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

60. V části první se za hlavu IX vkládá nová hlava X, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA X PŘESTUPKY

§ 38a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) úmyslně užije profesní označení nebo označení odbornosti v rozporu s tímto nebo zvláštním zákonem, nebo
- b) v rozporu s podmínkami stanovenými tímto nebo zvláštním zákonem provozuje dočasně nebo příležitostně výdělečnou činnost, která je regulovanou činností.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit též zákaz činnosti na dobu do 1 roku.“.

61. Přílohy č. 2 a 4 se zrušují.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

Čl. III

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

Čl. IV

Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění zákona č. 125/2005 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavce 1 až 3 včetně poznámek pod čarou č. 1 a 1a znějí:

„(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy práva Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta v České republice,
- b) celoživotní vzdělávání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,

c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

1. osob, které získaly způsobilost v jiném členském státě než v České republice (část sedmá),
2. osob uvedených v části osmé a

d) volné poskytování služeb hostující osoby (část sedmá).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání^{1a)}.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.

Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty.

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

^{1a)} Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavce 2 se označují jako odstavce 4.

2. V § 2 písm. e) se slova „ , včetně provozování soukromé praxe,“ zrušují a na konci textu se doplňují slova „ ; tyto činnosti stanoví vláda nařízením“.

3. V § 2 se na konci textu písmene f) doplňují slova „ ; tyto činnosti stanoví vláda nařízením“.

4. V § 2 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) až l), která včetně poznámek pod čarou č. 2a a 2b znějí:

„g) pověřenou organizací univerzita, právnická osoba zřízená ministerstvem nebo jiná právnická osoba, která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy; za univerzitu se považuje vysoká škola univerzitní^{2a)}, která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský studijní program a která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy,

h) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,

i) školicím místem pracovní místo v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby^{2b)}, ve stanoveném oboru specializačního vzdělávání v akreditovaném zařízení,

j) rezidenčním místem školicí místo na akreditovaném pracovišti, které je spolufinancováno ze státního rozpočtu,

k) rezidentem účastník specializačního vzdělávání, který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě,

l) odbornou společností odborné společnosti sdružené v České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a další odborné společnosti; bližší podmínky stanoví ministerstvo zdravotnictví prováděcím předpisem.

^{2a)} § 2 zákona č. 111/1998 Sb.

^{2b)} Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.“

5. Za § 2 se vkládá nový § 2a, který zní:

„§ 2a

(1) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby^{2b)}). Pokud zdravotnický pracovník vykonává zdravotnické povolání v nižším

rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu zdravotnického povolání se započítává doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.

(2) Odstavec 1 se nepoužije pro výkon zdravotnického povolání v průběhu získávání specializované způsobilosti (§ 5) a pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.“.

6. V § 3 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 2c a 3 zní:

„(2) Zdravotnický pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{2c)} vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující praktický lékař, a není-li, jiný praktický lékař. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

- a) před zahájením výkonu povolání a před pokračováním ve výkonu povolání, byl-li výkon povolání přerušen na dobu delší než 3 roky,
- b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka,
 1. na vyžádání správního úřadu, který vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³⁾, jde-li o pracovníka, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, nebo o odborného zástupce, je-li ustanoven³⁾, nebo
 2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku lékaře zařízení závodní preventivní péče pozbyl zdravotní způsobilost k práci.

Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle části sedmé, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 31) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdravotní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 29).

^{2c)} § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.“.

7. V § 3 odst. 3 se za slovo „trestů“ vkládají slova

„nebo obdobného rejstříku“ a na konci odstavce 3 se doplňují věty „Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle části sedmé, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva (§ 31) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 30).“.

8. V § 4 odstavec 2 zní:

„(2) Za výkon povolání lékaře s odbornou způsobilostí se považuje preventivní, diagnostická, léčebná, rehabilitační a dispenzární péče prováděná lékařem s odbornou způsobilostí pod odborným dohledem lékaře se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru. Bez odborného dohledu může lékař s odbornou způsobilostí na základě certifikátu o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru, který vydalo ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, vykonávat činnosti stanovené prováděcím právním předpisem. Pro účely § 5 odst. 5 se za výkon povolání lékaře považuje také metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v oblasti zdravotnictví.“.

9. V § 4 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Výkon činností podle odstavce 2 věty druhé není považován za samostatný výkon povolání lékaře podle § 5 odst. 3.“.

10. V § 5 se na konci textu odstavce 1 doplňuje věta „Součástí specializačního vzdělávání je absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru.“.

11. V § 5 odstavec 2 zní:

„(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti lékařů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou lékařskou komorou a odbornými společnostmi.“.

12. V § 5 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 6 zní:

„(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře je získání specializované způsobilosti, pokud tento zákon nestanoví jinak. Výkonem povolání lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost uvedená v § 4 odst. 2 a dále činnost vzdělávací, posudková a revizní. Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře ve vedoucí funkci nebo jako osoby samostatně výdělečně činné anebo jako odborného zástupce zdravotnického zařízení podle jiného právního předpisu o nestátních zdravotnických zařízeních⁶⁾ je získání specializované způsobilosti, která se dokládá diplomem podle od-

stavce 1, popřípadě osvědčením nebo rozhodnutím ministerstva podle § 44.

⁶⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

13. V § 5 odstavec 4 zní:

„(4) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v akreditovaných zařízeních (§ 13) v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b)} a je odměňována^{2b)}); specializační vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená pracovní doba. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.“.

14. V § 5 odstavec 5 zní:

„(5) Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu lékařského povolání podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů a zahrnuje účast na veškerých lékařských výkonech v oboru, ve kterém specializační vzdělávání probíhá, včetně případné účasti na službách v nepřetržitém provozním režimu práce. Vzdělávací programy schvaluje ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, přitom spolupracuje s univerzitami, Českou lékařskou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními. Vzdělávací programy týkající se posudkového lékařství stanoví ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.“.

15. V § 5 odst. 6 se za slova „program stanoví“ vkládá slovo „minimální“ a za slovo „délku“ se vkládají slova „přípravy, členění“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Vzdělávací program dále stanoví rozsah a obsah částí přípravy nezbytné pro vydání certifikátu o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru podle § 4 odst. 2.“.

16. V § 5 odstavec 7 včetně poznámky pod čarou č. 7 zní:

„(7) Do specializačního vzdělávání lékaře se studentům a absolventům doktorského studijního programu⁷⁾ započítá v souladu s odstavci 4 a 5 doba výkonu zdravotnického povolání v průběhu studia v doktorském studijním programu, pokud odpovídá obsahem a rozsahem příslušnému vzdělávacímu programu nebo jeho části a je doložena potvrzením vydaným na základě vyjádření školitele statutárním orgánem akreditovaného zařízení, v němž byla uskutečněna. O započtení rozhodne na žádost lékaře ministerstvo.“.

⁷⁾ § 47 zákona č. 111/1998 Sb.“.

17. V § 5 odstavec 10 včetně poznámky pod čarou č. 8 zní:

„(10) Účast na specializačním vzdělávání podle tohoto zákona se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu⁸⁾.“.

⁸⁾ § 230 zákoníku práce.“.

18. V § 5 se doplňuje odstavec 11, který zní:

„(11) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem minimální požadavky na vzdělávací program v oboru „všeobecné praktické lékařství“.“.

19. V § 7 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Za výkon povolání zubního lékaře s odbornou způsobilostí se považuje preventivní, protetická, diagnostická, léčebná, dispenzární, vzdělávací, výzkumná, vývojová, revizní a posudková péče v oblasti péče o zuby, ústa, čelisti a související tkáně. Pro účely § 8 odst. 4 se za výkon povolání zubního lékaře považuje také metodická a koncepční činnost v oblasti zdravotnictví.“.

(3) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může zubní lékař samostatně vykonávat činnosti uvedené v odstavci 2.“.

20. V § 7 se odstavce 4 a 5 zrušují.

21. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti zubních lékařů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi.“.

22. V § 8 odstavec 3 zní:

„(3) Samostatným výkonem povolání zubního lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost v oboru získané specializace v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a činnost uvedená v § 7 odst. 2.“.

23. V § 8 odst. 4 se za slova „přitom spolupracuje s“ vkládá slovo „univerzitami“,“.

24. V § 8 odst. 5 se slova „celkovou délku“ nahrazují slovy „minimální celkovou délku přípravy“,“.

25. V § 10 odstavec 1 a 2 včetně poznámky pod čarou č. 8a znějí:

„(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceuta se získává absolvováním

a) nejméně pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu farmacie obsahujícím teoretickou a praktickou výuku, z toho nejméně 6 měsíců praxe v lékárně, nebo

b) studia v akreditovaném studijním programu farmacie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může farmaceut samostatně vykonávat činnosti uvedené ve větě druhé a třetí. Za výkon zdravotnického povolání farmaceuta se považuje činnost při přípravě lékových forem léčivých přípravků, při kontrole léčiv v lékárně a v laboratoři pro kontrolu léčiv, při přípravě, kontrole, skladování a výdeji léčiv v lékárnách a v lůžkových zdravotnických zařízeních a při poskytování odborných informací o léčivech, včetně informací o prevenci onemocnění a informací o podpoře zdraví, a při výdeji, kontrole a uchování zdravotnických prostředků. Farmaceut je dále způsobilý vykonávat činnosti, které nejsou zdravotní péčí, a to při výrobě a kontrole léčiv a při skladování a distribuci léčiv u distributora léčiv podle zákona o léčivech^{8a}).

^{8a}) Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech).“.

26. V § 11 odst. 1 písm. b) se slovo „osvědčení“ nahrazuje slovy „uchazeči potvrzení“.

27. V § 11 odstavec 2 zní:

„(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti farmaceutů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou lékárnickou komorou a odbornými společnostmi.“.

28. V § 11 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 8b zní:

„(4) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny podle zvláštních právních předpisů^{8a}) a při přípravě zvláště náročných lékových forem^{8b}).

^{8b}) 2. část přílohy Katalog prací část 2.19 Zdravnictví položka 2.19.32 nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů.“.

29. V § 11 odst. 6 se za slova „spolupracuje s“ vkládá slovo „univerzitami“,

30. V § 11 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b}) a je odměňována^{2b}); specializační

začnící vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovena pracovní doba. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.“.

Dosavadní odstavce 7 až 10 se označují jako odstavce 8 až 11.

31. V § 11 se za odstavec 9 vkládá nový odstavec 10, který zní:

„(10) Ministerstvo vydá uchazeči osvědčení o specializované způsobilosti získané absolvováním doplňující odborné praxe na základě jeho žádosti a doložení potvrzení o absolvování této praxe na akreditovaném pracovišti, popřípadě akreditovaných pracovištích, v souladu se vzdělávacím programem.“.

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 11 a 12.

32. V § 11 odst. 11 se slova „celkovou délku přípravy“ nahrazují slovy „minimální celkovou délku přípravy“,

33. V § 11 odst. 11 se za slovo „oboru,“ vkládají slova „délku praxe v oboru, která musí probíhat na akreditovaném pracovišti,“.

34. V § 11 odst. 12 se zrušuje číslo „4“.

35. V § 13 odstavec 1 zní:

„(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části (dále jen „vzdělávací program“) pro

- a) obor specializačního vzdělávání,
- b) doplňující odbornou praxi (§ 11), nebo
- c) certifikovaný kurz (§ 21e).“.

36. V § 14 odst. 1 se ve větě první za text „(§ 11)“ vkládají slova „nebo certifikovaný kurz“ a ve větě třetí se slova „resortu než resortu“ nahrazují slovy „ústředního správního úřadu než“.

37. V § 14 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „nebo prodloužení“ zrušují.

38. V § 14 odst. 2 písm. a) za slovem „republiky“ se slova „nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky“ zrušují.

39. V § 14 odst. 2 písm. b) se za slovo „praxe“ vkládají slova „nebo certifikovaného kurzu“, slovo „který“ se nahrazuje slovem „které“ a za slovo „poskytovat“ se vkládají slova „; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se též vymezení části vzdělávacího programu“.

40. V § 14 odst. 2 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, musí být akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele,“.

Dosavadní písmena c) až g) se označují jako písmena d) až h).

41. V § 14 odst. 2 písm. d) se za slovo „žadatelem“ vkládají slova „ , popřípadě smluvním zařízením,“.

42. V § 14 odst. 2 písm. e) se za slovo „praxe“ vkládají slova „nebo certifikovaného kurzu“.

43. V § 14 odst. 2 písm. f) se za slovo „praxi“ vkládají slova „nebo na certifikovaném kurzu“.

44. V § 14 odst. 2 písm. g) se za slovo „praxe“ vkládají slova „nebo certifikovaného kurzu“.

45. V § 14 odst. 2 se doplňuje písmeno i), které zní:

„i) navržený maximální počet míst.“.

46. V § 14 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) V žádosti o prodloužení akreditace musí být doloženy ty údaje uvedené v odstavci 2, u nichž došlo k jejich změně.“.

47. V § 15 odstavec 1 zní:

„(1) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán akreditační komise pro příslušné obory specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe k posouzení žádosti podle § 14, k posouzení návrhu na odejmutí akreditace a k odbornému hodnocení žádosti o dotaci na rezidenční místo (§ 21a). Ministerstvo může zřídit akreditační komise i pro obory certifikovaných kurzů.“.

48. V § 17 odst. 4 písm. a) za slovem „republiky“ se slova „nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky“ zrušují.

49. V § 17 odst. 4 písm. b) se za slovo „praxe“ vkládají slova „nebo certifikovaného kurzu“ a na konci textu se doplňují slova „ ; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se v rozhodnutí též vymezení dané části vzdělávacího programu“.

50. V § 17 odst. 4 písm. d) se za slovo „praxe“ vkládají slova „nebo certifikovaného kurzu“.

51. V § 17 odst. 4 se doplňuje písmeno e), které zní:

„e) maximální počet školicích míst v příslušném oboru specializačního vzdělávání na konkrétním pracovišti nebo maximální počet účastníků certifikovaného kurzu na konkrétním pracovišti.“.

višti nebo maximální počet účastníků certifikovaného kurzu na konkrétním pracovišti.“.

52. V § 17 na konci odstavce 5 se doplňuje věta „Rozhodnutí o prodloužení akreditace obsahuje údaje uvedené v žádosti o prodloužení akreditace (§ 14 odst. 3); pokud nedošlo ke změně údajů, uvede se v rozhodnutí jen prodloužení platnosti původního rozhodnutí.“.

53. V § 17 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Ministerstvo akreditaci neudělí nebo její platnost neprodlouží, jestliže

- a) vzdělávací program neodpovídá vzdělávacímu programu zveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, pokud jde o akreditaci specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- b) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální, materiální nebo technické,
- c) žadatel, popřípadě smluvní zařízení, neposkytuje zdravotní péči v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na akreditované zařízení, které žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- d) v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace, nebo
- e) vzdělávací program certifikovaného kurzu obsahuje návrh na získání zvláštní odborné způsobilosti, který neodpovídá zaměření činností příslušného zdravotnického povolání nebo neodpovídá současné úrovni vědeckého poznání.“.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

54. V § 17 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „V případech podle písmen a), c) a d) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.“.

55. V § 17 odst. 8 za slovem „republiky“ se slova „nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky“ zrušují.

56. Poznámka pod čarou č. 9 zní:

„⁹⁾ § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.“.

57. V § 17 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu, je výkon těchto práv a povinností

omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení podle věty první.“

Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 10.

58. V § 17 odst. 10 se za slovo „zařízení“ vkládají slova „ , vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat,“.

59. V § 18 písmeno a) zní:

„a) uskutečňovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi nebo certifikovaný kurz podle vzdělávacích programů schválených ministerstvem, a to v rozsahu rozhodnutí o udělení akreditace,“.

60. V § 18 písm. b) se za slovo „praxe“ vkládají slova „nebo certifikovaného kurzu“.

61. V § 18 písm. c) se za slovo „praxi“ vkládají slova „nebo certifikovaném kurzu“.

62. V § 18 písm. d) se za slovo „praxe“ vkládají slova „nebo certifikovaného kurzu“.

63. V § 18 se na konci písmene d) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 10a zní:

„e) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

^{10a}) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

64. V § 18 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 10b zní:

„(2) Držitel akreditace je povinen předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání, pokud hodlá ukončit uskutečňování vzdělávacího programu, aniž by oprávnění k této činnosti přešlo na jeho právního nástupce. Zanikne-li nebo zemře-li držitel akreditace, aniž by splnil povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{10b}). V případě účastníků vzdělávání, kteří pokračují ve specializačním vzdělávání u jiného akreditovaného zařízení, předá ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.

^{10b}) Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základ-

ním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“

65. V § 19 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.“.

66. V § 19 odst. 2 se za slovo „ministerstvu“ vkládají slova „ ; ministerstvo může pověřit činností spojenou se zařazením do oboru pověřenou organizací“ a slova „Cizí státní příslušníci“ se nahrazují slovy „Osoby, které získaly odbornou nebo specializovanou způsobilost mimo území České republiky,“.

67. V § 19 odstavec 3 zní:

„(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče podle jeho výběru do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti. Nesplní-li uchazeč podmínky pro zařazení, rozhodne ministerstvo ve stejné lhůtě o nezařazení do specializačního vzdělávání.“.

68. V § 19 odst. 4 se ve větě první za slovo „Ministerstvo“ vkládají slova „ , popřípadě pověřená organizace“, za slova „specializačního vzdělávání“ se vkládají slova „nebo doplňující odborné praxe“, ve větě druhé se slova „nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky“ zrušují a za slova „nebo jeho zrušení, datum“ se vkládají slova „vydání certifikátu o absolvování základního kmene specializačního oboru a datum“.

69. V § 20 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.“.

Dosavadní odstavce 1 až 3 se označují jako odstavce 2 až 4.

70. V § 20 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek osob se specializovanou způsobilostí, může být školitelem lékař, zubní lékař nebo farmaceut s jinou specializovanou způsobilostí po předchozím vyjádření odborné společnosti.“.

71. V § 20 odstavec 4 zní:

„(4) Ministerstvo z podnětu akreditovaného zařízení rozhodne o ukončení specializačního vzdělávání, pokud účastník specializačního vzdělávání závažným způsobem neplní studijní povinnosti.“.

72. V § 21 odst. 1 se ve větě třetí za slova „ministr zdravotnictví na návrh“ vkládá slovo „univerzit“ a na konci odstavce se doplňují věty „Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je splnění všech požadavků

stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.“.

73. Za § 21 se vkládají nové § 21a až 21h, které včetně nadpisů znějí:

„§ 21a

Financování specializačního vzdělávání

(1) Ministerstvo ve spolupráci s univerzitami, odbornými společnostmi a Českou lékařskou komorou, Českou stomatologickou komorou a Českou lékárnickou komorou každoročně nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku stanoví a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce, a výši dotace na rezidenční místo. Celkový počet rezidenčních míst pro všechny obory specializačního vzdělávání lékařů vyhlášených pro daný rok odpovídá počtu absolventů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství v českém jazyce v předchozím roce.

(2) Dotace ze státního rozpočtu se poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, včetně mzdových nákladů, a to na celou dobu trvání příslušného specializačního vzdělávání. Doba trvání specializačního vzdělávání podle předchozí věty odpovídá minimální délce specializačního vzdělávání stanovené vyhláškou.

(3) Dotace ze státního rozpočtu podle odstavce 2 je poskytována prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Ministerstvo zpracovává střednědobý plán výdajů státního rozpočtu na financování specializačního vzdělávání, vždy na dobu následujících 5 let.

(4) Ministerstvo uveřejní každoročně do 31. prosince příslušného kalendářního roku Metodiku dotačního řízení, kterou upraví zejména:

- a) náležitosti žádosti o dotaci,
- b) termín, místo a způsob podání,
- c) kritéria hodnocení žádostí,
- d) termín vyhodnocení žádostí,
- e) způsob vyrozumění žadatele,
- f) způsob podání a vypořádání námitek,
- g) podmínky čerpání dotace,
- h) způsob vyúčtování a podobu závěrečné zprávy.

(5) Žádost o dotaci podává akreditované zařízení. Maximální počet rezidenčních míst v žádosti o dotaci

nesmí překročit počet školicích míst schválených v rozhodnutí o akreditaci pro daný obor specializačního vzdělávání.

(6) V rámci procesu hodnocení ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti a nejpozději do 30 dnů ode dne uplynutí termínu pro podání žádostí uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup žádosti vyloučené pro nesplnění formálních náležitostí. U takto vyloučených žádostí může žadatel podat ve lhůtě 5 dnů od jejich uveřejnění námitky. O námitkách ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejich doručení. Žadosti, které splnily formální náležitosti a žádosti, u kterých bylo vyhověno námitkám žadatele, předloží ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, bezodkladně k odbornému hodnocení akreditační komisi.

(7) Akreditační komise hodnotí žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(8) Akreditační komise předloží návrh hodnocení včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádostí. O přidělení dotace rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(9) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním roce.

(10) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku. Rozhodnutí obsahuje zejména náležitosti stanovené jiným právním předpisem⁹⁾ a počet schválených rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání.

(11) Ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba přerušení nesmí překročit 3 roky.

(12) Ministerstvo zastaví čerpání dotace, došlo-li k ukončení specializačního vzdělávání rezidenta na daném rezidenčním místě.

(13) V případě zániku akreditovaného zařízení s rezidenčním místem bez nástupnické právnické osoby podle § 17 odst. 9 nebo v případě zániku, odnětí či vypršení platnosti akreditace takového zařízení umožní

ministerstvo rezidentovi dokončení specializační přípravy na rezidenčním místě v jiném akreditovaném zařízení. Ministerstvo rozhodne o změně čerpání dotace, splňuje-li akreditované zařízení podmínky podle Metodiky dotačního řízení platné v době vydání rozhodnutí.

§ 21b

Výběr rezidenta

(1) Akreditované zařízení s rezidenčním místem vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí toto zařízení ministerstvu. Ministerstvo uveřejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup po dobu minimálně 10 pracovních dnů. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem nejpozději do 30. září příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo ve výběrovém řízení podle předchozího odstavce, oznámí akreditované pracoviště s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Akreditované zařízení s rezidenčním místem se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Vybraný uchazeč se stává rezidentem okamžikem uzavření smlouvy (stabilizační dohody) s ministerstvem. Vzor smlouvy uveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku.

§ 21c

Povinnosti rezidenta

(1) Rezident je povinen:

- rádně plnit všechny požadavky vzdělávacího programu a dbát pokynů školitele,
- nejpozději v termínu minimální délky specializačního vzdělávání, zvýšeném o 3 roky, dokončit specializační vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky a
- vykonávat povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České repu-

bliky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident.

(2) Při porušení povinností podle odstavce 1 má rezident povinnost uhradit náklady vynaložené ze státního rozpočtu na jeho rezidenční místo v poměrné výši za podmínek stanovených ve smlouvě podle § 21b odst. 4.

(3) Ministerstvo rozhodne o upuštění od povinností podle odstavce 2, jestliže splnění povinností rezidenta podle odstavce 1 prokazatelně bránila překážka, jež nastala nezávisle na vůli rezidenta a bránila mu ve splnění jeho povinností, a jestliže nebylo možné předpokládat, že by rezident tuto překážku odvrátil nebo překonal, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídal. Účinky vylučující odpovědnost jsou omezeny pouze na dobu, dokud trvá překážka, s níž jsou tyto účinky spojeny.

§ 21d

Povinnosti akreditovaného zařízení s rezidenčním místem

Akreditované zařízení s rezidenčním místem je kromě povinností stanovených v § 18 dále povinno

- zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- hlásit změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, a to do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo, a
- nahlásit datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do týdne ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly.

Certifikovaný kurz

§ 21e

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu zdravotničtí pracovníci získávají zvláštní odbornou způsobilost pro vymezené činnosti, které prohlubují získanou specializovanou způsobilost, v případě farmaceutů také získanou odbornou způsobilost. Certifikovaným kurzem nelze nahradit získání odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Certifikovaný kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu. Vzdělávací programy certifikovaných kurzů trvají minimálně 1 rok. Ministerstvo je zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pra-

coviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání zvláštní odborné způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a rozsah činností, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Vzdělávací program dále stanoví, která specializovaná způsobilost je předpokladem pro zařazení do certifikovaného kurzu. Vzdělávací program může stanovit požadavky na zdravotní způsobilost.

(4) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absencí z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absencí z hodin teoretického vyučování.

(5) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

(6) Obory certifikovaných kurzů a minimální délku vzdělávání v nich stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 21f

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává žadatel akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle části sedmé nebo osmé, v případě farmaceutů s odbornou způsobilostí úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2, a pokud to kapacita akreditovaného zařízení umožňuje, akreditované zařízení zařadí žadatele do certifikovaného kurzu do jednoho měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí žadatele s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 21g

(1) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

(2) Průběh certifikovaného kurzu zajišťuje akreditované zařízení. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem; o započtení

vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka certifikovaného kurzu nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(3) Akreditované zařízení potvrdí účastníkovi splnění všech požadavků daných vzdělávacím programem certifikovaného kurzu.

(4) Pokud certifikovaný kurz zajišťuje více akreditovaných zařízení, potvrzení splnění všech požadavků podle předchozího odstavce a započtení praxe podle odstavce 2 provádí to akreditované zařízení, které zařadilo žadatele do certifikovaného kurzu.

§ 21h

(1) Certifikovaný kurz se ukončuje zkouškou před komisí zřízenou ministerstvem. Náležitosti závěrečné zkoušky a složení komise stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Předpokladem pro vykonání zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(3) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu, certifikát o zvláštní odborné způsobilosti.“

74. V § 22 odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 12 zní:

„(5) Účast na celoživotním vzdělávání se považuje za prohlubování kvalifikace podle jiného právního předpisu¹²⁾).

¹²⁾ § 230 zákoníku práce.“

75. V § 23 odst. 2 písm. b) se za slovo „ministerstvo,“ doplňují slova „popřípadě pověřená organizace,“.

76. V § 23 odst. 2 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) absolvování jednotlivých částí vzdělávacího programu a splnění požadavků daných tímto programem provádí akreditovaná zařízení, která vzdělávací program nebo jeho část zajišťují,“.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena d) až f).

77. V § 23 odst. 3 se za slovo „ministerstvo“ vkládají slova „ , popřípadě pověřená organizace,“.

78. Část sedmá včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 13 až 18, 18a, 18b a 18c zní:

„ČÁST SEDMÁ

**UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU
ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE,
ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA
ZÍSKANÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ
V ČESKÉ REPUBLICE A VOLNÉ
POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB HOSTUJÍCÍ OSOBOU**

Díl 1

Základní ustanovení

§ 24

(1) Tato část se vztahuje na

- a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),
- b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“) a uznávání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a ověření znalosti českého jazyka (dále jen „jiná způsobilost“) a
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této části se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

- a) státního příslušníka členského státu [§ 2 písm. h)],
- b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
- c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)¹³⁾,
- d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo v jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství¹⁴⁾,
- e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého výzkumu¹⁵⁾,
- f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenech d) a e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁶⁾,
- g) osoby, které byl na území České republiky přiznán azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁷⁾, a
- h) zaměstnance vyslaného na území České republiky v rámci volného poskytování služeb,

pokud odbornou kvalifikaci pro výkon zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta (dále

jen „zdravotnické povolání“) získal nebo toto povolání vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“).

(3) Při uznávání odborné kvalifikace se postupuje

- a) podle dílu 3 v případě odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo specializované způsobilosti v oborech specializačního vzdělávání uvedených v seznamu (§ 28a odst. 2), nebo
- b) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)} a podle § 31 v případě jiných oborů specializačního vzdělávání než uvedených v Seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

§ 25

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu zdravotnického povolání a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání získána nebo toto povolání bylo vykonáváno v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}, a to pouze pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 26

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

§ 26a

Spolupráce členských států

(1) Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytly.

(2) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž zdravotnický pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat zdravotnické povolání, na jeho žádost informace o trestním postihu této osoby v České republice, pokud postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

Díl 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 27

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

(1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání na základě oznámení (§ 27a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 27b).

(2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud jí na území členského státu, ve kterém je usazena, oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno.

(3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.

(4) Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora¹⁸⁾ zapíše do seznamu hostujících osob na dobu 12 měsíců hostující osobu na základě oznámení ministerstva. Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora vyškrtne ze seznamu hostujících osob hostující osobu, zanikne-li jí oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání anebo dozví-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.

(5) Hostující osoba podléhá disciplinární pravo-

moci a disciplinárnímu řízení osob vykonávajících zdravotnické povolání¹⁸⁾.

(6) Lékaři, zubní lékaři nebo farmaceuti, jejichž doklad o dosažené odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 28a nebo 28b, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen „označení odbornosti“) uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 27b, vykonává se zdravotnické povolání pod označením odbornosti podle tohoto zákona.

(7) Hostující osoba vykonává své povolání pod označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.

(8) Je-li služba poskytována pod označením odbornosti podle odstavce 7, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda

- a) činnost v členském státě původu podléhá povolovacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,
- b) je zapsána v seznamu hostujících osob v České republice.

§ 27a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotnické služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu zdravotnického zařízení. K oznámení se přikládá

- a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost uchazeče; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí,
- b) údaj o adrese pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,
- c) doklad o oprávnění vykonávat zdravotnické povolání,
- d) doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající zdravotnické povolání a že jí oprávnění k výkonu tohoto povolání v členském státě původu nebylo v okamžiku

vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,

- e) doklad o dosažené odborné kvalifikaci,
- f) doklad podle odstavce 5, není-li zdravotnické povolání v členském státě původu regulováno, a
- g) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu upravujícímu zdravotnická zařízení³⁾; za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě.

Doklady podle písmen d) a g) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní péči na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba dokládá při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v členském státě původu vykonávala odpovídající zdravotnické povolání po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotnické služby.

§ 27b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci hostující osoby. Nepřístupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace hostující osoby podle odstavce 3, bezodkladně tuto skutečnost hostující osobě sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby podle odstavce 3, pokud hostující osoba je pozvána do České republiky

- a) organizační složkou státu, součástí organizační

složky státu nebo právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{18a)}, vysokou školou^{18b)} nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo

- b) zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů.

(2) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby

- a) v případě hostující osoby, která příslušné zdravotnické povolání na území České republiky vykonává nebo vykonávala jako hostující nebo usazená osoba a které byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)},
- b) v případě hostující osoby, která splňuje podmínky automatického uznávání (§ 28a nebo § 28b), nebo
- c) pokud odborná kvalifikace hostující osoby splňuje podmínky právního předpisu práva Evropského společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušného zdravotnického povolání, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláním a přípravou vyžadovanou pro výkon tohoto zdravotnického povolání v různých členských státech podle zvláštního právního předpisu^{18b)}.

(3) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 27a odst. 1. Vyskytnou-li se obtíže, které by mohly vést k prodloužení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí hostující osobě důvody prodloužení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno; toto usnesení hostující osobě doručí ve lhůtě podle věty první. Rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá do 7 týdnů od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 27a odst. 1. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí se proka-

zuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)} zejména rozdílovou zkouškou. Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(6) Právo výkonu zdravotnického povolání na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

- a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 5, nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3, 4 nebo 5, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání hostující osoby.

(7) Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle části sedmé dílu 3 tohoto zákona nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

§ 27c

Ministerstvo oznámí České lékařské komoře, České stomatologické komoře nebo České lékárnické komoře skutečnosti podle § 27a odst. 3 a 5 a § 27b odst. 6.

Díl 3

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu zdravotnického povolání

§ 28

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání zdravotnického povolání je rovněž ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky může ten, jemuž byla uznána odborná kvalifikace a jiné způsobilost. O uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti rozhoduje mi-

nisterstvo. V případě lékařů se specializovanou způsobilostí v oboru posudkové lékařství rozhoduje o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti jako uznávací orgán Ministerstvo práce a sociálních věcí.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu zdravotnického povolání, se uznává

- a) na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen „automatické uznávání odborné kvalifikace“),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

§ 28a

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, pokud dále není stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropského společenství (body V.1, V.3 a V.6 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen „seznam dokladů“), který obsahuje

- a) název dokladu o dosažené odborné kvalifikaci vydávaného na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu zdravotnického povolání,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,
- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směrnici Evropského společenství (dále jen „referenční den“),
- e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směrnici Evropského společenství a že členský stát původu tomuto dokladu

přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu.

(4) Pro účely výkonu zdravotnického povolání se dokladům podle odstavců 2 a 3 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

(5) V případě doplňující odborné praxe podle § 11 odst. 1 písm. b) ministerstvo automaticky uzná jako doklad o dosažené kvalifikaci potvrzení vydané příslušnými orgány členského státu osvědčující, že zúčastněná osoba vykonávala dotyčné činnosti po stejnou dobu v domovském členském státě.

§ 28b

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem, a to i když nesplňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával příslušné zdravotnické povolání po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak. Pro účely výkonu zdravotnického povolání se těmto dokladům na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, vydávané v České republice.

(3) V případě uznávání odborné kvalifikace lékařů se specializovanou způsobilostí, kterou získali v rámci rozvolněné přípravy (§ 5 odst. 4), kterou zahájili nejpozději 31. prosince 1983 a která se řídila právními předpisy příslušné členské země platnými ke dni 20. června 1975, se postupuje podle odstavce 2.

(4) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře se specializovanou způsobilostí i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 vydaný ve Španělsku lékařům, kteří dokončili specializovanou odbornou přípravu před 1. lednem 1995, i když tato odborná příprava nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, pokud je doklad o této kvalifikaci doplněn potvrzením vydaným příslušnými španělskými orgány a osvědčujícím, že dotyčná osoba slo-

žila zvláštní zkoušku způsobilosti v rámci výjimečných opatření týkajících se uznávání stanovených příslušným španělským právním předpisem (královský dekret 1497/99), za účelem zjištění, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s úrovní lékařů, kteří jsou držiteli dokladu o kvalifikaci odborného lékaře uvedeného pro Španělsko v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2).

(5) Ministerstvo uzná jako doklad o dosažené specializované způsobilosti lékaře v oboru „všeobecné praktické lékařství“ i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 doklad vydaný členským státem, který potvrzuje právo vykonávat na území tohoto členského státu povolání všeobecného lékaře na základě nabytých práv.

(6) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci zubního lékaře i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2, pokud jde o italské, španělské, rakouské nebo slovenské doklady vydané osobám, jejichž odborná příprava byla zahájena před referenčními dny, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány členského státu, pokud dále není stanoveno jinak. Toto osvědčení musí prokazovat, že jeho držitel úspěšně ukončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu, které splňuje minimální požadavky v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství.

(7) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Itálii osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu v období od 29. ledna 1980 do 31. prosince 1984 včetně, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Itálie. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a složení zkoušky způsobilosti prováděné příslušnými italskými orgány za účelem zjištění, zda tyto osoby mají úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s osobami, které jsou držiteli dokladů uvedených pro Itálii v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2). Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícím minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství, složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(8) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Rumunsku osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu před 1. říjnem 2003, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Rumunska. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a zkoušku způsobilosti. Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel

úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(9) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držiteli kvalifikace „feldšer“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi lékaře.

(10) Doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, se uzná podle odstavce 1, pokud uchazeč zároveň s dokladem předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu pro účely výkonu zdravotnického povolání přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(11) Československé doklady se považují za české doklady.

§ 29

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon příslušného zdravotnického povolání v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon příslušného zdravotnického povolání, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínky zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 30

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením, které uchazeč učiní před příslušným orgánem členského státu

původu nebo notářem usazeným v členském státě původu.

§ 31

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a o uznávání jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání se postupuje podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}). Řízení probíhá samostatně nebo jako společné řízení.

(2) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a o uznání jiné způsobilosti ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

§ 32

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- posouzením vzdělávání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce, nebo
- pohovorem; postup ověření znalosti českého jazyka pohovorem stanoví prováděcí právní předpis.

§ 33

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání, je oprávněna užívat označení odbornosti podle tohoto zákona.

¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

¹⁴⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty.

¹⁵⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

¹⁶⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

- ¹⁷⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.
- ¹⁸⁾ Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů.
- ^{18a)} Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ^{18b)} Zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ^{18c)} § 10 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb..“

79. Nadpis části osmé zní: „UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ JINÝCH OSOB NEŽ UCHAZEČŮ UVEDENÝCH V ČÁSTI SEDMÉ“.

80. V § 34 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Podle této části se postupuje při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, na které se nevztahuje část sedmá.“

Dosavadní odstavce 1 až 6 se označují jako odstavce 2 až 7.

81. V § 34 odst. 2 se slova „získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v oblasti poskytování zdravotní péče v cizině mimo členské státy, jsou odborně“ nahrazují slovy „nejsou osobami vyjmenovanými v části sedmé nebo nezískali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě, jsou“.

82. V § 34 odst. 4 se slova „ , a to nejdéle do 30 dnů ode dne konání aprobační zkoušky.“ nahrazují slovy „do 240 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem podle odstavců 2 a 3. Pokud se uchazeč omluví ministerstvu z účasti na kterékoliv části aprobační zkoušky, řízení se usnesením přeruší na dobu, než se uchazeč znovu přihlásí k aprobační zkoušce, nejdéle však na dobu 1 roku; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví. Pokud uchazeč nevyhoví v kterékoliv části aprobační zkoušky, ministerstvo rozhodne o neuznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.“.

83. V § 34 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 5 a 6.

84. V § 34 odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 19a zní:

„(5) Pokud osobám uvedeným v odstavci 2 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států, ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustí a vydá rozhodnutí do

90 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem. V případě posuzování způsobilosti podle § 24 odst. 3 písm. a) ministerstvo posoudí, zda uchazeč splňuje minimální požadavky podle právního předpisu upravujícího minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie^{19a)}. Pokud uchazeč tyto požadavky splňuje, ministerstvo uzná způsobilost k výkonu povolání automaticky podle části sedmé. V ostatních případech ministerstvo při uznávání způsobilosti k výkonu povolání postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

^{19a)} Vyhláška č. 392/2004 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie.“

85. § 35 a 36 včetně poznámek pod čarou č. 19b a 19c znějí:

„§ 35

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyku než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání. Na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří získali předcházející vzdělání v českém nebo slovenském jazyce.

§ 36

Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 34 vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, osobám uvedeným v § 34 odst. 2, pokud žadatel

- a) je pozván do České republiky organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříků škol a školských zařízení^{18a)}, vysokou školou^{18b)}, výzkumnou institucí^{19b)} nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předá-

vání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností,

- b) je pozván do České republiky zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů, nebo
- c) hodlá absolvovat praktickou část aprobační zkoušky po složení prvních dvou částí aprobační zkoušky, a to na dobu trvání praktické části aprobační zkoušky, stanovenou právním předpisem upravujícím zkušební řád pro atestační zkoušky a pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta^{19c)}.

^{19b)} Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

^{19c)} Vyhláška č. 395/2004 Sb., kterou se stanoví zkušební řád pro atestační zkoušky a pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.“.

86. Za část osmou se vkládá nová část devátá, která včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 19d zní:

„ČÁST DEVÁTÁ SPRÁVNÍ DELIKTY A SANKCE

§ 36a

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává a sankce za správní delikty ukládá ministerstvo.

(2) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání, doplňující odbornou praxi nebo certifikovaný kurz v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. b) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. c) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání, doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. e) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,
- f) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, po-

případě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(3) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení s rezidenčním místem dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. b) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. c) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání,
- e) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. e) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky,
- f) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, po případě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání,
- g) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,
- h) v rozporu s § 21d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo,
- i) v rozporu s § 21d písm. c) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušování specializačního vzdělávání rezidenta.

(4) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a odstavce 3 písm. d), h) a i),
- b) od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) až c), e) a f) a odstavce 3 písm. a) až c) a e) až g).

(5) Při stanovení sankce se přihlédně k délce doby, po kterou porušování povinnosti trvalo, k okolnostem, za nichž k protiprávnímu jednání došlo, a k následkům tohoto jednání.

(6) Řízení o uložení sankce lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se ministerstvo o porušení povinnosti dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu nelze uložit, byla-li za totéž jednání uložena pokuta podle jiných právních předpisů.

(8) Na řízení o správních deliktech se vztahuje správní řád.

(9) Pokutu vybírá ministerstvo a pokuta je přímým státním rozpočtu.

(10) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{19d)}.

^{19d)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní části devátá a desátá se označují jako části desátá a jedenáctá.

87. § 37 zní:

„§ 37

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, označení odbornosti lékaře, zubního lékaře a farmaceuta se specializovanou způsobilostí, minimální délku specializačního vzdělávání podle vzdělávacích programů a převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání a na základní kmeny,
- b) činnosti lékařů, zubních lékařů a farmaceutů,
- c) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- d) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání specializované způsobilosti v oboru „všeobecné praktické lékařství“,
- e) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- f) zkušební řád atestační zkoušky, aprobační zkoušky a závěrečné zkoušky certifikovaného kurzu,
- g) obory certifikovaných kurzů a minimální délku vzdělávání v nich,
- h) postup ověření znalosti českého jazyka pohovorem a
- i) postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta.

(2) Vláda stanoví nařízením výši úhrady za atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu a aprobační zkoušku.“.

88. § 38 včetně poznámek pod čarou č. 20, 21, 21a a 21b zní:

„§ 38

(1) Účast členů na jednáních akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí zřízených ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu²⁰⁾, při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, pří-

sluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na jednání komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti²¹⁾. Členům komise se poskytuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21a)}.

(2) Atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu a aprobační zkoušku provádí pověřená organizace za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši úhrady stanoví vláda nařízením. Tato úhrada je příjmem pověřené organizace^{21b)}.

(3) Členové akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni.

²⁰⁾ § 200 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

^{21a)} § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb.

^{21b)} § 53 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.“.

89. Za § 38 se vkládá nový § 38a, který včetně nadpisu zní:

„§ 38a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen „jiná osoba“) na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínky stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „stáž“).

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

- a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,
- b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,
- c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby,

oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,

- d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména

- jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,
- druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,
- určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,
- místo výkonu stáže,
- den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a závodní preventivní péči po dobu stáže zaměstnanci poskytuje zařízení závodní preventivní péče jiné osoby.²¹

90. V § 39 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti se zapisují do seznamu členů nebo do seznamu hostujících osob, který vede Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora podle zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře¹³.“

91. V § 40 se slovo „resortů“ nahrazuje slovy „ústředních správních úřadů“.

92. Za § 40 se vkládá nový § 40a, který včetně poznámky pod čarou č. 22 zní:

„§ 40a

Vykonávat zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na území České republiky, a to i dočasně nebo příležitostně, nebo užívat označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo nejsou zapsány v seznamu členů podle § 39 odst. 3, je zakázáno²².

²²) § 21 a 24 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“

93. § 41 se zrušuje.

94. § 42 zní:

„§ 42

(1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.

(2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle příslušného předpisu Evropských společenství¹), osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle uvedeného předpisu.

(3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům podle příslušného předpisu Evropských společenství¹) a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy, včetně specializačního vzdělání, zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.

(4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice doklad o odborné nebo specializované způsobilosti, jehož název neodpovídá žádnému z názvů dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou dokladům o dosažené kvalifikaci vydávaným Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES.

(5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.

(6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující i jiné skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropského společenství.

(7) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 5 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.

(8) Ministerstvo vydá na základě žádosti osvědčení o získání specializované způsobilosti podle § 44 odst. 1 až 5 a 7.⁴.

94. Příloha se zrušuje.

Čl. V

Přechodná ustanovení

1. Podmínka získání specializované způsobilosti podle § 11 odst. 1 zákona č. 95/2004 Sb., ve znění účinném do dne a ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je splněna, pokud farmaceut získal specializaci v některém ze specializačních oborů podle dosavadních právních předpisů.

2. Specializovanou způsobilost mají osoby, kterým Česká lékařská komora vydala do 17. dubna 2004 osvědčení k výkonu soukromé lékařské praxe; na tyto osoby se nevztahuje povinnost doplnění odborné praxe ve smyslu § 44 odst. 1 věty šesté zákona č. 95/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Do 31. prosince 2008 se do specializačního vzdělávání započítává odborná praxe absolvovaná v souladu s dosavadními vzdělávacími programy vydanými po 1. dubnu 2004.

4. Lékařům, zubním lékařům nebo farmaceutům, kteří podle dřívějších právních předpisů získali specializaci II. stupně nebo nástavbovou specializaci v oborech nebo specializovanou způsobilost, které nejsou uvedeny mezi novými obory specializačního vzdělávání, ministerstvo rozhodnutím přiznává specializovanou způsobilost v rozsahu uvedeném v tomto rozhodnutí.

5. Farmaceut, který získal specializaci v některém ze specializačních oborů podle dosavadních právních předpisů, je oprávněn k vedení lékárny.

6. Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří mají specializovanou způsobilost podle zákona č. 95/2004 Sb., ve znění účinném před nabytím účinnosti tohoto zákona, zůstává tímto zákonem nedotčena; pokud obor specializované způsobilosti není oborem stanoveným právním předpisem podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti

tohoto zákona, získávají způsobilost v odpovídajícím oboru stanovenou prováděcím právním předpisem.

7. Při posuzování žádostí podaných podle § 44 odst. 8 zákona č. 95/2004 Sb. se použije prováděcí předpis vydaný podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. VI

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o nelékařských zdravotnických povoláních

Čl. VII

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 111/2007 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1, 1a a 1b zní:

„§ 1

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy práva Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče v České republice,
- b) celoživotní vzdělávání zdravotnických pracovníků a vzdělávání jiných odborných pracovníků,
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče
 1. osob, které získaly tuto způsobilost v jiném členském státě než v České republice (hlava VII),
 2. osob uvedených v hlavě VIII a

d) volné poskytování služeb hostující osoby (hlava VII).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, vykonávaných fyzickou osobou, která hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání^{1a)}.

(4) Tento zákon se nevztahuje na podmínky získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, které jsou upraveny zvláštním právním předpisem^{1b)}.

^{1a)} Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.

^{1b)} Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 2 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 1c zní:

„c) jiným odborným pracovníkem fyzická osoba provádějící činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisejí; za činnosti, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče, se považují činnosti stanovené právními předpisy^{1c)},

^{1c)} § 86 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.“.

3. V § 2 se na konci písmene i) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena j) až n), která včetně poznámky pod čarou č. 3a znějí:

„j) pověřenou organizací univerzita, organizace zřízená ministerstvem nebo jiná právnická osoba, která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy; za univerzitu se považuje vysoká škola univerzitní^{3a)}, která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský nebo bakalářský studijní program a která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy,

k) profesním sdružením profesní organizace nebo odborná společnost, která je právnickou osobou nebo organizační složkou právnické osoby a která sdružuje fyzické osoby s odbornou nebo specializovanou způsobilostí vykonávající zdravotnické povolání za účelem podpory odborné úrovně svých členů,

l) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,

m) rezidenčním místem školicí místo ve zdravotnickém zařízení, na němž je účastníkovi specializačního vzdělávání spolufinancováno specializační vzdělávání ze státního rozpočtu,

n) rezidentem účastník specializačního vzdělávání, který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě.

^{3a)} § 2 zákona č. 111/1998 Sb.“.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.

Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty.

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přístěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

4. V § 3 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo jemuž byla uznána odborná kvalifikace k výkonu zdravotnického povolání v souladu s ustanoveními hlavy VII nebo VIII tohoto zákona“.

5. V § 3 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 3b a 4 zní:

„(2) Zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{3b)} vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující praktický lékař, a není-li, jiný praktický lékař. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

- a) před zahájením výkonu povolání a po přerušení výkonu povolání na dobu delší než 3 roky,
- b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka,

1. na vyžádání správního úřadu, který vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, jde-li o pracovníka, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, nebo o odborného zástupce, je-li ustanoven⁴⁾, nebo
2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku lékaře zařízení závodní preventivní péče pozbyl zdravotní způsobilost k práci.

Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle hlavy VII, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 81) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdravotní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 79).

^{3b)} § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.“.

6. V § 3 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen⁵⁾. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka nebo též v ji-

ných odůvodněných případech; zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, a zdravotnický pracovník, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, na vyžádání správního úřadu, který mu vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, je povinen doložit svoji bezúhonnost výpisem z evidence Rejstříku trestů nebo obdobného rejstříku, který nesmí být starší 3 měsíců. Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle hlavy VII, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva (§ 81) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 80).

⁵⁾ Trestní zákon.“.

7. V § 3 se odstavec 4 zrušuje.

8. V § 4 odst. 1 se za slovo „předpisem“ vkládají slova „a zvláštním právním předpisem^{1c)}“ a na konci odstavce se doplňují slova „ , pokud je vykonávána zaměstnanci zdravotnického zařízení“.

9. V § 4 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Pro účely započítání výkonu povolání (§ 56, 57 a 67) se považuje za výkon povolání

- a) zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka řídicí, metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru vykonávaná v pracovněprávním vztahu zaměstnanci jiných než zdravotnických zařízení,
- b) zdravotnického pracovníka výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zdravotnickými pracovníky s odbornou způsobilostí v příslušném oboru v průběhu praktického vyučování v akreditovaných zdravotnických magisterských nebo bakalářských studijních oborech.“.

10. V § 4 odst. 2 větě první se za slovo „rozsahu“ vkládají slova „alespoň polovinu“.

11. V § 4 odst. 2 se věta třetí nahrazuje větou „Do doby výkonu povolání se započítá doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené; v souhrnu se však nejvýše započte 6 měsíců v kalendářním roce.“.

12. V § 4 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Věty první až čtvrtá se nepoužijí pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.“.

13. V § 4 odst. 3 se slova „a které provádí bez ohledu na přítomnost nebo dosažitelnost rady a pomocí lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta;“ nahrazují

slovy „ , které provádí bez ohledu na přítomnost nebo dosažitelnost rady a pomoci lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta a ke kterým získal osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (hlava VI);“.

14. V § 4 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Zdravotnický pracovník, který vykonává povolání uvedené v hlavě II

- a) dílu 1, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání odborné způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI,
- b) dílu 2, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání specializované způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI, pokud není dále uvedeno jinak; prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které je zdravotnický pracovník způsobilý vykonávat bez odborného dohledu již před získáním specializované způsobilosti,
- c) dílu 3, není způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu.“.

15. V § 5 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo které získaly specializovanou způsobilost podle § 96 odst. 3“.

16. V § 5 odst. 3 se za slovo „lékařem“ vkládají slova „nebo zubním lékařem“.

17. V § 6 odstavec 2 zní:

„(2) Porodní asistentka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání porodní asistentky. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.“.

18. V § 6 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Praktické vyučování v oboru uvedeném v odstavci 1 písm. a) musí být prováděno v akreditovaném zařízení.“.

19. V § 8 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 8 zní:

„(3) Za výkon povolání radiologického asistenta se považuje zejména provádění radiologických zobrazovacích i kvantitativních postupů, léčebné aplikace ionizujícího záření a specifické ošetrovatelské péče poskytnuté v souvislosti s radiologickými výkony. Radiologický asistent provádí činnosti související s radiací ochranou podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ a ve spolupráci s lékařem se podílí na diagnostické a lé-

čebné péči. Činnosti zvláště důležité z hlediska radiací ochrany může radiologický asistent vykonávat, pokud splňuje požadavky stanovené zvláštním právním předpisem⁸⁾).

⁸⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

20. V § 9 odst. 1 se na konci písmene c) slovo „nebo“ zrušuje a za písmeno c) se vkládá nové písmeno d), které zní:

- „d) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví, nebo“.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

21. V § 10 odst. 1 písmeno a) zní:

- „a) akreditovaného zdravotnického bakalářského nebo magisterského studijního oboru sociálního zaměření,“.

22. V § 10 odst. 1 písm. b) se za slovo „školách“ vkládají slova „nebo vysokých školách“.

23. V § 11 odstavec 1 zní:

„(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu optometristů, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studijního oboru optometrie, pokud byl zahájen nejpozději ve školním roce 2005/2006.“.

24. V nadpisu § 13 se za slovo „ochrany“ vkládají slova „a podpory“.

25. V § 13 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „ochrany“ vkládají slova „a podpory“.

26. V § 13 odst. 1 na konci písmene b) se slovo „nebo“ zrušuje a za písmeno b) se vkládá nové písmeno c), které zní:

- „c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akredito-

ného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví, nebo“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

27. V § 13 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 9 zní:

„(3) Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů⁹⁾. Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹⁾. Dále asistent ochrany a podpory veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany a podpory veřejného zdraví.“

⁹⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.“

28. V § 14 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) střední zdravotnické školy v oboru ortopedicko-protetický technik nebo jiné střední odborné školy ortoticko-protetického zaměření, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.“

29. V § 14 odst. 1 se na konci písmene b) slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 1 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno d), které včetně poznámky pod čarou č. 9a zní:

„d) rekvalifikačního kurzu akreditovaného podle zvláštního právního předpisu^{9a)} v oboru pro přípravu ortotiků-protetiků, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději do konce roku 2007.“

^{9a)} § 108 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 524/2004 Sb., o akreditaci zařízení k provádění rekvalifikace uchazečů o zaměstnání a zájemců o zaměstnání.“

30. V § 14 odstavec 3 zní:

„(3) Za výkon povolání ortotika-protetika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které ve spolupráci s lékařem navrhuje, zhotovuje, upravuje, opravuje a aplikuje individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky. Dále ortotik-protetik může ve spolupráci s lékařem upravovat sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a aplikovat je.“

31. V § 17 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „nebo“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia stomatologická péče, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 1994.“

32. V § 17 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Dále dentální hygienistka na základě indikace zubního lékaře poskytuje preventivní péči na úseku dentální hygieny a pod odborným dohledem zubního lékaře asistuje při poskytování preventivní, léčebné a diagnostické péče na úseku zubního lékařství.“

33. V § 18 odst. 3 se za slova „na úseku neodkladné“ vkládají slova „ , anesteziologicko-resuscitační“.

34. V § 20 odst. 1 písmeno a) včetně poznámky pod čarou č. 9b zní:

„a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu biomedicínských techniků, který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b)}, nebo

^{9b)} Vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.“

35. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který včetně nadpisu zní:

„§ 20a

Odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu biotechnických asistentů, nebo

b) akreditovaného bakalářského studijního programu zaměřeného na aplikační oblasti biomedicínské techniky a informatiky ve zdravotnictví a akreditovaného kvalifikačního kursu aplikovaná biotechnika.

(2) Za výkon povolání biotechnického asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče související s aplikací zdravotnických prostředků v oboru biomedicínské techniky a informatiky ve zdravotnictví zejména ve spolupráci s lékařem a biomedicínským inženýrem.“

36. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který včetně nadpisu zní:

„§ 21a

Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa se získává

- a) absolvováním akreditovaného zdravotnického bakalářského studia v oboru pro přípravu adiktologů,
- b) absolvováním nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011, nebo
- c) získáním způsobilosti všeobecné sestry a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011.

(2) Za výkon povolání adiktologa se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a rehabilitační péče v oboru adiktologie, to je prevence a léčba závislosti na návykových látkách a dalších závislostí.“

37. V § 22 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 9d zní:

„(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává absolvováním akreditovaného magisterského jednooborového studijního oboru psychologie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu Psycholog ve zdravotnictví, který je prováděn vysokou školou podle zvláštního právního předpisu^{9d)}“.

^{9d)} § 60 zákona č. 111/1998 Sb.“.

38. V § 22 odst. 4 se čísla „2007/2008“ nahrazují čísly „2008/2009“.

39. Za § 23 se vkládá nový § 23a, který včetně nadpisu zní:

„§ 23a

Odborná způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta

(1) Způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta se získává

- a) absolvováním akreditovaného magisterského studijního programu speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním dalšího postgraduálního akreditovaného studia speciální pedagogika se za-

měřením na zrakovou terapii, pokud bylo zahájeno do konce roku 2010, nebo

- b) absolvováním akreditovaného magisterského studijního programu speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu zraková terapie.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti zrakový terapeut pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem zrakového terapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializací v oboru oftalmologie.

(3) Za výkon povolání zrakového terapeuta se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispensární péče v oboru zraková terapie (klinická oftalmopedie).“.

40. V § 24 odst. 2 se za slovo „fyzioterapeut“ vkládají slova „ , který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d)“.

41. V § 24 odstavec 3 zní:

„(3) Fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a) až c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu, pokud prokáže minimálně 1 rok výkonu povolání v oboru.“.

42. V § 26 na konci odstavce 1 se tečka nahrazuje slovem „nebo“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví.“.

43. V § 26 odst. 3 písm. a) se slova „ve spolupráci s lékařem“ zrušují.

44. V § 27 odst. 1 písm. a) se za slovo „inženýrů“ vkládají slova „ , který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b)}“.

45. V nadpisu § 28 se za slovo „ochraně“ vkládají slova „a podpoře“.

46. V § 28 odst. 1 písm. b) se za slovo „přírodovědného“ vkládají slova „ , sociálního, pedagogického“.

47. V § 28 odst. 3 se věta první nahrazuje větami „Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů⁹⁾“. Za výkon povolání odborného

pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹⁾“.

48. V § 31 odstavec 2 zní:

„(2) Za výkon povolání ortoticko-protetického technika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které jsou ve spolupráci s ortotikem-protetikem navrhovány, zhotovovány, upravovány, opravovány a aplikovány individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky, a dále ve spolupráci s lékařem upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky.“

49. V § 34 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 9c zní:

„(2) Za výkon povolání dezinfektora se považuje speciální ochranná dezinfekce prováděná zdravotnickým zařízením v jeho objektech a ohnisková dezinfekce, dezinfekce a deratizace, pokud je prováděna na základě rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví^{9c)}“.

^{9c)} § 69 odst. 1 písm. e) zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2003 Sb.“

50. V § 36 odst. 1 písm. e) se slova „včetně praktické části výuky“ zrušují.

51. V § 36 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) 4 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu zdravotnických záchranářů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole.“

Dosavadní písmena g) a h) se označují jako písmena h) a i).

52. V § 36 odst. 1 písm. h) se za slova „zdravotní sestra“ vkládají slova „ , , pokud jde o čtyřleté studium, nebo 1,5 ročníku studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, zdravotnický záchranář, ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud jde o dvouleté pomaturitní kvalifikační studium, případně nástavbové studium pro absolventy středních škol“.

53. V § 37 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo lékaře se specializací v oboru rehabilitační a fyzikální medicína“.

54. V § 39 odstavec 2 zní:

„(2) Za výkon povolání zubní instrumentářky se považuje činnost v rámci léčebné a diagnostické péče v zubním lékařství pod odborným dohledem zubního lékaře a výchovná činnost v rámci zubní prevence pod

odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky.“

55. V § 42 odst. 2 písm. c) se za slovo „asistentek“ vkládají slova „nebo zdravotnických záchranářů“.

56. V § 42 odst. 2 písm. f) se za slovo „asistent“ vkládají slova „nebo 2 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra nebo všeobecná sestra, pokud jde o čtyřleté studium, nebo 1 ročníku studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud jde o dvouleté pomaturitní kvalifikační studium, případně nástavbové studium pro absolventy středních škol“.

57. V § 42 odst. 2 písm. g) se za slovo „asistent“ vkládají slova „ , , zdravotnický laborant, dietní sestra nebo nutriční asistent“.

58. V § 43 odst. 2 písm. a) se za bod 2 vkládá nový bod 3, který zní:

„3. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie (oftalmoped)“,

Dosavadní body 3 až 6 se označují jako body 4 až 7.

59. V § 43 odst. 2 písm. a) bodě 5 se za slovo „biologického“ vkládá slovo „ , , fyzikálního“.

60. V § 43 odst. 2 písm. a) se doplňuje bod 8, který zní:

„8. pedagogického zaměření“,

61. V § 43 odst. 2 písm. b) bodě 2 se za slovo „biologického“ vkládá slovo „ , , fyzikálního“.

62. V § 43 odst. 2 písm. b) se doplňuje bod 5, který zní:

„5. pedagogického zaměření“,

63. V § 43 odst. 2 písm. c) bodě 1 se za slovo „biologického“ vkládá slovo „ , , fyzikálního“.

64. V § 43 odst. 2 písm. c) se doplňuje bod 4, který zní:

„4. pedagogického zaměření“,

65. V § 43 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) a f), která znějí:

„e) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru arteterapie po absolvování studijního oboru vyšší nebo vysoké školy pedagogického, sociálního, zdravotnického, psychologického nebo uměleckého zaměření (arteterapeut), nebo

f) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru pracovní terapie po získání středního vzdělání, středního vzdělání s výučním listem nebo středního vzdělání s maturitní zkouškou (pracovní terapeut)“.

66. V § 45 odstavec 1 zní:

„(1) Udělením akreditace se získává oprávnění

k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části (dále jen „vzdělávací program“) pro

- a) obor specializačního vzdělávání (§ 55 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- b) akreditovaný kvalifikační kurz (§ 51 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- c) certifikovaný kurz (§ 61 a násl.),
- d) praktické vyučování v akreditovaných zdravotnických bakalářských oborech pro přípravu porodních asistentek.

V případě vzdělávacích programů akreditovaných kvalifikačních kurzů a certifikovaných kurzů se uděluje akreditace pouze na celý vzdělávací program.“

67. V § 45 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Vzdělávací program může být dopracován podle potřeb akreditovaného zařízení, pokud splní požadavky vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.“

68. V § 46 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá zdravotnické zařízení jiného ústředního správního úřadu (dále jen „resort“) než ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím toho resortu, do jehož působnosti zdravotnické zařízení náleží.“

69. V § 46 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „nebo prodloužení“ zrušují.

70. V § 46 odst. 3 se na konci písmene a) doplňují slova „a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo jeho bydliště v cizině,“.

71. V § 46 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) vzdělávací program, v němž akreditované zařízení hodlá uskutečňovat vzdělávání; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se též vymezení části vzdělávacího programu,“.

72. V § 46 odst. 3 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, budou akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele,“.

Dosavadní písmena c) až i) se označují jako písmena d) až j).

73. V § 46 odst. 3 písm. h) se za slovo „žadate-

lem“ vkládají slova „ , popřípadě smluvním zařízením,“.

74. V § 46 odst. 3 písm. i) se slova „předpokládané celkové neinvestiční náklady, z toho mzdové a ostatní osobní náklady,“ zrušují.

75. V § 46 odst. 3 se na konci písmene i) čárka nahrazuje tečkou a písmeno j) se zrušuje.

76. V § 46 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) V žádosti o prodloužení akreditace musí být doloženy ty údaje uvedené v odstavci 3, u nichž došlo k jejich změně.“.

77. V § 47 odstavec 1 zní:

„(1) Ministerstvo zřizuje akreditační komisi jako svůj poradní orgán k posouzení žádosti (§ 46), k posouzení odejmutí akreditace a k odbornému hodnocení žádosti o dotaci na rezidenční místo (§ 60a).“.

78. V § 47 odst. 3 se věta čtvrtá zrušuje.

79. V § 48 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) 2 zástupci pověřené organizace,“.

80. V § 49 odst. 2 se za slovo „uděluje“ vkládají slova „nebo prodloužuje“ a za slovo „udělení“ se vkládají slova „nebo prodloužení“.

81. V § 49 odst. 3 se na konci písmene a) doplňují slova „a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině,“.

82. V § 49 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) název vzdělávacího programu; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se v rozhodnutí též vymezení části vzdělávacího programu,“.

83. V § 49 odst. 3 písm. c) se za slovo „programy“ vkládají slova „na konkrétní pracoviště“.

84. V § 49 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Platnost akreditace lze prodloužit na základě podání nové žádosti podle § 46. Rozhodnutí o prodloužení akreditace obsahuje údaje uvedené v žádosti o prodloužení akreditace (§ 46 odst. 4); pokud nedošlo ke změně údajů, uvede se v rozhodnutí jen prodloužení platnosti původního rozhodnutí.“.

Dosavadní odstavce 4 až 10 se označují jako odstavce 5 až 11.

85. V § 49 odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 10a zní:

„(5) Ministerstvo akreditaci neudělí nebo její platnost neprodlouží, jestliže

- a) vzdělávací program nebo jeho část neodpovídá vzdělávacímu programu zveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- b) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální, materiální nebo technické,
- c) žadatel, popřípadě smluvní zařízení, neposkytuje zdravotní péči v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na žadatele, který žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- d) v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace,
- e) vzdělávací program certifikovaného kurzu obsahuje návrh na získání zvláštní odborné způsobilosti, který neodpovídá zaměření činností příslušného zdravotnického povolání^{10a)} nebo neodpovídá současné úrovni vědeckého poznání.

^{10a)} Vyhláška č. 424/2004 Sb., ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.“.

86. V § 49 se na konci odstavce 6 doplňuje věta „V případech podle písmen a), b), d) a e) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.“.

87. V § 49 odstavec 9 zní:

„(9) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu, je výkon těchto práv a povinností omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení podle věty první.“.

88. V § 49 se odstavec 10 zrušuje.

Dosavadní odstavec 11 se označuje jako odstavec 10.

89. V § 49 odst. 10 se slova „zařízení a“ nahrazují slovy „zařízení, vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat,“.

90. V § 50 odst. 1 písm. d) se za slova „dokumentaci o vzdělávání“ vkládají slova „ , která dokládá skutečnosti nutné pro doložení povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu“.

91. V § 50 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 11a zní:

- „f) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, zkoušky k ověření způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11a)}).

^{11a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 394/2004 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.“.

92. V § 50 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 11b zní:

„(2) Držitel akreditace je povinen předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání, pokud hodlá ukončit uskutečňování vzdělávacího programu, aniž by oprávnění k této činnosti přešlo na jeho právního nástupce. Zanikne-li nebo zemře-li držitel akreditace, aniž by splnil povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{11b)}. V případě účastníků vzdělávání, kteří pokračují ve specializačním vzdělávání u jiného akreditovaného zařízení, předá ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.“.

^{11b)} Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

93. V § 51 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo III“.

94. V § 51 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „na zdravotní způsobilost a na zvláštní odbornou způsobilost podle zvláštních právních předpisů^{9b)}“.

95. V § 51 odst. 6 se věta druhá zrušuje.

96. V § 51 odstavce 7 a 8 znějí:

„(7) Do hodin praktického a teoretického vyučování akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absenci z hodin teoretického vyučování.“.

(8) Do vzdělávání v akreditovaném kvalifikačním kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu, a část odborné praxe určené vzdělávacím programem, kterou účastník vykonal v jiném než akreditovaném zařízení; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhodne na žádost účastníka vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.“.

97. V § 51 odstavec 10 zní:

„(10) Průběh akreditovaného kvalifikačního kurzu zajišťuje akreditované zařízení.“

98. V § 52 odstavec 1 zní:

„(1) Akreditovaný kvalifikační kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje akreditované zařízení. Členy zkušebních komisí jmenuje a odvolává statutární zástupce akreditovaného zařízení, a to na návrh příslušných profesních sdružení, popřípadě odborných společností. O termínu a místě závěrečné zkoušky informuje akreditované zařízení ministerstvo, a to alespoň 30 dnů přede dnem konání zkoušky. Ministerstvo může jmenovat dalšího člena zkušební komise.“

99. V § 52 odst. 2 se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovy „akreditované zařízení“ a za slovo „povolání“ se vkládají slova „ , a to na tiskopisu poskytnutém ministerstvem na základě žádosti akreditovaného zařízení“.

100. V § 54 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) specializační vzdělávání,“

101. V § 54 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „v akreditovaných zařízeních, která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník obnovit znalosti a dovednosti; inovační kurzy pro činnosti, které jsou součástí odborné způsobilosti, mohou pořádat také zdravotnická zařízení, která zajišťují praktické vyučování pro střední, vyšší odborné nebo vysoké školy v příslušném oboru“.

102. V § 54 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „ , která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník stáží prohloubit znalosti a dovednosti“.

103. V § 54 odst. 1 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 12a zní:

„e) účast na školicích akcích, konferencích, kongresech a sympoziích, pokud tak stanoví právní předpis upravující kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků^{12a)},

^{12a)} Vyhláška č. 423/2004 Sb., kterou se stanoví kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků.“

104. V § 54 odst. 1 písm. f) se slova „kromě činnosti, která je předmětem výkonu povolání na základě pracovního poměru nebo obdobného pracovního vztahu,“ zrušují.

105. V § 54 se za odstavec 1 doplňuje nový odstavec 2, který zní:

„(2) Profesní sdružení vede evidenci školicích akcí, konferencí, kongresů a sympozií, ke kterým vydalo souhlasné stanovisko, a tyto informace poskytuje ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, do 30 dnů ode dne vydání souhlasného stanoviska.“

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 3 až 8.

106. V § 54 odstavec 3 zní:

„(3) Za celoživotní vzdělávání se pro účely tohoto zákona považuje také studium navazujících studijních programů. Navazujícím studijním programem se pro účely tohoto zákona rozumí akreditovaný doktorský studijní program, akreditovaný magisterský nebo akreditovaný bakalářský studijní obor nebo studijní obor vyšší odborné školy, který je zdravotnického zaměření nebo svým zaměřením úzce souvisí s odborností příslušného zdravotnického pracovníka a je absolvován po předchozím získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.“

107. V § 54 odstavec 6 zní:

„(6) O účasti v jednotlivých formách celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) pořadatel provede záznam do průkazu odbornosti, popřípadě vydá na vyžádání účastníka potvrzení. Pořadatel celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až e) vede evidenci účastníků celoživotního vzdělávání jím organizovaného a na základě žádosti ministerstva, popřípadě pověřené organizace, poskytne údaje z této evidence.“

108. V § 56 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „na zdravotní způsobilost, na délku výkonu povolání, na typ pracoviště, kde bylo povolání vykonáváno, a na zvláštní odbornou způsobilost podle zvláštních právních předpisů^{12b)}“.

Poznámka pod čarou č. 12b zní:

„^{12b)} Například vyhláška č. 50/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.“

109. V § 56 odstavce 3 až 5 znějí:

„(3) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte patnáctiprocentní omluvenou absencí z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absencí z hodin teoretického vyučování. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka spe-

cializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(4) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte moduly, které účastník specializačního vzdělávání absolvoval v rámci jiného specializačního vzdělávání, a certifikované kurzy, pokud jsou součástí vzdělávacího programu daného specializačního oboru; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části vzdělávacího programu; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.“.

110. V § 56 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „a prokázání výkonu povolání v příslušném oboru specializačního vzdělávání v délce minimálně 1 roku z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo minimálně 2 let z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby“.

111. V § 57 odst. 3 se věta první nahrazuje větami „Do doby specializačního vzdělávání akreditované zařízení započte též dobu pracovní neschopnosti a dobu mateřské a rodičovské dovolené, pokud tato doba přerušení výkonu zdravotnického povolání nečinila v úhrnu více než 14 týdnů v kalendářním roce; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.“.

112. V § 57 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte též odbornou praxi, popřípadě její část, absolvovanou

- a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu,
- b) v cizině, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu;

o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.“.

113. V § 58 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v přísluš-

ném oboru specializačního vzdělávání. Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.“.

Dosavadní odstavce 1 až 3 se označují jako odstavce 2 až 4.

114. V § 58 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „; ministerstvo může pověřit touto činností pověřenou organizaci“.

115. V § 58 odst. 3 se slova „ , a průkaz odbornosti“ nahrazují slovy „nebo o jejím uznání podle hlavy VII nebo VIII“ a věta druhá se zrušuje.

116. V § 58 odstavce 4 zní:

„(4) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání uskutečňovaného akreditovaným zařízením, popřípadě více akreditovanými zařízeními, podle výběru uchazeče. Pokud si uchazeč akreditované zařízení nevybral nebo vybrané akreditované zařízení má naplněnou kapacitu, doporučí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, uchazeči jiné vhodné akreditované zařízení. V případě nezařazení uchazeče do specializačního vzdělávání rozhodne ministerstvo do 30 dnů od obdržení žádosti.“.

117. V § 59 odstavce 1 zní:

„(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.“.

118. V § 59 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek osob se specializovanou způsobilostí, může být školitelem jiný zdravotnický pracovník, včetně lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, po předchozím vyjádření profesního sdružení.“.

119. V § 59 odst. 3 se slova „plán školicích akcí“ nahrazují slovy „studijní plán a plán plnění praktických výkonů“.

120. V § 59 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Ministerstvo z podnětu akreditovaného zařízení rozhodne o ukončení specializačního vzdělávání, pokud účastník specializačního vzdělávání neplní závažným způsobem studijní povinnosti.“.

121. V § 60 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O ne-

splnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.“.

122. Za § 60 se vkládají nové § 60a až 60d, které včetně poznámky pod čarou č. 22 znějí:

„§ 60a

Financování specializačního vzdělávání

(1) Ministerstvo ve spolupráci s univerzitami a profesními sdruženími každoročně nejpozději do 31. prosince stanoví a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce a výši dotace na rezidenční místo.

(2) V případě specializačního vzdělávání podle § 56 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, zejména na mzdové a další náklady spojené s pobytem rezidenta mimo pracoviště zaměstnavatele v souvislosti s plněním požadavků podle vzdělávacího programu a podle zvláštního právního předpisu⁶⁾, a to po dobu nezbytně nutnou ke splnění těchto požadavků. Doba trvání specializačního vzdělávání podle věty první odpovídá doporučené celkové délce specializačního vzdělávání stanovené vzdělávacím programem.

(3) V případě specializačního vzdělávání podle § 57 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, včetně mzdových nákladů, a to na celou dobu trvání příslušného specializačního vzdělávání. Doba trvání specializačního vzdělávání podle předchozí věty odpovídá minimální celkové délce specializačního vzdělávání stanovené tímto zákonem nebo vzdělávacím programem.

(4) Dotace ze státního rozpočtu podle odstavců 2 a 3 je poskytována prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Ministerstvo zpracovává střednědobý plán výdajů státního rozpočtu na financování specializačního vzdělávání, vždy na dobu následujících pěti let.

(5) Ministerstvo uveřejní každoročně do 31. prosince Metodiku dotačního řízení, kterou upraví zejména:

- a) náležitosti žádosti o dotaci,
- b) termín, místo a způsob podání,
- c) kritéria hodnocení žádostí,
- d) termín vyhodnocení žádostí,
- e) způsob vyznění žadatele,
- f) způsob podání a vypořádání námitek,
- g) podmínky čerpání dotace,

h) způsob vyúčtování a podobu závěrečné zprávy.

(6) Žádost o dotaci podává zdravotnické zařízení.

(7) V rámci procesu hodnocení ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti a nejpozději do 30 dnů ode dne uplynutí termínu pro podání žádosti uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup žádosti vyloučené pro nesplnění formálních náležitostí. U takto vyloučených žádostí může žadatel podat ve lhůtě 5 dnů od jejich uveřejnění námitky. O námitkách ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejich doručení. Žádosti, které splnily formální náležitosti a žádosti, u kterých bylo vyhověno námitkám žadatele, předloží ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, bezodkladně k odbornému hodnocení akreditační komisi.

(8) Akreditační komise hodnotí žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(9) Akreditační komise předloží návrh hodnocení včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádostí. O přidělení dotace rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(10) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním roce.

(11) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku. Rozhodnutí obsahuje zejména náležitosti stanovené zvláštním právním předpisem²²⁾ a počet schválených rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání.

(12) Ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba přerušení nesmí překročit 3 roky.

(13) Ministerstvo zastaví čerpání dotace, došlo-li k ukončení specializačního vzdělávání rezidenta na daném rezidenčním místě.

(14) V případě zániku zdravotnického zařízení s rezidenčním místem bez nástupnické osoby umožní ministerstvo rezidentovi dokončení specializačního vzdělávání na rezidenčním místě v jiném zdravotnickém zařízení, za podmínky, že toto zařízení přijme rezidenta do pracovněprávního vztahu a prokáže spl-

nění podmínek stanovených pro přidělení dotace. Ministerstvo rozhodne o změně čerpání dotace podle Metodiky dotačního řízení platné v době vydání rozhodnutí.

§ 60b

Výběr rezidenta

(1) Zdravotnické zařízení s rezidenčním místem vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí toto zařízení ministerstvu. Ministerstvo uveřejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede zdravotnické zařízení s rezidenčním místem nejpozději do 31. srpna příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo ve výběrovém řízení podle předchozího odstavce, oznámí zdravotnické zařízení s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede zdravotnické zařízení s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Zdravotnické zařízení s rezidenčním místem se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Vybraný uchazeč se stává rezidentem okamžikem uzavření smlouvy (stabilizační dohody) s ministerstvem. Vzor smlouvy uveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku.

§ 60c

Povinnosti rezidenta

(1) Rezident je povinen:

- a) řádně plnit všechny požadavky vzdělávacího programu a dbát pokynů školitele,
- b) dokončit specializační vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky
 1. v případě specializačního vzdělávání podle § 56 nejpozději v termínu doporučené celkové délky specializačního vzdělávání zvýšeném o 3 roky,
 2. v případě specializačního vzdělávání podle § 57 nejpozději v termínu minimální celkové délky specializačního vzdělávání zvýšeném o 3 roky a

c) vykonávat povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České republiky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident.

(2) Při porušení povinností podle odstavce 1 má rezident povinnost uhradit náklady vynaložené ze státního rozpočtu na jeho rezidenční místo v poměrné výši za podmínek stanovených ve smlouvě podle § 60b odst. 4.

(3) Ministerstvo rozhodne o upuštění od povinností podle odstavce 2, jestliže splnění povinností rezidenta podle odstavce 1 prokazatelně bránila překážka, jež nastala nezávisle na vůli rezidenta a bránila mu ve splnění jeho povinností, a jestliže nebylo možné předpokládat, že by rezident tuto překážku odvrátil nebo překonal, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídal. Účinky vylučující odpovědnost jsou omezeny pouze na dobu, dokud trvá překážka, s níž jsou tyto účinky spojeny.

§ 60d

Povinnosti zdravotnického zařízení s rezidenčním místem

Zdravotnické zařízení s rezidenčním místem je povinno:

- a) zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- b) hlásit změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, a to do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo,
- c) podrobit se kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání podle vzdělávacího programu prováděné ministerstvem,
- d) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání rezidenta, která dokládá skutečnosti, nutné pro doložení splnění povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu, dokumentace o vzdělávání je archiválií podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾,
- e) předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se vzdělávání rezidenta, pokud hodlá ukončit svoji činnost a nemá-li právního nástupce, který pokračuje v činnosti a na nějž přechází pracovněprávní vztah rezidenta; zanikne-li zdravotnické zařízení, aniž by splnilo povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{11b)} a
- f) nahlásit datum zahájení a ukončení přerušení spe-

cializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do týdne ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly.

²²⁾ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.“.

123. V § 61 odstavec 1 zní:

„(1) Absolvováním certifikovaného kurzu zdravotnickí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci získávají zvláštní odbornou způsobilost pro úzce vymezené činnosti, které prohlubují získanou odbornou nebo specializovanou způsobilost. Certifikovaným kurzem nelze nahradit získání odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.“

124. V § 61 odstavec 3 zní:

„(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program se může skládat z modulů (§ 56 odst. 1). Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a rozsah činností certifikovaného kurzu, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Vzdělávací program také stanoví, která odborná, popřípadě specializovaná způsobilost je předpokladem pro zařazení do certifikovaného kurzu, a zda je vyžadována způsobilost k výkonu povolání bez odborného dohledu. Vzdělávací program může stanovit požadavky na zdravotní způsobilost.“

125. V § 61 odst. 4 se slova „se započte nejvýše 15 % omluvené absence z“ nahrazují slovy „akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absencí z celkového počtu“.

126. V § 62 odstavec 2 zní:

„(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle hlavy VII nebo VIII. V případě zdravotnických pracovníků, kteří jsou evidováni v Registru zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob (§ 72), akreditované zařízení zkontroluje údaje podle věty první v tomto registru a úředně ověřené kopie dokladů nepožaduje.“

127. V § 62 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2, a pokud to kapacita akreditovaného zařízení umožňuje, akreditované zařízení zařadí uchazeče do certifikovaného kurzu do 1 měsíce po obdržení žádosti a zároveň

uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání.“

128. V § 63 odstavec 1 zní:

„(1) Průběh certifikovaného kurzu zajišťuje akreditované zařízení.“

129. V § 63 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ ; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka certifikovaného kurzu nebo akreditovaného zařízení ministerstvo“.

130. § 64 zní:

„§ 64

O úspěšném absolvování certifikovaného kurzu vydá akreditované zařízení certifikát, a to na tiskopisu poskytnutém ministerstvem na základě žádosti akreditovaného zařízení. Certifikát má platnost pro Českou republiku. V certifikátu jsou uvedeny činnosti, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získal zvláštní odbornou způsobilost v rozsahu vzdělávacího programu (§ 61 odst. 3), včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče.“

131. V § 65 odst. 1 se za slovo „získaného“ vkládá slovo „celoživotního“.

132. V § 65 odst. 2 písm. b) se za slovo „ministerstvo“ vkládají slova „ , popřípadě pověřená organizace“.

133. V § 65 odst. 2 písm. d) se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovy „předseda zkušební komise“.

134. V § 65 odst. 2 se na konci písmene f) čárka nahrazuje tečkou a písmena g) a h) se zrušují.

135. V § 65 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pořadatelé jsou povinni do průkazu odbornosti zaznamenat účast na dalších formách celoživotního vzdělávání, pokud nevydali potvrzení o účasti.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

136. V § 65 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „ , popřípadě pověřená organizace“.

137. V § 67 odst. 1 větě první se slovo „vydá“ nahrazuje slovy „rozhodne o vydání“ a věta druhá se zrušuje.

138. V § 67 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) u zdravotnického pracovníka, který požádal o vydání osvědčení do 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady o získané způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru,“.

139. V § 67 odst. 2 písm. b) bodě 2 se za slovo „vzdělávání“ vkládají slova „z období posledních 6 let“.

140. V § 67 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Žadatelům o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podle hlavy VII nebo VIII vydá ministerstvo v rámci tohoto rozhodnutí též osvědčení na dobu 6 let, pokud uznaná způsobilost odpovídá zdravotnickému povolání, které lze v České republice vykonávat bez odborného dohledu.“

141. V § 68 odst. 2 se slova „ , v případě konání zkoušky do 90 dnů,“ zrušují.

142. V § 69 se číslo „120“ nahrazuje číslem „60“.

143. Na konci § 69 se doplňuje věta „V tomto případě se vyžaduje pouze předložení dokladů o celoživotním vzdělávání a výkonu povolání nebo složení zkoušky podle § 67 odst. 2 písm. b) bodů 2 a 3.“

144. § 70 se včetně nadpisu zrušuje.

145. V nadpisu § 72 se za slovo „dohledu“ doplňují slova „a hostujících osob“.

146. V § 72 odstavec 1 zní:

„(1) Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob (dále jen „registr“) je součástí Národního zdravotnického informačního systému³⁾. Při nakládání s osobními údaji podle odstavce 4 plní úkoly správce a zpracovatele registru ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, které do registru zapíše

- a) zdravotnického pracovníka, kterému bylo vydáno osvědčení podle hlavy VI,
- b) hostující osobu (§ 76).“

147. V § 72 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Údaje o rodném čísle a trvalém pobytu jsou přístupné Ministerstvu obrany pouze za účelem zajištění obrany státu podle zvláštního právního předpisu^{13a)}.“

Poznámka pod čarou č. 13a zní:

^{13a)} Zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů.“

148. V § 72 odst. 4 úvodní části ustanovení se za slovo „osvědčení,“ vkládají slova „a o hostujících osobách“.

149. V § 72 odst. 4 písmeno g) zní:

„g) údaje o dosaženém vzdělání včetně specializačního vzdělávání a certifikovaných kurzů, rok jeho absolvování a země, ve které bylo absolvováno,“

150. V § 72 odst. 4 se doplňují písmena h) až j), která znějí:

„h) datum ukončení platnosti osvědčení nebo oznámení,

i) zda se jedná o osobu usazenou nebo hostující (§ 74 odst. 2 a 3),

j) datum vyškrtnutí z registru.“

151. V § 72 odstavec 5 zní:

„(5) Správce registru (§ 72 odst. 1) vyškrtne z registru zdravotnického pracovníka, jehož osvědčení bylo zrušeno, nebo hostující osobu v případě uvedeném v § 76 odst. 4.“

152. V § 72 odst. 6 se slova „do Národního zdravotnického informačního systému“ nahrazují slovy „správci registru (§ 72 odst. 1)“.

153. V části první hlava VII včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 15 až 19, 19a, 19b, 19c a 19d zní:

„HLAVA VII

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE ZÍSKANÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICĚ A VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB HOSTUJÍCÍ OSOBOU

Díl 1

Základní ustanovení

§ 73

(1) Tato hlava se vztahuje na

- a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),
- b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“) a uznávání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a ověření znalosti českého jazyka (dále jen „jiná způsobilost“) a
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče

na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této hlavy se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

- a) státního příslušníka členského státu,
- b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
- c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)¹⁵⁾,
- d) státního příslušníka jiného než členského státu,

bylo-li mu v České republice nebo jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství¹⁶⁾,

- e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého výzkumu¹⁷⁾,
- f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu d) nebo e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁸⁾,
- g) osoby, které byl na území České republiky udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo jeho rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁹⁾, a
- h) zaměstnance vyslaného na území České republiky v rámci volného poskytování služeb,

pokud odbornou kvalifikaci pro výkon odborné činnosti získal nebo tuto odbornou činnost vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“); odbornou činností se pro účely uznání způsobilosti podle tohoto zákona rozumí výkon povolání nebo výkon odborné činnosti odpovídající výkonu zdravotnického povolání nebo výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona.

(3) Při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti se postupuje

- a) podle dílu 3 v případě odborné způsobilosti k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky, nebo
- b) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)} a § 81 v případě
 1. odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání neuvedených v písmenu a) nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, nebo
 2. všeobecných sester se specializovanou způsobilostí a porodních asistentek se specializovanou způsobilostí.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

§ 74

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona

rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu odborné činnosti a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídající odborné činnosti získána nebo tato odborná činnost byla vykonávána v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, a to pouze pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 75

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

§ 75a

Spolupráce členských států

(1) Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytly.

(2) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat odbornou činnost, na jeho žádost informace o trestním nebo správním po-

stihu této osoby v České republice, pokud postih souvisí s výkonem této odborné činnosti. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

Díl 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 76

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

(1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě oznámení (§ 76a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 76b).

(2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno.

(3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče, aniž

- a) splní povinnost získání osvědčení (registrace) podle § 66 a násl.,
- b) požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.

(4) Ministerstvo zapíše do registru (§ 72) na dobu 12 měsíců hostující osobu na základě jejího oznámení (§ 76a), popřípadě na základě ověření její odborné kvalifikace (§ 76b). Ministerstvo vyškrtne z registru hostující osobu, zanikne-li jí oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče anebo dozví-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu odborné činnosti v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.

(5) Všeobecné sestry a porodní asistentky, jejichž doklad o dosažené odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 78 nebo 78a, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen „označení odbornosti“) uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 76b, vykonává se zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče pod označením odbornosti podle tohoto zákona.

(6) Hostující osoba vykonává své povolání pod označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.

(7) Je-li služba poskytována pod označením od-

bornosti podle odstavce 5, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda

- a) činnost v členském státě původu podléhá povolovacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu, a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,
- b) je zapsána v registru v České republice.

§ 76a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotnické služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu zdravotnického zařízení. K oznámení se přikládá

- a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost hostující osoby; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí,
- b) adresa pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,
- c) doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající odbornou činnost a že jí oprávnění k výkonu této odborné činnosti v členském státě původu nebylo v okamžiku vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,
- d) doklad o dosažené odborné kvalifikaci,
- e) doklad podle odstavce 5, není-li odborná činnost v členském státě původu regulována, a
- f) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu upravujícímu zdravotnická zařízení⁴⁾; za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě.

Doklady podle písmen c) a f) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní péči na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba doloží při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v členském státě původu vykonávala odpovídající odbornou činnost po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídající odborné činnosti v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotnické služby.

§ 76b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci uchazeče. Nepřistoupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace uchazeče podle odstavce 3, bezodkladně tuto skutečnost uchazeči sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 3, pokud uchazeč je pozván do České republiky

- a) organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou, vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{19b)}, vysokou školou²⁾ nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo
- b) zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů.

(2) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče

- a) v případě uchazeče, který vykonává nebo vykonával příslušné zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky jako hostující nebo usazená osoba a kterému byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání nebo pro výkon činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)},
- b) v případě uchazeče, který hodlá na území České

republiky vykonávat zdravotnické povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje podmínky podle § 78 nebo § 78a, nebo

- c) pokud uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky právního předpisu práva Evropského společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušné odborné činnosti, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláváním a přípravou vyžadovanou pro výkon těchto odborných činností v různých členských státech podle zvláštního právního předpisu^{19d)}.

(3) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 76a odst. 1. Vyskytnou-li se obtíže, které by mohly vést k prodloužení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí uchazeči důvody prodloužení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno. Rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá do 7 týdnů od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 76a odst. 1. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí se prokazuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace, zejména rozdílovou zkouškou^{19a)}. Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(6) Právo výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

- a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl

mezi odbornou kvalifikací poskytovatele služeb a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,

- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 5, nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3, 4 nebo 5, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání uchazeče.

(7) Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3 nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

Díl 3

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky usazenými osobami

§ 77

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky je ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky na území České republiky může ten, jemuž byla uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost. O uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti rozhoduje ministerstvo.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky, se uznává

- a) na základě absolvování harmonizovaného vzdělávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen „automatické uznávání odborné kvalifikace“),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

§ 78

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky

na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství (body V.2 a V.5 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen „seznam dokladů“), který obsahuje

- a) doklad o dosažené odborné kvalifikaci vydávaný na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,
- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směrnicemi Evropských společenství (dále jen „referenční den“),
- e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směrnicemi Evropských společenství a že členský stát původu tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu dokladů.

(4) Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se dokladům podle odstavců 2 a 3 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

§ 78a

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem uvede-

ným v seznamu dokladů, a to i když nesplňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Pokud dále není uvedeno jinak, ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu stanovenou v odstavcích 3 až 8. Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se těmito doklady na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

(3) Povolání všeobecné sestry musí být vykonáváno po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak, a musí zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizování a provádění ošetrovatelské péče poskytované pacientovi (výkon povolání bez odborného dohledu).

(4) Povolání porodní asistentky musí být vykonáváno po dobu nejméně 2 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení.

(5) Odstavce 3 a 4 se nepoužijí v případě polských dokladů. Uchazeč, který je držitelem polského dokladu o kvalifikaci všeobecné sestry, jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2004, pokud tato příprava nesplňuje minimální požadavky na přípravu všeobecných sester podle práva Evropského společenství^{19c}), musí povolání všeobecné sestry vykonávat alespoň po dobu

- a) 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu bakaláře ošetrovatelství (dyplom licencjata pielegniarstwa), nebo
- b) 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu ošetrovatelky (dyplom pielegniarki) nebo diplomované ošetrovatelky (dyplom pielegniarki dyplomowanej) získaného na odborné zdravotnické škole po ukončeném středním vzdělání (postsekundárně).

Podmínky uvedené v písmenech a) a b) se nevyžadují v případě absolventů speciálního programu pro kariérní postup podle polského zvláštního právního předpisu (článek 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů, zveřejněného v Úředním věstníku Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885).

(6) Uchazeč, který je držitelem polského dokladu o kvalifikaci porodní asistentky, jehož odborná pří-

prava byla zahájena před 1. lednem 2004, pokud tato příprava nesplňuje minimální požadavky na přípravu porodních asistentek podle práva Evropských společenství¹⁾), musí povolání porodní asistentky vykonávat alespoň po dobu

- a) 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu bakaláře porodní asistence (dyplom licencjata położnictwa), nebo
- b) 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu porodní asistentky (dyplom położnej) získaného na odborné zdravotnické škole po ukončeném středním vzdělání (postsekundárně).

Podmínky uvedené v písmenech a) a b) se nevyžadují v případě absolventů speciálního programu pro kariérní postup podle polského zvláštního právního předpisu (článek 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů, zveřejněného v Úředním věstníku Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885).

(7) Uchazeč, který je držitelem rumunského dokladu o kvalifikaci všeobecné sestry (Certificat de competente profesionale de asistent medical generalist) nebo porodní asistentky (asistent medical obstetrica-ginecologie), jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2007, pokud tato příprava nesplňuje minimální požadavky na přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek podle práva Evropských společenství¹⁾), musí povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky vykonávat alespoň po dobu 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení.

(8) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držiteli kvalifikace „feldšer“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi všeobecné sestry.

(9) Obdobně jako doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1 se uznává doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(10) Československé doklady se považují za české.

§ 79

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínek zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 80

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením, které uchazeč učiní před příslušným orgánem členského státu původu nebo notářem usazeným v členském státě původu.

§ 81

**Řízení o uznávání odborné kvalifikace,
řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení
o uznávání způsobilosti k výkonu
zdravotnického povolání nebo k výkonu činností
souvisejících s poskytováním zdravotní péče**

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a v řízení o uznávání jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání se postupuje podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}. Řízení probíhají samostatně nebo jako společné řízení.

(2) Je-li uchazeč, kterému se rozhodnutí vydává, způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, vydá mu ministerstvo současně s vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 i osvědčení (§ 67 odst. 3).

(3) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče.

§ 82

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce, nebo
- c) pohovorem; postup při ověření znalosti českého jazyka stanoví prováděcí právní předpis.

§ 83

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, je oprávněna užívat označení odbornosti podle § 5 nebo 6.

¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

¹⁶⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty.

¹⁷⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

¹⁸⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

¹⁹⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

^{19a)} Zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{19b)} Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{19c)} § 10 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

^{19d)} Vyhláška č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání.“

154. V části první nadpis hlavy VIII zní: „UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM

ZDRAVOTNÍ PÉČE JINÝCH OSOB NEŽ UCHA-ZEČŮ UVEDENÝCH V HLAVĚ VII.“

155. V § 85 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Podle této hlavy se postupuje při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče osob, na které se nevztahuje hlava VII.“

Dosavadní odstavce 1 až 5 se označují jako odstavce 2 až 6.

156. V § 85 odstavec 2 zní:

„(2) Zdravotničtí pracovníci, kteří nejsou osobami vyjmenovanými v hlavě VII nebo nezískali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě, jsou způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.“

157. V § 85 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Jiní odborní pracovníci, kteří získali odbornou způsobilost způsobem neuvedeným v hlavě VII, jsou způsobilí vykonávat činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky na základě nostrifikace, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje zvláštní zkouškou.“

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

158. V § 85 odst. 5 se slova „do 180 dnů ode dne podání žádosti o vykonání aprobační zkoušky“ nahrazují slovy „do 240 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem podle odstavců 2 a 3“.

159. V § 85 se na konci odstavce 5 doplňují věty „Je-li uchazeč, kterému se rozhodnutí vydává, způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, vydá mu ministerstvo současně s rozhodnutím o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání též osvědčení (hlava VI). Pokud se uchazeč omluví ministerstvu z účasti na kterékoliv části aprobační zkoušky, řízení se usnesením přeruší na dobu, než se uchazeč znovu přihlásí k aprobační zkoušce, nejdéle však na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se řízení zastaví. Pokud uchazeč nevyhoví v kterékoliv části aprobační zkoušky, ministerstvo rozhodnutím zamítne žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického

povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče.“

160. V § 85 odstavec 6 zní:

„(6) Pokud osobám uvedeným v odstavci 1 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států, ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustí a vydá rozhodnutí do 90 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem. V případě posuzování odborné způsobilosti k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky ministerstvo posoudí, zda uchazeč splňuje minimální požadavky podle právního předpisu upravujícího minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání^{19d}). Pokud uchazeč tyto požadavky splňuje, ministerstvo uzná způsobilost k výkonu povolání automaticky podle hlavy VII. V ostatních případech ministerstvo při uznávání způsobilosti k výkonu povolání postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}).“

161. V § 85 se odstavec 7 zrušuje.

162. V § 86 odst. 1 se věta první nahrazuje větami „Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyce než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání; na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo.“

163. V § 86 odst. 2 se slova „kteří jsou státními občany České republiky a“ zrušují.

164. § 87 se zrušuje.

165. § 89 včetně poznámek pod čarou č. 21a a 21b zní:

„§ 89

Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 85 vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, osobám uvedeným v § 85 odst. 2, pokud žadatel

- a) je pozván do České republiky organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou, vykonávajících činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{19b}), vysokou školou²), výzkumnou institucí^{21a}) nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona

k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností,

- b) je pozván do České republiky zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů, nebo
- c) hodlá absolvovat praktickou část aprobační zkoušky po složení prvních dvou částí aprobační zkoušky, a to na dobu stanovenou právním předpisem upravujícím podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky^{21b)}.

^{21a)} Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

^{21b)} Vyhláška č. 394/2004 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.“

166. V části první se vkládá nová hlava IX, která včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 21g zní:

„HLAVA IX

SPRÁVNÍ DELIKTY A SANKCE

§ 89a

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává a sankce za správní delikty ukládá ministerstvo.

(2) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí správního deliktu tím, že

- a) skuteční specializační vzdělávání, akreditovaný kvalifikační kurz, praktické vyučování podle § 45 odst. 1 písm. d) nebo certifikovaný kurz v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. c) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- c) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. d) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání, doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,
- d) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. e) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. f) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, zkoušky

k ověření způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,

- f) v rozporu s § 50 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(3) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení s rezidenčním místem dopustí správního deliktu tím, že

- a) skuteční specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 60d písm. c) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání,
- c) v rozporu s § 60d písm. d) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání,
- d) v rozporu s § 60d písm. e) nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání,
- e) v rozporu s § 60d písm. a) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,
- f) v rozporu s § 60d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo,
- g) v rozporu s § 60d písm. f) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušování specializačního vzdělávání rezidenta.

(4) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a odstavce 3 písm. f) a g),
- b) od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) až c), e) a f) a odstavce 3 písm. a) až e).

(5) Při stanovení sankce se přihlédne k délce doby, po kterou porušování povinnosti trvalo, k okolnostem, za nichž k protiprávnímu jednání došlo a k následkům tohoto jednání.

(6) Řízení o uložení sankce lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se ministerstvo o porušení povinnosti dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu nelze uložit, byla-li za totéž jednání uložena pokuta podle jiných právních předpisů.

(8) Na řízení o správních deliktech se vztahuje správní řád.

(9) Pokutu vybírá ministerstvo a pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(10) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{21g)}.

^{21g)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní hlavy IX a X se označují jako hlavy X a XI.

167. V § 90 odst. 1 se za slovo „způsobilostí“ vkládají slova „, převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání, označení odbornosti specialistů a výši úhrady za atestační zkoušku, aprobační zkoušku a zkoušku k vydání osvědčení“.

168. V § 90 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f), g), h) a i), která znějí:

- „f) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- g) průběh specializačního vzdělávání a postup při jeho přerušení nebo ukončení,
- h) postup při ověření znalosti českého jazyka,
- i) postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta.“

169. V § 90 se odstavec 3 zrušuje.

170. V § 91 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 21c, 21d a 21e zní:

„(1) Účast členů na jednáních akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí zřizovaných ministerstvem, popřípadě pověřenou organizací, je jiným úkonem v obecném zájmu^{21c)}, při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti^{21d)}. Členům komise se poskytuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21e)}.“

^{21c)} § 200 a násl. zákoníku práce.

^{21d)} Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

^{21e)} § 156 a násl. zákoníku práce.“

171. V § 91 se za odstavec 1 vkládají nové od-

stavce 2 a 3, které včetně poznámky pod čarou č. 21f znějí:

„(2) Atestační zkoušku, aprobační zkoušku a zkoušku k vydání osvědčení provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši úhrady stanoví vláda nařízením. Pokud zkoušky podle věty první provádí pověřená organizace, je tato úhrada příjmem pověřené organizace^{21f)}.“

(3) Členové akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni.

^{21f)} § 53 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

172. Za § 91 se vkládá nový § 91a, který včetně nadpisu zní:

„§ 91a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen „jiná osoba“) na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínek stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „stáž“).

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

- a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,
- b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,
- c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby, oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,
- d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,
- b) druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,
- c) určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,
- d) místo výkonu stáže,
- e) den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a závodní preventivní péči po dobu stáže zaměstnanci poskytuje zařízení závodní preventivní péče jiné osoby.“.

173. § 92 včetně poznámky pod čarou č. 23 zní:

„§ 92

Vykonávat nelékařské zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky osobami, které nejsou způsobilé k výkonu tohoto povolání nebo k výkonu těchto činností podle tohoto zákona, a to i dočasně nebo příležitostně, je zakázáno. Zakázáno je rovněž užívání označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé k výkonu nelékařského zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona²³⁾.

²³⁾ § 21 a 24 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

174. § 93 se zrušuje.

175. § 94 zní:

„§ 94

(1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky v souladu s právními předpisy a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.

(2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá

vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost a která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu pro všeobecné sestry nebo porodní asistentky podle příslušného předpisu Evropského společenství¹⁾), osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle uvedeného předpisu.

(3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům na odbornou přípravu pro všeobecné sestry podle příslušného předpisu Evropského společenství¹⁾ a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.

(4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která neodpovídá současněmu označení odbornosti zdravotnického povolání, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou kvalifikacím a označením odbornosti, které platí pro tato povolání v současné době.

(5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že jeho dosažená úroveň kvalifikace je totožná s některou úrovní uvedenou podle příslušného předpisu Evropského společenství¹⁾). Věta první se použije pro osvědčení potvrzující získanou odbornou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání mimo povolání všeobecné sestry a porodní asistentky nebo pro osvědčení potvrzující získanou specializovanou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání včetně specializací pro všeobecné sestry a porodní asistentky.

(6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.

(7) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující i jiné

skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropského společenství.

(8) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 7 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.“.

Čl. VIII

Přechodná ustanovení

1. Absolventům magisterských nebo bakalářských studijních programů, které byly dodatečně akreditovány jako zdravotnické programy, ministerstvo přízná rozhodnutím způsobilost k výkonu odpovídajícího zdravotnického povolání, pokud absolvovaný studijní obor odpovídá svým obsahem a rozsahem minimálním požadavkům na studijní program k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání stanoveným prováděcím právním předpisem.

2. Ministerstvo přízná na základě žádosti rozhodnutím odbornou způsobilost k výkonu povolání adiktologa podle § 21a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona,

- a) absolventům nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření po prokázání alespoň 5 let výkonu činností, které odpovídají povolání adiktologa, ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo
- b) všeobecným sestram po prokázání alespoň 5 let výkonu činností, které odpovídají povolání adiktologa, ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Ministerstvo přízná rozhodnutím specializovanou způsobilost zrakovým terapeutům podle § 23a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, po prokázání alespoň 5 let výkonu činností, které odpovídají povolání zrakového terapeuta, ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta podle § 20a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, bude vydáno osvědčení na období 6 let, pokud prokáží minimálně

- a) 1 rok výkonu povolání souvisejícího s aplikací zdravotnických prostředků v oboru biomedicínské techniky z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby, nebo

- b) 2 roky výkonu povolání souvisejícího s aplikací zdravotnických prostředků v oboru biomedicínské techniky z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené pracovní doby

a účast na celoživotním vzdělávání v oboru nebo souvisejících oborech.

5. Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání adiktologa podle § 21a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, bude vydáno osvědčení na období 6 let, pokud prokáží minimálně

- a) 1 rok výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 21a odst. 2 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby, nebo
- b) 2 roky výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 21a odst. 2 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené pracovní doby

a účast na celoživotním vzdělávání v oboru nebo souvisejících oborech.

6. Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta podle § 23a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, bude vydáno osvědčení na období 6 let i bez získání specializované způsobilosti, pokud prokáží alespoň 5 let výkonu činností odpovídajících výkonu povolání zrakového terapeuta, z toho minimálně

- a) 2 roky výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 23a odst. 3 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby, nebo
- b) 3 roky výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 23a odst. 3 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené pracovní doby

a účast na celoživotním vzdělávání v oboru nebo souvisejících oborech.

Čl. IX

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských

zdravotnických povolání), jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky

Čl. X

Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění zákona č. 318/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. f) včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„f) vydává osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti stanovených veterinárním zákonem a potvrzení o délce členství v Komoře a popřípadě osvědčení o dalších skutečnostech podle tohoto zákona, veterinárního zákona a podle zákona o uznávání odborné kvalifikace¹⁾,

¹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1, 1a a 1b se označují jako poznámky pod čarou č. 1a, 1b a 1c, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 2 odst. 1 písm. g) se za slovo „unie“ vkládají slova „ , v jiných smluvních státech Dohody o Evropském hospodářském prostoru a ve Švýcarské konfederaci (dále jen „členský stát Evropské unie“)“.

3. V § 2 odst. 2 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) až j) se označují jako písmena c) až i).

4. V § 2 se odstavce 3 a 4 včetně poznámky pod čarou č. 1c zrušují.

5. V § 4 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) předložil doklad o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti podle veterinárního zákona,“.

6. V § 5a odst. 1 se slova „usazen na území“ nahrazují slovy „státním příslušníkem“, na konci textu věty první se doplňují slova „podle zákona o uznávání odborné kvalifikace¹⁾“ a věta druhá se zrušuje.

7. V § 5a se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

8. V § 5a se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „a § 6 odst. 3 písm. b)“.

9. § 7 se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o rostlinolékařské péči a o změně souvisejících zákonů

Čl. XI

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb. a zákona č. 131/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za písmeno t) vkládá nové písmeno u), které zní:

„u) členským státem Evropské unie členský stát Evropské unie, smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace (dále jen „členský stát Evropské unie“),“.

Dosavadní písmena u) a v) se označují jako písmena v) a w).

2. V § 84 se doplňuje odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 63 zní:

„(4) Státní příslušníci členských států Evropské unie, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, mohou činnost uvedenou v odstavci 1 vykonávat na území České republiky příležitostně nebo dočasně na základě ověření odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace⁶³⁾. Pro tyto osoby platí obdobně práva a povinnosti držitelů povolení podle ustanovení hlavy VIII zákona o uznávání odborné kvalifikace⁶³⁾.“

⁶³⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

3. V § 86 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Za odborně způsobilou osobu podle odstavce 2 písm. b) se rovněž považují státní příslušníci členských států Evropské unie, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, vykonávající na území České republiky příležitostně nebo dočasně činnost zacházení s přípravky na základě ověření odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace⁶³⁾. Pro tyto osoby platí obdobně práva a povinnosti držitelů povolení.“

lení podle ustanovení hlavy VIII zákona o uznávání odborné kvalifikace⁶³).“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Čl. XII

Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění zákona č. 164/1993 Sb., zákona č. 275/1994 Sb. a zákona 224/2003 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„§ 1

Tento zákon upravuje

- a) postavení, práva a povinnosti autorizovaných architektů,
- b) postavení, práva a povinnosti autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
- c) způsob a podmínky udělování autorizace,
- d) vznik, pravomoc a působnost České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „Komora“) a
- e) podmínky pro výkon vybraných činností ve výstavbě v souladu s právem Evropských společností¹⁾.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.“.

2. V § 4 odst. 2 písmena a) až c) znějí:

- „a) architektura,
- b) územní plánování,
- c) krajinářská architektura.“.

3. V § 4 odst. 3 se slova „bez specifikace oboru“ nahrazují slovy „se všeobecnou působností“.

4. V § 4 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Autorizace se všeobecnou působností opravňuje vykonávat činnosti podle § 17 písm. a) až l) tohoto zákona. Autorizace uvedená v odstavci 2 písm. a) opravňuje vykonávat činnosti podle § 17 písm. a), b), d) až f), g) až l) zákona. Autorizace uvedená v odstavci 2 písm. b) opravňuje vykonávat činnosti podle § 17 písm. a), e), f), k) a l) tohoto zákona. Autorizace uve-

dená v odstavci 2 písm. c) opravňuje vykonávat činnosti podle § 17 písm. c), e), f), h) až l) tohoto zákona. Podrobnosti o rozsahu působnosti v jednotlivých oborech stanoví autorizační řád vydaný Komorou.“.

5. V § 7 odst. 1 písmeno b) včetně poznámek pod čarou č. 3a, 3b, 3c, 3d, 3e, 3f a 3g zní:

„b) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „členský stát“) nebo jeho rodinným příslušníkem^{3a)}, nebo je státním příslušníkem jiného než členského státu, pokud mu

1. v České republice nebo jiném členském státě bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství^{3b)},
2. v České republice byl povolen pobyt za účelem vědeckého výzkumu^{3c)},
3. byl v České republice udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo je rodinným příslušníkem osoby uvedené v bodě 1 nebo 2, pokud mu byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt^{3d)} nebo udělen azyl nebo doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny^{3e)},
4. v České republice nebo jiném členském státě byl povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby^{3f)},
5. v České republice nebo jiném členském státě byl povolen pobyt, protože je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a spolupracuje s příslušnými orgány^{3g)}, a

^{3a)} Článek 23 a 24 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

^{3b)} Článek 11 odst. 1 písm. a) a c) a článek 21 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

^{3c)} Článek 12 písm. a) směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

^{3d)} Článek 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

^{3e)} Článek 26 odst. 1 a 3 a článek 27 odst. 3 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo oso-

by bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

^{3f)} Článek 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

^{3g)} Článek 11 odst. 1 směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu vydávaném státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přístěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 3a, 3b, 3c a 3d se označují jako poznámky pod čarou č. 3h, 3i, 3j a 3k, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

6. V § 8 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 3i zní:

„(2) Vzděláním podle § 7 odst. 1 písm. e) se pro jednotlivé druhy autorizace rozumí:

- a) pro autorizaci podle § 3 písm. a) vysokoškolské vzdělání^{3h)} získané studiem v oblasti architektury v magisterském studijním programu; pro autorizaci pro obor uvedený v § 4 odst. 2 písm. a) musí vzdělání splňovat podmínky uvedené v bodech 1.2 a 1.3 přílohy,
- b) pro autorizaci podle § 3 písm. b) vysokoškolské vzdělání^{3h)} získané studiem ve studijním oboru v oblasti uvedené v § 5 odst. 3 nebo příbuzném studijním oboru v bakalářském studijním programu se standardní dobou studia nejméně čtyři roky nebo v magisterském studijním programu,
- c) pro autorizaci podle § 3 písm. c) vysokoškolské vzdělání^{3h)} získané studiem ve studijním oboru v oblasti uvedené v § 5 odst. 3 nebo příbuzném studijním oboru, v bakalářském studijním programu nebo magisterském studijním programu, anebo střední či vyšší odborné vzdělání obdobného studijního směru³ⁱ⁾.

³ⁱ⁾ Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“

7. V § 8 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Komora může v odůvodněných případech povolit výjimku z požadavku podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b).“

Dosavadní odstavce 5 až 8 se označují jako odstavce 6 až 9.

8. V § 8 odst. 6 písm. a) se slova „bakalářského studijního programu nebo“ zrušují.

9. V § 13 odst. 1 se za větu druhou vkládá nová

věta, která zní: „Osoba, které byla udělena autorizace podle § 4 odst. 2 písm. c), může používat označení „autorizovaný krajinářský architekt“.“

10. Za § 15b se vkládá nový § 15c, který včetně nadpisu zní:

„§ 15c

Společnosti s ručením omezeným zřízené za účelem výkonu povolání

(1) Vykonávají-li autorizované osoby povolání jako společníci společnosti s ručením omezeným, zřízené za účelem výkonu povolání podle tohoto zákona, musí být v takové společnosti většinou zastoupeny autorizované osoby mezi společníky i mezi jednatelem; má-li daná společnost jediného společníka nebo jednatele, může jím být pouze autorizovaná osoba.

(2) Autorizované osoby, které jsou společníky společnosti, vykonávají povolání jménem společnosti a na její účet; ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti autorizovaných osob za výkon povolání nejsou tímto ustanovením dotčena.“

11. V § 23 odst. 6 písmeno j) zní:

„j) vydávat standardy výkonů a dokumentace,“

12. V § 23 odst. 7 se na konci textu písmene c) doplňují slova „a že je oprávněna používat profesní označení podle tohoto zákona“.

13. V § 23 odst. 7 písm. d) se slova „dokladu o formální kvalifikaci“ nahrazují slovy „dokladu o dosažené kvalifikaci“.

14. V § 23 se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) doklad o tom, že vybraná činnost ve výstavbě je regulovanou činností podle tohoto zákona.“

15. V § 25 odst. 4 písm. b) se slovo „ , honorářový“ zrušuje.

16. V § 25 odst. 4 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) schvaluje standardy výkonů a dokumentace,“

Dosavadní písmena c) až i) se označují jako písmena d) až j).

17. V § 30a odst. 1 se slova „státní příslušníci členských států Evropské unie (dále jen „členský stát“), kteří získali“ nahrazují slovy „osoby uvedené v § 7 odst. 1 písm. b), které získaly“.

18. V § 30b odst. 1 se slova „doklady o formální kvalifikaci“ nahrazují slovy „doklady o dosažené kvalifikaci“.

19. V § 30b se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

20. V § 30b odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo pro místní rozvoj sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s příslušnou směrnicí Evropského společenství o uznávání odborné kvalifikace¹⁾ vyhlásí a průběžně aktualizuje:

- a) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných na území jiných členských států, které se uznávají automaticky podle bodu 1.1 přílohy, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, a první akademický rok, kterým bylo zahájeno vzdělávání a odborná příprava, na jehož základě jsou tyto doklady vydávány,
- b) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných na území jiných členských států, které se uznávají na základě nabytých práv podle bodu 3.1 přílohy, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, a poslední akademický rok, kterým bylo zahájeno vzdělávání a odborná příprava, na jehož základě byly tyto doklady vydávány.“

21. § 30c a 30d včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 9a znějí:

„§ 30c

Práva a povinnosti

(1) Činnost usazených osob na území České republiky se řídí tímto zákonem, jakož i vnitřními předpisy Komory.

(2) Na hostující osoby, které jsou registrovány u Komory, ale nejsou jejími členy, se vztahují obdobně ustanovení § 11 odst. 4, § 13 odst. 4 až 6, § 16 až 19, § 20 odst. 1 písm. a) a b), § 20 odst. 2, § 21 a 22 tohoto zákona. Ustanovení § 10 a 11, § 13 odst. 1 a § 20 odst. 1 písm. c) tohoto zákona a ustanovení profesního a etického řádu a disciplinárního a smířčího řádu a soutěžního řádu příslušné Komory se na hostující osoby vztahují přiměřeně. Ustanovení § 13 odst. 2 a 3 a § 14 až 15c tohoto zákona se na hostující osoby nepoužijí. Ustanovení podle věty druhé se při výkonu vybrané činnosti na území České republiky hostující osobou nepoužijí, pokud dodržování povinností jimi stanovených nelze po této osobě vzhledem ke všem okolnostem, a zejména ke skutečnosti, že se jedná o dočasný nebo příležitostný výkon vybrané činnosti, rozumně požadovat.

§ 30d

Uznávací orgán

(1) Česká komora architektů je uznávacím orgánem pro posuzování odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon vybraných činností podle § 4 odst. 2.

Při posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro činnost uvedenou v § 4 odst. 2 písm. a) postupuje podle přílohy, a nelze-li odbornou kvalifikaci takto uznat, postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{9a)}. Jedná-li se o činnosti uvedené v § 4 odst. 2 písm. b) a c), postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

(2) Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě je uznávacím orgánem pro posuzování odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon vybraných činností podle § 5 odst. 3. Při posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro činnost uvedenou v § 5 odst. 3 písm. a) postupuje podle přílohy, a nelze-li odbornou kvalifikaci takto uznat, postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace. Jedná-li se o činnosti uvedené v § 5 odst. 3 písm. b) až k), postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

(3) Poplatek za podání žádosti o uznání odborné kvalifikace ve výši 2 000 Kč je příjmem komor.

^{9a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní poznámka pod čarou č. 9a se označuje jako poznámka pod čarou č. 9b, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

22. V § 30e odstavec 1 zní:

„(1) V případě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti provede uznávací orgán bezodkladně zápis do seznamu registrovaných osob.“

23. V § 30e se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

24. V § 30e odst. 3 se slova „a 30o“ zrušují.

25. V § 30f se odstavec 3 zrušuje.

26. V § 30g odst. 1 se slova „který prokázal splnění kvalifikačních předpokladů“ nahrazují slovy „jemuž byla uznána odborná kvalifikace, případně jiná způsobilost“.

27. V § 30i odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Žádost podle odstavce 1 musí být doplněna listinami prokazujícími

- a) odbornou kvalifikaci,
- b) bezúhonnost,
- c) uzavření pojistné smlouvy o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu činnosti,

d) zaplacení poplatku stanoveného ustanovením § 30d odst. 3 za přijetí žádosti o uznání odborné kvalifikace.

(3) Doklad podle odstavce 2 písm. b) nesmí být starší 3 měsíců.“

28. V § 30i se odstavec 4 zrušuje.

29. V § 30j se slova „číslem, pod kterým je registrována v Komoře“ nahrazují slovy „otiskem razítka se státním znakem České republiky⁶⁾, jménem usazené osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu registrovaných osob vedeném Komorou, a vyznačeným oborem, popřípadě specializací“.

30. V § 30k odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „Lhůty k provedení těchto úkonů jsou upraveny zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{9c)}“.

Poznámka pod čarou č. 9c zní:

„^{9c)} § 32 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

31. V § 30k se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

32. § 30l včetně nadpisu zní:

„§ 30l

Činnost uznávacího orgánu

(1) Žadatele, kterému byla uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost, uznávací orgán zapíše do seznamu registrovaných osob [§ 23 odst. 6 písm. e)].

(2) Pokud uznávací orgán neuzná odbornou kvalifikaci nebo jinou způsobilost žadatele, vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zápis do seznamu registrovaných osob.“

33. § 30n včetně poznámek pod čarou č. 9d a 9e zní:

„§ 30n

Hostující osoba je povinna před zahájením výkonu vybrané činnosti na území České republiky podat uznávacímu orgánu úplné oznámení podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{9d)} (dále jen „oznámení“). Uznávací orgán může před zahájením výkonu

vybrané činnosti na území České republiky hostující osobou požadovat ověření odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{9e)}.

^{9d)} § 36a zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

^{9e)} § 36b zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.“

34. § 30o se včetně nadpisu zrušuje.

35. § 30r zní:

„§ 30r

Splňuje-li hostující osoba požadavky podle zákona o uznávání odborné kvalifikace, zapíše ji uznávací orgán bezodkladně do seznamu registrovaných osob [§ 23 odst. 6 písm. e)] a o provedení zápisu jí vydá potvrzení.“

36. V § 31 se slova „u obecného soudu“ nahrazují slovy „podle zvláštního právního předpisu^{9b)}“.

37. V § 32 se odstavec 4 zrušuje.

38. V příloze č. 1 nadpis zní: „**Postup a náležitosti při uznávání odborné kvalifikace podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací**“.

39. V příloze č. 1 nadpis bodu 1 zní: „1. Uznávání harmonizované odborné kvalifikace“.

40. V příloze č. 1 se v bodech 1.1, 1.2, 1.3 a 1.4 slova „formální kvalifikaci“ nahrazují slovy „dosažené kvalifikaci“.

41. V příloze č. 1 se v bodě 1.5 slova „formální kvalifikaci“ nahrazují slovy „dosažené kvalifikaci“ a slova „nebo architektonického atelieru“ se zrušují.

42. V příloze č. 1 bod 1.6 zní:

„1.6 Seznam dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných na území členských států, které se uznávají automaticky podle bodu 1.1, je uveden ve sdělení Ministerstva pro místní rozvoj [§ 30b odst. 2 písm. a)].“

43. V příloze č. 1 se bod 2 zrušuje.

Dosavadní body 3 až 6 se označují jako body 2 až 5.

44. V příloze č. 1 bod 2 včetně nadpisu zní:

„2. Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

2.1 Uznávací orgán uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný jiným členským státem osobě podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b), pokud je tento doklad uveden v Seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných v jiných členských státech a uznávaných na základě nabytých práv, který Ministerstvo pro místní rozvoj vydává

sdělením ve Sbírce zákonů, [§ 30b odst. 2 písm. b)] a byl vydán na základě vzdělávání a odborné přípravy, která začala nejpozději v akademickém roce uvedeném v tomto seznamu.

2.2 Uznávací orgán uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný jiným členským státem osobě podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b), která k referenčnímu datu již byla v tomto členském státě oprávněna vykonávat činnost obdobnou činnosti uvedené v § 4 odst. 2 písm. a) nebo v § 5 odst. 3 písm. a) nebo jejíž vzdělávání a odborná příprava, na základě které jí bylo takové oprávnění v členském státě vydáno, byla zahájena před referenčním datem. Referenčním datem se rozumí datum:

1. 1. leden 2007 pro Rumunsko a Bulharsko,
2. 1. květen 2004 pro Estonsko, Kypr, Litvu, Lotyšsko, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko,
3. 1. leden 1995 pro Rakousko, Finsko a Švédsko,
4. 5. srpen 1987 pro ostatní členské státy, mimo České republiky.

Uvedený doklad o dosažené kvalifikaci musí být doplněn osvědčením členského státu, který doklad o dosažené kvalifikaci vydal, že dotčená osoba byla před referenčním datem na jeho území oprávněna vykonávat činnost obdobnou činnosti uvedené v § 4 odst. 2 písm. a) nebo v § 5 odst. 3 písm. a) pod odpovídajícím profesním označením a že tuto činnost skutečně vykonávala po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání tohoto osvědčení.

2.3 Doklad uvedený v bodě 3.1 nebo 3.2, i když nesplňuje minimální požadavky stanovené v bodech 1.2 a 1.3, se uznává jako rovnocenný dokladu o dosažené kvalifikaci vydávanému v České republice, který se vyžaduje pro zahájení výkonu činnosti podle § 4 odst. 2 písm. a) nebo § 5 odst. 3 písm. a).“.

45. V příloze č. 1 se bod 3 zrušuje.

Dosavadní body 4 a 5 se označují jako body 3 a 4.

46. V příloze č. 1 se v bodě 3 slova „formální kvalifikaci a odborné praxi“ nahrazují slovy „odborné kvalifikaci“.

47. V příloze č. 1 se bod 4 zrušuje.

48. Příloha č. 2 se zrušuje.

V příloze č. 1 se slova „Příloha č. 1“ nahrazují slovem „Příloha“.

Čl. XIII

Přechodné ustanovení

Osvědčení s dosavadním označením oborů podle § 4 odst. 2, jejichž označení se mění, budou nahrazena do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona; poté pozbyvají platnosti.

Čl. XIV

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře

Čl. XV

Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění zákona č. 160/1992 Sb., zákona č. 285/2002 Sb. a zákona č. 111/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 6a odst. 1 v úvodní části ustanovení se slovo „žádosti“ nahrazuje slovy „oznámení Ministerstva zdravotnictví“.

2. V § 6a odst. 2 se ve větě druhé za slovo „oznámení“ vkládají slova „Ministerstva zdravotnictví“ a věta třetí se zrušuje.

3. V § 6a odst. 3 se slova „hostující osoba“ nahrazují slovy „Ministerstvo zdravotnictví“.

4. V § 6a se na konci odstavce 9 doplňuje věta „Údaje o rodném čísle, trvalém pobytu a o adrese pro doručování na území České republiky jsou přístupné Ministerstvu obrany pouze za účelem zajištění obrany státu podle zvláštního právního předpisu^{1h)}“.

Poznámka pod čarou č. 1h zní:

^{1h)} Zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1h se označuje jako poznámka pod čarou č. 1i, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

ČÁST OSMÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. XVI

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/

/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb. a zákona č. 130/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písmeno a) včetně poznámek pod čarou č. 2d a 2e zní:

„a) lékařů, zubních lékařů a farmaceutů^{2d)}, nelékařských zdravotnických pracovníků^{2e)} při poskytování zdravotní péče a přírodních léčitelů,

^{2d)} Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

^{2e)} Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 3 odst. 3 písm. t) se slova „zařazených do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení“ nahrazují slovy „zařazených do rejstříku škol a školských zařízení“.

3. V § 69a odstavec 2 zní:

„(2) Právnícká osoba, jejíž vnitřní poměry se řídí právem členského státu Evropské unie a která má sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti v některém z členských států Evropské unie a je na území členského státu Evropské unie oprávněna provozovat podnikatelskou činnost, může na území České republiky dočasně poskytovat služby v rozsahu svého podnikatelského oprávnění v souladu s čl. 49 až 55 Smlouvy o založení Evropského společenství.“

4. V § 69a odstavec 4 zní:

„(4) Na poskytování služeb podle tohoto paragrafu se další ustanovení tohoto zákona nevztahují, s výjimkou

- a) povinnosti prokázat při kontrole podle § 60a oprávněnost poskytování služeb, a to průkazem totožnosti, dokladem osvědčujícím státní příslušnost, dokladem o tom, že osoba poskytující služby je usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává předmětnou činnost, a
- b) povinnosti osoby poskytující služby zajistit výkon činností, které jsou obsahem živností uvedených v příloze č. 5 k tomuto zákonu, pouze fyzickými osobami splňujícími požadavky odborné způsobilosti, které tato příloha stanoví; podmínka odborné způsobilosti pro účely této přílohy se považuje za splněnou, doloží-li osoba poskytující služby za

osoby v závislém postavení vykonávající činnosti podle tohoto nařízení doklad o jejich vzdělání, které je v členském státě původu odborně připravuje pro výkon předmětné regulované činnosti, nebo není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, doklad o tom, že předmětnou činnost vykonávaly nejméně po dobu dvou let během předcházejících deseti let.“

5. V § 69a se doplňují odstavce 5 a 6, které včetně poznámek pod čarou č. 43 a 44 znějí:

„(5) Fyzické osoby uvedené v odstavci 1 poskytující služby v činnosti, která je živností a pro jejíž provozování se vyžaduje splnění zvláštní podmínky odborné způsobilosti podle § 7 (dále jen „regulovaná činnost“), jsou povinny písemně oznámit poskytování služeb na území České republiky uznávacímu orgánu, včetně doložení dokladů, podle zvláštního právního předpisu⁴³⁾. Na právnické osoby uvedené v odstavci 2 se § 36a zákona o uznávání odborné kvalifikace vztahuje přiměřeně. Doklad o odborné kvalifikaci nebo praxi dokládá u právnické osoby jí ustanovená osoba, která odpovídá za řádné poskytování služby.

(6) U osob poskytujících služby v regulovaných činnostech, které jsou živnostmi, je živnostenský úřad oprávněn při kontrole podle § 60a kontrolovat splnění povinnosti písemně oznámit poskytování služby uznávacímu orgánu⁴⁴⁾. Živnostenský úřad může kontrolovat též plnění povinnosti osoby poskytující služby zajistit výkon činností, které jsou obsahem živností uvedených v příloze č. 5 k tomuto zákonu, pouze fyzickými osobami splňujícími požadavky odborné způsobilosti.

⁴³⁾ § 36a zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států, a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁴⁾ § 36a odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.“

6. V § 70 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 49, 50 a 51 zní:

„(1) Pro účely tohoto zákona se považuje za státního příslušníka členského státu Evropské unie i státní příslušník jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a občan Švýcarské konfederace, včetně jejich rodinných příslušníků⁴⁹⁾, a státní příslušník třetí země, kterému bylo členským státem přiznáno postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta⁵⁰⁾, včetně jeho rodinných příslušníků, kterým byl povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky⁵¹⁾. Na osobu, které bylo přiznáno postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta, a jejího rodinného

příslušníka se nevztahuje oprávnění podle § 69a. Za právnickou osobu se sídlem na území členského státu Evropské unie se pro účely tohoto zákona považuje právnická osoba, jejíž vnitřní poměry se řídí právním řádem členského státu Evropské unie, nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru, a která má sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území členského státu Evropské unie, nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Za osobu podle předchozí věty se za podmínek a v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou o volném pohybu osob považuje také právnická osoba, jejíž vnitřní poměry se řídí právním řádem Švýcarské konfederace a má sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území Švýcarské konfederace.

⁴⁹⁾ Článek 23 a článek 24 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

⁵⁰⁾ Článek 11 odst. 1 písm. a) a článek 21 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

⁵¹⁾ Článek 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.“

7. V příloze č. 2 skupina 214: OSTATNÍ se předmět podnikání „Aplikace, výroba a opravy a) protéz, b) trupových ortéz, c) končetinových ortéz, d) měkkých bandáží“ zrušuje.

8. V příloze č. 2 skupina 214: OSTATNÍ se vkládá nový předmět podnikání, který zní:

Výroba a opravy sériově zhotovovaných – protéz, – trupových ortéz, – končetinových ortéz, – měkkých bandáží	a) odborná způsobilost k výkonu povolání ortotik – protetik podle zvláštního právního předpisu*), nebo b) odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetický technik podle zvláštního právního předpisu*) a 3 roky praxe v oboru, nebo c) osvědčení o re-kvalifikaci nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci	*) zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů

	pro příslušnou pracovní činnost vydaný zařízením akreditovaným podle zvláštních právních předpisů, nebo zařízením akreditovaným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, nebo ministerstvem, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost provozována, a 3 roky praxe v oboru, nebo d) doklady podle § 7 odst. 5 písm. a), b), c), d) nebo e) živnostenského zákona	

Čl. XVII

Přechodná ustanovení

1. Podnikatel, který ke dni účinnosti tohoto zákona provozoval v rámci živnosti „Aplikace, výroba a opravy a) protéz, b) trupových ortéz, c) končetinových ortéz, d) měkkých bandáží“ i činnost, která ode dne účinnosti tohoto zákona není živností, může v této činnosti pokračovat do 31. prosince 2010. Po uplynutí této doby oprávnění k provozování této činnosti zaniká.

2. Odborná způsobilost doložená přede dnem účinnosti tohoto zákona pro živnost „Aplikace, výroba a opravy a) protéz, b) trupových ortéz, c) končetinových ortéz, d) měkkých bandáží“ se považuje ode dne účinnosti tohoto zákona za odbornou způsobilost pro živnost „Výroba a opravy sériově zhotovovaných protéz, trupových ortéz, končetinových ortéz, měkkých bandáží“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. XVIII

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/

/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb. a zákona č. 140/2008 Sb., se mění takto:

1. V příloze v části I položka 7 včetně poznámky pod čarou č. 9 zní:

„Položka 7

Přijetí žádosti o vydání

a) osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle zvláštních právních předpisů o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání ⁹⁾	Kč 500
b) rozhodnutí o uznání způsobilosti nebo o uznání odborné kvalifikace k výkonu zdravotnického povolání podle zvláštních právních předpisů o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání ⁹⁾	Kč 2 000
c) rozhodnutí v akreditačním řízení podle zvláštních právních předpisů o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání ⁹⁾	Kč 1 000
d) rozhodnutí nebo osvědčení jiného než uvedeného v písmenech a) až c) podle zvláštních právních předpisů o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání ⁹⁾	Kč 500

⁹⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.
 Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.“

2. V příloze se v části I položce 17 bodě 5 slova „a podání žádosti právnické osoby o souhlas s výkonem činnosti autorizovaného inspektora“ zrušují.

3. V příloze v části I položce 22 písmena a) a b) včetně poznámky pod čarou č. 19 znějí:

„a) Přijetí žádosti o uznání odborné kvalifikace ¹⁹⁾	Kč 2 000

- b) Vydání osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti¹⁹⁾ nebo vydání²⁰⁾ osvědčení o způsobilosti k provozování odborné činnosti, oprávnění k provádění nebo provozování odborné činnosti nebo opakovaně udělované povolení nebo úřední oprávnění

Kč 1 000

¹⁹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky

Čl. XIX

Zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění zákona č. 170/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„§ 1

Tento zákon upravuje:

- a) poskytování právní pomoci a finančně ekonomických rad ve věcech daní, odvodů, poplatků a jiných plateb (dále jen „daně“), jakož i ve věcech, které s daněmi přímo souvisejí (dále jen „daňové poradenství“) a
- b) vznik, postavení a působnost Komory daňových poradců České republiky (dále jen „komora“) v souladu s právem Evropských společenství¹⁾.

odst. 1 písm. b) zaregistrovaná v seznamu podle § 4 odst. 4; seznam vede komora.“

4. V § 3 odst. 3 se za slova „daňovým poradcem“ vkládají slova „nebo hostujícím daňovým poradcem“ a za slova „daňovému poradci“ se vkládají slova „nebo hostujícímu daňovému poradci“.

5. V § 3 odst. 4 se za slovo „poradce“ vkládají slova „nebo hostující daňový poradce“.

6. V § 3 se doplňuje nový odstavec 6, který včetně poznámky pod čarou č. 4a zní:

„(6) Daňové poradenství mohou na základě smlouvy uzavřené mezi jimi a klientem vykonávat také obchodní společnosti nebo družstva, která daňové poradenství vykonávají pomocí daňových poradců, a která mají tuto činnost jako předmět podnikání zapsanu do obchodního rejstříku podle zvláštního předpisu^{4a)}. Na poskytování daňového poradenství právníckými osobami podle tohoto ustanovení se přiměřeně použijí ustanovení tohoto zákona pro poskytování daňového poradenství daňovými poradci a stanovy komory.

^{4a)} Obchodní zákoník.“

7. V § 4 odstavec 1 zní:

„(1) Právo vykonávat daňové poradenství nabývá fyzická osoba dnem zápisu nebo registrace do seznamu. K tomuto dni se vydá daňovému poradci osvědčení o zápisu do seznamu nebo hostujícímu daňovému poradci osvědčení o registraci v seznamu (dále jen „osvědčení“).“

8. V § 4 odst. 3 písm. a) se za slovo „pokud“ vkládají slova „splňuje podmínky stanovené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, a“.

9. V § 4 odst. 3 písm. b) se slova „v § 8c a 8d“ nahrazují slovy „v § 8b“.

10. V § 4 odst. 4 se slova „v § 8e a 8f“ nahrazují slovy „v § 8c“.

11. V § 4 odstavec 5 zní:

„(5) Právo vykonávat daňové poradenství daňový poradce nebo hostující daňový poradce pozbývá

- a) dnem, ke kterému je daňový poradce nebo hostující daňový poradce ze seznamu vyškrtnut,
- b) dnem, ke kterému je daňovému poradci nebo hostujícímu daňovému poradci výkon daňového poradenství pozastaven,

nejdříve však dnem, kdy bylo daňovému poradci nebo hostujícímu daňovému poradci doručeno rozhodnutí podle písmene a) nebo b).“

12. V nadpisu § 5 se slova „a rozdílová zkouška“ zrušují.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací. Smlouva o založení Evropského společenství ze dne 25. března 1957, ve znění Jednotného evropského aktu, Maastrichtské smlouvy, Amsterdamské smlouvy a Niceské smlouvy.“

2. V § 3 odst. 1 se za slova „daňový poradce“ vkládají slova „nebo hostující daňový poradce“.

3. V § 3 odstavec 2 zní:

„(2) Daňovým poradcem se rozumí fyzická osoba, zapsaná v seznamu daňových poradců (dále jen „seznam“) podle § 4 odst. 2 a 3. Hostujícím daňovým poradcem se rozumí fyzická osoba uvedená v § 8a

13. V § 5 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „Kvalifikační zkoušku“ vkládají slova „nebo její část“.

14. V § 5 odst. 1 písm. f) se za slova „kvalifikační zkoušky“ vkládají slova „nebo její části“.

15. V § 5 odst. 2 písm. a) se slova „ , jehož skutková podstata souvisí“ nahrazují slovem „související“.

16. V § 5 odstavec 4 zní:

„(4) Kvalifikační zkouška se skládá z dílčích částí. V žádosti o vykonání kvalifikační zkoušky nebo její části se uvede jméno, popřípadě jména a příjmení, rodné číslo, nebylo-li přiděleno, datum narození, bydliště a vlastnoruční podpis žadatele. K žádosti o vykonání kvalifikační zkoušky nebo její části se připojí doklady nebo jejich úředně ověřené opisy či kopie prokazující splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. e) a čestné prohlášení prokazující splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. c) a d). O výpis z evidence Rejstříku trestů žádá komora. Náklady na získání tohoto výpisu nese v uvedeném případě komora. K žádosti není třeba poskytovat informace podle tohoto odstavce v případě, že komora tyto informace má a zároveň nedošlo k jejich změně.“

17. V § 5 odst. 5 úvodní části ustanovení se za slovo „žádosti“ vkládají slova „o vykonání kvalifikační zkoušky nebo její části“.

18. V § 5 odst. 5 písm. a) se za slova „kvalifikační zkoušky“ vkládají slova „nebo její části“.

19. V § 5 odst. 5 písm. b) se za slovo „konání“ vkládá slovo „kvalifikační“ a za slovo „zkoušky“ se vkládají slova „nebo její části“.

20. V § 5 odst. 6 se slova „nebo rozdílová zkouška“ nahrazují slovy „nebo její část“.

21. V § 5 odstavec 7 zní:

„(7) Obsah kvalifikační zkoušky nebo její části, jakož i složení zkušební komise, musí odpovídat účelu zkoušky, kterým je zjistit úroveň znalostí žadatele, potřebných k výkonu daňového poradenství, zejména úroveň znalostí z oboru finančního, správního, občanského a obchodního práva, financí a ekonomiky a účetnictví. Kvalifikační zkouška nebo její část se koná v jazyce českém.“

22. V § 5 odst. 8 se slova „rozdílové zkoušky“ nahrazují slovy „její části“ a slova „rozdílovou zkoušku“ se nahrazují slovy „její část“.

23. V § 5 odstavec 9 zní:

„(9) Za vykonání kvalifikační zkoušky nebo její části se platí poplatek, který je příjmem komory. Poplatek je splatný nejpozději 20 dnů před konáním kva-

lifikační zkoušky nebo její části. Nezaplatí-li žadatel poplatek ve lhůtě splatnosti, kvalifikační zkoušku nebo její část v tomto termínu nekoná.“

24. V § 5 odst. 10 se slova „rozdílové zkoušky“ nahrazují slovy „její části“.

25. V § 5 odstavec 11 zní:

„(11) Rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o vykonání kvalifikační zkoušky nebo její části, je komora povinna vydat nejpozději do 3 měsíců počítaných od konce měsíce, v němž bylo řízení ve věci kvalifikační zkoušky nebo její části zahájeno. Kvalifikační zkoušku nebo její část ukončí zkušební komise nejpozději do 8 měsíců počítaných od konce měsíce, v němž bylo řízení ve věci kvalifikační zkoušky nebo její části zahájeno. Do uvedených lhůt se nezapočítává doba, po kterou je žádost o vykonání kvalifikační zkoušky nebo její části vrácena k doplnění. Platnost složené části kvalifikační zkoušky lze do celkového hodnocení kvalifikační zkoušky započítat, pokud od jejího složení neuplynulo více než 24 měsíců. Kvalifikační zkouška je složena, pokud jsou složeny všechny její dílčí části. Ústní část zkoušky se koná po složení písemné části zkoušky.“

26. V § 5 odstavec 12 zní:

„(12) Pokud žadatel kvalifikační zkoušku nebo její část nesloží, může ji konat znovu, nejdříve však po 3 měsících od posledního dne kalendářního měsíce, v němž zkušební komise rozhodla o výsledku. K žádosti o opakování kvalifikační zkoušky nebo její části uvede žadatel pouze jméno, popřípadě jména, a příjmení, rodné číslo a datum ukončení předchozí kvalifikační zkoušky nebo její části; další údaje upravené v odstavci 3 se v žádosti uvedou jen tehdy, došlo-li oproti předchozí žádosti k jejich změně. Jinak se použijí ustanovení předchozích odstavců o řízení ve věci kvalifikační zkoušky nebo její části.“

27. V § 5 odst. 13 se slova „rozdílové zkoušky“ nahrazují slovy „její části“.

28. V § 5 se doplňuje odstavec 14, který včetně poznámky pod čarou č. 3d zní:

„(14) Ustanovení odstavců 1 až 13 se přiměřeně použijí také na rozdílovou zkoušku^{3d}).

^{3d}) § 10 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 3d až 3f se označují jako poznámky pod čarou č. 3e až 3g, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

29. V § 6 odst. 2 se za slova „kvalifikační zkoušky“ vkládají slova „nebo její části“.

30. V § 6 odst. 9 písm. e) se za slova „kvalifikační zkoušky“ vkládají slova „nebo její části“.

31. V § 6 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Ustanovení odstavců 1 až 8 a odstavce 9 písm. a) se též vztahují na hostujícího daňového poradce.“

32. V § 7 odst. 1 se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nebo bydliště“.

33. V § 7 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Obdobně jako v odstavcích 2 až 5 komora postupuje u hostujícího daňového poradce.“

34. V § 8 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Obdobně jako v odstavcích 1 až 5 komora postupuje u hostujícího daňového poradce.“

35. V nadpisu § 8a se za slovo „unie“ vkládají slova „a dalšími osobami“.

36. V § 8a odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „(dále jen „členský stát“““ vkládají slova „nebo fyzická osoba uvedená ve zvláštním právním předpisu^{3h)}, pokud není oprávněna poskytovat daňové poradenství na základě složení kvalifikační zkoušky a zápisu do seznamu, a to buď“.

Poznámka pod čarou č. 3h zní:

„^{3h)} § 1 odst. 2 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

37. V § 8a odst. 1 písm. a) se za slovo „poradce“ vkládá text „(§ 8b)“.

38. V § 8a odst. 1 písm. b) se za slovo „poradce“ vkládá text „(§ 8c)“.

39. § 8b a 8c včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 3i až 3l znějí:

„§ 8b

Posuzování kvalifikačních předpokladů usazeného daňového poradce

(1) Osoba uvedená v § 8a odst. 1, která žádá o uznání kvalifikačních předpokladů a možnost poskytovat daňové poradenství jako usazený daňový poradce, postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³ⁱ⁾.

(2) Uznávacím orgánem podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{3j)} je komora, která se řídí také tímto předpisem.

(3) Poplatek za podání žádosti o uznání odborné kvalifikace ve výši 2 000 Kč je příjmem komory.

(4) Bylo-li usazenému daňovému poradci rozhodnutím o uznání odborné kvalifikace uloženo kompenzační opatření, je jedinou jeho formou rozdílová zkouška^{3k)}.

§ 8c

Hostující daňový poradce

(1) Osoba uvedená v § 8a odst. 1, která má v úmyslu poskytovat daňové poradenství v České republice jako hostující daňový poradce, postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{3l)}.

(2) Hostující daňový poradce je při poskytování daňového poradenství povinen navíc poskytnout klientovi následující informace:

- a) je-li zapsán v obchodním rejstříku nebo v obdobném veřejném rejstříku, rejstřík, v němž je zapsán, a jeho registrační číslo, nebo obdobný prostředek identifikace uvedený v rejstříku;
- b) podléhá-li činnost povolovacímu režimu v členském státě původu, název a adresu příslušného kontrolního orgánu nebo profesního sdružení nebo podobného subjektu, u něhož je zapsán;
- c) profesní označení členského státu původu nebo, pokud takové označení neexistuje, dosaženou kvalifikaci a členský stát, ve kterém byla udělena.

³ⁱ⁾ § 22 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

^{3j)} § 29 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

^{3k)} Čl. 14 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

^{3l)} Například § 27, 36a a 36b zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

40. § 8d až 8f se zrušují.

41. V § 9 odst. 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „a eviduje obchodní společnosti a družstva, která mají daňové poradenství jako předmět podnikání zapsáno do obchodního rejstříku“.

42. V § 11 se na konci textu písmene c) doplňují slova „a stanovami komory“.

43. V § 11 písmeno h) zní:

„h) rozhoduje o žádosti o vykonání kvalifikační zkoušky nebo její části, provádí kvalifikační zkoušku a její části,“.

44. V § 11 se na konci písmene i) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) vydává svým členům doklady pro účely prokázání jejich kvalifikačních předpokladů v ostatních členských státech.“.

45. V § 12 odst. 2 se slova „daňový poradce“ nahrazují slovem „žadatel“ a za slova „kvalifikační zkoušky“ a „kvalifikační zkoušce“ se vkládají slova „nebo její části“.

46. V § 13 odstavec 2 zní:

„(2) V řízení má daňový poradce vždy právo být slyšen a musí mu být poskytnuta možnost se hájit.“.

Čl. XX

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená podle zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a o Komoře daňových poradců České republiky, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a do tohoto dne pravomocně neskončená, se dokončí podle dosavadních předpisů.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví

Čl. XXI

Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění zákona č. 296/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) fyzické osoby, které jsou státními příslušníky nebo jsou usazeny v jiném členském státě Evropské unie, členském státě Evropského hospodářského prostoru nebo ve Švýcarské konfederaci (dále jen „domovský stát“) a které v některém členském státě Evropské unie, jiném státě Evropského hospodářského prostoru nebo ve Švýcarské konfederaci získaly oprávnění poskytovat služby patentového zástupce (dále jen „zahraniční patentový zástupce“),“.

2. V § 2 odst. 3 se slova „rozdílové zkoušky (§ 12)“ nahrazují slovy „rozsahem oprávnění k výkonu regulované činnosti v rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{1a)}“.

Poznámka pod čarou č. 1a zní:

^{1a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“.

Poznámka pod čarou č. 3 se zrušuje a odkazy na poznámku pod čarou č. 3 se nahrazují odkazy na poznámku pod čarou č. 1a.

3. V § 4 odst. 4 písm. a) se slova „místo trvalého pobytu“ nahrazují slovem „bydliště“.

4. V § 4 odst. 7 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) až g) se označují jako písmena c) až f).

5. V § 4 odst. 7 písmeno c) zní:

„c) údaj o zápisu zahraniční organizační formy nebo organizační složky zahraniční organizační formy do obchodního rejstříku,“.

6. V § 8 odst. 3 písm. b) se slova „ , jehož skutková podstata souvisí“ nahrazují slovy „v souvislosti“.

7. V § 8 odst. 4 se slova „členského státu původu“ nahrazují slovy „domovského státu“.

8. V § 9 se slova „písmen c) a d)“ nahrazují slovy „písmen c), d) a g)“ a slova „a kdo složil rozdílovou zkoušku (§ 12)“ se zrušují.

9. V § 9 se dosavadní text označuje jako odstavce 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Poplatek za podání žádosti o uznání odborné kvalifikace ve výši 2 000 Kč je příjmem Komory.“.

10. V § 12 odst. 1 se za slovo „potřebných“ vkládá slovo „zejména“.

11. V § 12 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Úroveň teoretických a praktických znalostí potřebných pro výkon povolání patentového zástupce se ověřuje pouze v rozsahu, ve kterém byl podle dokladů o dosažené kvalifikaci uchazeče zjištěn podstatný rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{1a)}“.

12. V § 18 odst. 4 se za slova „písm. a) až c)“ vkládají slova „a g)“.

13. V § 24 odst. 1 se slova „v jiném členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru“ nahrazují slovy „v domovském státě“.

14. V § 24 odstavec 4 zní:

„(4) Hostující zahraniční patentový zástupce je povinen dočasný nebo příležitostný výkon služeb patentového zástupce předem písemně oznámit Komoře. K oznámení přiloží doklady uvedené v zákoně o uznávání odborné kvalifikace^{1a)}“.

15. V § 24 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Hostující patentový zástupce je oprávněn na území České republiky poskytovat služby patentového zástupce v rozsahu, v jakém je oprávněn tyto služby poskytovat v domovském státě.“.

16. V § 25 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

17. § 26 se zrušuje.

18. V § 27 se doplňuje odstavce 3, který včetně poznámky pod čarou č. 1b zní:

„(3) Bylo-li usazenému zahraničnímu patento-

vému zástupci rozhodnutím o uznání odborné kvalifikace přikázáno kompenzační opatření, je jedinou jeho formou rozdílová zkouška způsobilosti^{1b)}).

^{1b)} Čl. 14 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.“

19. V § 28 se slovo „přiměřeně“ nahrazuje slovem „obdobně“.

20. V § 29 písm. a) a b) se slova „v členském státě Evropské unie, popřípadě jiném státě Evropského hospodářského prostoru“ nahrazují slovy „v domovském státě“.

21. V § 30 odstavec 2 zní:

„(2) Jestliže má zahraniční organizační forma zá-
měr poskytovat na území České republiky služby pa-
tentového zástupce ojedinele nebo dočasně jako hostu-
jící zahraniční organizační forma, je povinna tuto sku-
tečnost předem písemně oznámit Komoře. K oznámení
přiloží doklady uvedené v zákoně o uznávání odborné
kvalifikace^{1a)}.“

22. V § 31 odst. 2 se za slovo „formu“ vkládají
slova „poskytující služby patentových zástupců sou-
stavně“.

23. V § 31 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Není-li stanoveno jinak, je zahraniční organi-
zační forma poskytující služby patentových zástupců
příležitostně při poskytování služeb patentového zá-
stupce spočívajících v zastupování v řízení před orgány
státní správy a před soudy povinna dodržovat povin-
nosti, které jsou stanoveny právním nebo profesním
předpisem pro patentové zástupce.“

24. V § 47 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 8 se označují jako odstavce 2
až 7.

25. V § 47 odst. 5 se slova „v odstavcích 1 a 2“
nahrazují slovy „v odstavci 1“.

26. V § 64 odst. 3 se za slovo „zákonem“ vládají
slova „nebo s předpisem práva Evropské unie“.

27. V § 65 odst. 3 se za slova „rozsah zkušebních
otázek“ doplňují slova „ , podmínky výkonu“.

Čl. XXII

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů
vyhlásil úplné znění zákona č. 417/2004 Sb., o patento-
vých zástupcích a o změně zákona o opatřeních na
ochranu průmyslového vlastnictví, jak vyplývá ze změn
provedených tímto zákonem.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o státní památkové péči

Čl. XXIII

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve
znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb.,
zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona
č. 146/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 18/
/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb.,
zákona č. 3/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhláše-
ného pod č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zá-
kona č. 203/2006 Sb., zákona č. 158/2007 Sb. a zákona
č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 14a odst. 2 se slova „ , jehož skutková pod-
stata souvisí“ nahrazují slovy „spáchaný v souvislosti“.

2. V § 14a odst. 3 se slova „její odborné kvalifi-
kace“ nahrazují slovy „jejích odborných předpokladů“.

3. V § 14a odst. 4 úvodní části ustanovení se slova
„Odborná kvalifikace se prokazuje“ nahrazují slovy
„Odborné předpoklady se prokazují“.

4. V § 14a odst. 4 písm. a) se slova „formální kva-
lifikace a odborné“ nahrazují slovy „odborné kvalifi-
kace, kterou se rozumí dosažená kvalifikace a od-
borná“.

5. V § 14a odst. 5 písmeno b) včetně poznámky
pod čarou č. 11c zní:

„b) ověřené kopie dokladů o dosažené kvalifikaci a od-
borné praxi podle odstavce 4 písm. a), nejde-li o fy-
zickou osobu, na kterou se vztahuje postup při
uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti
podle zákona o uznávání odborné kvalifikace (dále
jen „uchazeč“)^{11c)},

^{11c)} § 1 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace
a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států
Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně
některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace),
ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 11c až 11h se ozna-
čují jako poznámky pod čarou č. 11d až 11i, a to včetně
odkazů na poznámky pod čarou.

6. V § 14a odst. 8 písmeno a) zní:

„a) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození,
rodné číslo, bylo-li přiděleno, státní občanství,
trvalý pobyt, popřípadě přechodný pobyt či
bydliště,“.

7. V § 14a se za odstavec 9 vkládá nový odsta-
vec 10, který včetně poznámky pod čarou č. 11e zní:

„(10) Ministerstvo vnitra poskytuje ministerstvu
kultury pro účely vedení seznamu osob z informačního

systému evidence obyvatel^{11e)} o státních občanech České republiky nebo o cizincích vedených v informačním systému evidence obyvatel tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo, bylo-li přiděleno,
- d) státní občanství,
- e) druh a adresu místa pobytu,
- f) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- g) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, datum a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- h) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den úmrtí.

Tyto údaje jsou poskytovány v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup a jsou využívány pro kontrolu údajů podle odstavce 8 nebo k provedení zápisu, popřípadě zápisu změn v seznamu osob.

^{11e)} Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavce 10 až 14 se označují jako odstavce 11 až 15 a dosavadní poznámky pod čarou č. 11e až 11i se označují jako poznámky pod čarou č. 11f až 11j, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

8. V § 14a odstavce 14 zní:

„(14) Uchazeči ministerstvo kultury udělí za podmínek podle odstavců 1 a 3 povolení k restaurování, pokud je mu uznána odborná kvalifikace a bezúhonnost.“

9. V § 14a odstavce 15 včetně poznámky pod čarou č. 11f zní:

„(15) V případě řízení o udělení povolení k restaurování uchazeči se vede společně řízení o udělení povolení k restaurování a o uznání odborné kvalifikace a bezúhonnosti^{11f)}.“

^{11f)} § 25 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

10. Nadpis § 14b zní: „Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti uchazeče pro restaurování kulturních památek“.

11. V § 14b odst. 1 se slova „státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen „žadatel“)" nahrazují slovem „uchazeče“ a slova „zvláštního právního předpisu.^{11g)}“ se nahrazují slovy „zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11g)}“.

Poznámka pod čarou č. 11g zní:

„^{11g)} Zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

12. V § 14b odstavce 2 a 3 včetně poznámky pod čarou č. 11h znějí:

„(2) Na osobu, která ministerstvu kultury oznámila svůj záměr provést restaurování v rámci svobody poskytování služeb a přiložila doklady podle zákona o uznávání odborné kvalifikace a zároveň doložila náležitosti oznámení podle odstavce 3 (dále jen „osoba oprávněná k restaurování“)^{11h)}, se nevztahuje ustanovení § 14a odst. 1.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje vedle náležitostí podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11h)}

- a) adresu pro doručování písemností,
- b) předpokládanou dobu restaurování na území České republiky,
- c) restaurátorskou specializaci, kterou hodlá osoba oprávněná k restaurování na území České republiky vykonávat.

^{11h)} § 36a a 36c zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

Poznámka pod čarou č. 11i se zrušuje.

13. V § 14b se odstavce 4 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavce 7 se označují jako odstavce 4.

14. V § 14b odst. 4 písm. b) se slova „na území České republiky“ zrušují.

15. V § 14b odst. 4 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) doba platnosti oprávnění k restaurování na území České republiky,“.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena e) a f).

16. V § 14b odst. 4 písm. f) se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „§ 35 odst. 3 nebo § 39 odst. 3“.

17. V § 14c odstavce 1 a 2 včetně poznámky pod čarou č. 11i znějí:

„(1) Pokud je uchazeči uloženo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace kompenzační opatření¹¹ⁱ⁾, ministerstvo kultury v rozhodnutí současně stanoví

- a) pro případ volby splnění kompenzačního opatření formou rozdílové zkoušky rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických, tak i praktických dovedností uchazeče, které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče, a školu, na které

uchazeč složí rozdílovou zkoušku podle restaurátorské specializace, ve které hodlá v České republice působit, a

- b) pro případ volby splnění kompenzačního opatření formou adaptačního období délku a odborné zaměření adaptačního období, včetně oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro restaurování v restaurátorské specializaci, ve které uchazeč hodlá působit v České republice, a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče, obsahu dokumentace restaurátorských prací v rozsahu nejméně 3 prací provedených během adaptačního období a způsobu jejího vyhodnocení a způsobu vyhodnocení adaptačního období.

(2) Školu podle odstavce 1 písm. a) určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost ministerstva kultury ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této žádosti. Ministerstvo kultury v žádosti stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických, tak i praktických dovedností žadatele. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

^{11j)} § 10 a § 11 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

Poznámka pod čarou č. 11j se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

18. V § 14c se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

19. V § 14c odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „žadatel adaptačního období absolvuje“ nahrazují slovy „V případě volby splnění kompenzačního opatření formou adaptačního období uchazeč absolvuje adaptačního období“.

20. V § 14c odst. 3 písm. a) a b) se slovo „žadatel“ nahrazuje slovem „uchazeč“.

21. V § 14c odst. 4 se slovo „vzdělání“ nahrazuje slovem „vzdělávání“.

22. V § 21 odst. 3 se slovo „formální“ nahrazuje slovem „dosažené“.

23. V § 21 odst. 6 se slova „Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,“ nahrazují slovem „Uchazeči“ a slovo „jí“ se nahrazuje slovem „mu“.

24. V § 21 odst. 7 se slova „státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené“ nahrazují slovy „uchazeči se vede společně“.

25. Nadpis § 21a zní: „Uznávání odborné kvalifi-

kace uchazeče pro provádění archeologických výzkumů“.

26. V § 21a odst. 1 se slova „státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen „uchazeč“)“ nahrazují slovem „uchazeče“ a slova „zvláštního právního předpisu.^{11g)}“ se nahrazují slovy „zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11g)}“.

27. V § 21a odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Na osobu, která ministerstvu kultury oznámila svůj záměr provést archeologický výzkum v rámci svobody poskytování služeb a přiložila doklady podle zákona o uznávání odborné kvalifikace a zároveň doložila náležitosti oznámení podle odstavce 3 (dále jen „osoba oprávněná k výzkumům“)^{11h)}, se nevztahuje ustanovení § 21 odst. 2.“

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje vedle náležitostí podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11h)}

- a) adresu pro doručování písemností,
- b) předpokládanou dobu provádění archeologických výzkumů na území České republiky,
- c) místo, kde se mají archeologické výzkumy provést,
- d) důvody pro provedení archeologických výzkumů,
- e) popis odborných postupů, které mají být při archeologických výzkumech použity,
- f) smlouvu uzavřenou s muzeem o uložení movitých archeologických nálezů učiněných při provádění archeologických výzkumů.“

28. V § 21a se odstavce 4 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 4.

29. V § 21a odst. 4 písm. c) se slova „na území České republiky“ zrušují.

30. V § 21a odst. 4 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) doba platnosti oprávnění k provádění archeologických výzkumů na území České republiky,“.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena e) a f).

31. V § 21a odst. 4 písm. f) se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „§ 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4“.

32. § 21b zní:

„§ 21b

(1) Pokud je uchazeči uloženo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace kompenzační opatření¹¹ⁱ⁾, ministerstvo kultury v rozhodnutí současně stanoví

a) pro případ volby splnění kompenzačního opatření formou rozdílové zkoušky rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických, tak i praktických dovedností uchazeče, které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče, a školu, na které uchazeč složí uloženou rozdílovou zkoušku, a

b) pro případ volby splnění kompenzačního opatření formou adaptačního období délku adaptačního období, oblasti, jejichž znalost je nezbytná pro provádění archeologických výzkumů a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče, povinnost předložit závěrečnou zprávu o průběhu adaptačního období a způsob vyhodnocení adaptačního období.

(2) Školu podle odstavce 1 písm. a) určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost ministerstva kultury ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této žádosti. Ministerstvo kultury v žádosti stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických, tak i praktických dovedností žadatele. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) V případě volby splnění kompenzačního opatření formou adaptačního období uchazeč absolvuje adaptační období pod dohledem odborně způsobilé fyzické osoby odbornou praxí v oboru provádění archeologických výzkumů vykonanou u Archeologického ústavu nebo oprávněné organizace.

(4) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů, jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.“

33. V § 35 odst. 1 písm. b) se slova „ , § 14b odst. 2“ zrušují.

34. V § 35 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) provádí restaurování, jde-li o kulturní památku, prostřednictvím fyzické osoby, která nemá povolení ministerstva kultury, nejde-li o výkon restaurátorské činnosti podle § 14a odst. 13, prostřednictvím fyzické osoby, které byla restaurátorská činnost pozastavena podle § 14a odst. 12, anebo prostřednictvím fyzické osoby, která není osobou oprávněnou k restaurování podle § 14b odst. 2, nebo která postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 3 nebo § 39 odst. 3,“.

35. V § 35 odst. 1 se na konci písmene h) čárka nahrazuje tečkou a písmeno i) se zrušuje.

36. V § 35 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) provádí restaurování, jde-li o národní kulturní památku, prostřednictvím fyzické osoby, která nemá

povolení ministerstva kultury, nejde-li o výkon restaurátorské činnosti podle § 14a odst. 13, prostřednictvím fyzické osoby, které byla restaurátorská činnost pozastavena podle § 14a odst. 12, anebo prostřednictvím fyzické osoby, která není osobou oprávněnou k restaurování podle § 14b odst. 2, nebo která postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 3 nebo § 39 odst. 3,“.

37. V § 35 odst. 2 písm. f) se slova „§ 21 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 21 odst. 4“, slova „§ 21a odst. 2 nebo“ se zrušují a za slova „§ 22 odst. 2“ se vkládají slova „nebo § 23 odst. 2“.

38. V § 35 odst. 2 se na konci textu písmene g) doplňují slova „ , nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4“.

39. V § 35 odst. 2 se na konci písmene g) čárka nahrazuje tečkou a písmeno h) se zrušuje.

40. V § 35 se doplňují odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Ministerstvo kultury zakáže restaurování právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě oprávněné k restaurování, pokud hrubým způsobem nebo méně závažným způsobem, ale opakovaně prokazatelně poškodila při restaurování kulturní památku nebo její část, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, a to až na dobu 2 let.

(4) Ministerstvo kultury zakáže provádění archeologických výzkumů právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě oprávněné k provádění archeologických výzkumů, pokud provádí archeologické výzkumy, které archeologické nálezy ohrožují nebo poškozují, a to až na dobu 2 let.

(5) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu restaurování podle odstavce 3 nebo o zákazu provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4, vydanému ministerstvem kultury, nemá odkladný účinek.“

41. V § 39 odst. 1 písmeno h) zní:

„h) provádí restaurování, jde-li o kulturní památku, bez povolení ministerstva kultury, nejde-li o výkon restaurátorské činnosti podle § 14a odst. 13, nebo přestože jí byla restaurátorská činnost pozastavena podle § 14a odst. 12, anebo přestože není osobou oprávněnou k restaurování podle § 14b odst. 2, nebo při zákazu uloženém podle § 35 odst. 3 nebo § 39 odst. 3,“.

42. V § 39 odst. 2 písmeno f) zní:

„f) provádí restaurování, jde-li o národní kulturní památku, bez povolení ministerstva kultury, nejde-li o výkon restaurátorské činnosti podle § 14a

odst. 13, nebo přestože jí byla restaurátorská činnost pozastavena podle § 14a odst. 12, anebo přestože není osobou oprávněnou k restaurování podle § 14b odst. 2, nebo při zákazu uloženém podle § 35 odst. 3 nebo § 39 odst. 3,“.

43. V § 39 odst. 2 písm. g) se slova „§ 21a odst. 2, § 22 odst. 2,“ nahrazují slovy „§ 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo“.

44. V § 39 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.“.

45. V § 39 se doplňují odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Ministerstvo kultury může zakázat restaurování fyzické osobě oprávněné k restaurování, pokud hrubým způsobem nebo méně závažným způsobem, ale opakovaně prokazatelně poškodila při restaurování kulturní památku nebo její část, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, a to až na dobu 2 let.

(4) Ministerstvo kultury může zakázat provádění archeologických výzkumů fyzické osobě oprávněné k provádění archeologických výzkumů, pokud provádí archeologické výzkumy, které archeologické nálezy ohrožují nebo poškozují, a to až na dobu 2 let.

(5) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu restaurování podle odstavce 3 nebo o zákazu provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4, vydanému ministerstvem kultury, nemá odkladný účinek.“.

46. § 44 zní:

„§ 44

Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se

- a) uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti uchazečů pro restaurování kulturních památek a pro provádění archeologických výzkumů a
- b) podmínky pro restaurování kulturních památek osobou oprávněnou k restaurování a pro provádění archeologických výzkumů osobou oprávněnou k výzkumům

zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{11g)}.“.

Poznámka pod čarou č. 31 se zrušuje.

47. V příloze č. 2 se za slova „Rodné číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno, a státní občanství“ a za slova „Přechodný pobyt“ se vkládá slovo „ , bydliště“.

48. V nadpisech příloh č. 3 a 4 se slovo „vzdělání“ nahrazuje slovem „vzdělávání“.

Čl. XXIV

Přechodná ustanovení

1. Řízení o zrušení prohlášení věci za kulturní památku, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Na řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů podle § 21 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a do tohoto dne pravomocně neskončená, se vztahují dosavadní právní předpisy.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o vysokých školách

Čl. XXV

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb., zákona č. 147/2001 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 96/2004 Sb., zákona č. 121/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 473/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 624/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 296/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 46 odst. 4 písm. d) se slova „zubní lékař“ nahrazují slovy „doktor zubního lékařství“.

2. V § 79 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 19a zní:

„f) v případě studijního programu zaměřeného na přípravu k výkonu regulovaného povolání též oznámení, že daný studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu regulovaného povolání, a stanovisko příslušného uznávacího orgánu, zda absolventi budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto povolání^{19a)}.“.

^{19a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 83 odst. 3 se slovo „bezúhonná“ zrušuje.

4. V § 83 odst. 5 se slova „pro ztrátu bezúhonnosti,“ zrušují.

5. V § 90 odstavec 3 zní:

„(3) Veřejná vysoká škola nebo ministerstvo může požadovat, aby pravost podpisů a otisků razítek na originálech dokladů byla ověřena ministerstvem zahraničních věcí státu, v němž má sídlo vysoká škola, která doklad vydala, nebo příslušným cizozemským orgánem a příslušným zastupitelským úřadem České republiky, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.“.

6. V § 106 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Pro účely tohoto zákona se za členský stát Evropské unie považuje rovněž jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarská konfederace.“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ Změna školského zákona

Čl. XXVI

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 158/2006, zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 624/2006 Sb., zákona č. 217/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 58/2008 Sb. a zákona č. 126/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 3 se za větu druhou vkládá věta „Rámcové vzdělávací programy zaměřené na přípravu k výkonu regulovaného povolání vydává ministerstvo po projednání s příslušným uznávacím orgánem¹⁾.“.

Poznámka pod čarou č. 1 zní:

¹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1 se označuje jako poznámka pod čarou č. 1a, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

2. V § 28 odst. 2 písm. i) se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

3. V § 28 odst. 3 písm. f) se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

4. V § 41 odst. 2 písmeno a) zní:
„a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, rodné číslo,

bylo-li přiděleno, a místo trvalého pobytu žáka nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

5. V § 104 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a v případě vzdělávacího programu zaměřeného na přípravu k výkonu regulovaného povolání též s předchozím stanoviskem příslušného uznávacího orgánu¹⁾“, zda absolventi budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto povolání“.

6. V § 108 odst. 5 se slova „nesplní požadavky uvedené v odstavci 3 nebo 4“ nahrazují slovy „nepředloží rámcový obsah vzdělávání uvedený v odstavci 3 nebo nesplní požadavky uvedené v odstavci 4“.

7. V § 125 odst. 3 písm. b) se za slova „identifikační číslo zřizovatele,“ vkládají slova „bylo-li přiděleno,“ a za slova „místo trvalého pobytu zřizovatele“ se vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu“.

8. V § 144 odst. 1 písm. b) se za slova „identifikační číslo,“ vkládají slova „bylo-li přiděleno,“.

9. V § 144 odst. 1 písm. c) se za slovo „číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“ a za slovo „pobytu“ se vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

10. V § 144 odst. 1 písm. j) se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

11. V § 147 odst. 1 písm. c) se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

12. V § 147 odst. 1 písm. d) se za slova „identifikační číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“ a za slova „místo trvalého pobytu“ se vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

13. V § 147 odst. 1 písm. e) se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

14. V § 154 odst. 1 písm. a) se za slovo „číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“.

15. V § 154 odst. 1 písm. b) se za slovo „číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“ a za slovo „pobytu“ se vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

16. V § 154 odst. 1 písm. i) se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu,“.

17. V § 154 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „čísla“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“.

18. V § 154 odst. 2 písm. a) se za slovo „číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“.

19. V § 154 odst. 2 písm. b) se za slovo „číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“.

20. V § 154 odst. 2 písm. c) se za slovo „číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“.

21. V § 190 odst. 5 se slova „místo trvalého pobytu a rodné číslo ředitele“ nahrazují slovy „místo trvalého pobytu nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky místo trvalého pobytu, a rodné číslo ředitele, bylo-li přiděleno“.

Čl. XXVII

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů

Čl. XXVIII

Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 179/2006 Sb. a zákona č. 264/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odstavec 6 včetně poznámky pod čarou č. 4 zní:

„(6) Uznávání odborné kvalifikace a splnění předpokladu bezúhonnosti a zdravotní způsobilosti u státních příslušníků členských států Evropské unie, případně jejich rodinných příslušníků, a státních příslušníků ostatních států, kteří jsou v členském nebo jiném státě oprávněni konat přímou pedagogickou činnost, se řídí zvláštními právními předpisy⁴⁾.“

⁴⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 4 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pedagogičtí pracovníci, kromě pedagogických pracovníků uvedených v § 6 a 7, mohou prokázat znalost českého jazyka předložením dokladu o složení jazykové zkoušky v zahraničí.“

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů

Čl. XXIX

V zákoně č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 563/2004 Sb., zákona č. 383/2005 Sb. a zákona č. 112/2006 Sb., se v § 18 doplňuje odstavec 7, který včetně poznámek pod čarou č. 8d a 8e zní:

„(7) Splnění předpokladu psychické způsobilosti u státního příslušníka členského státu nebo oprávněného příslušníka jiného státu^{8d)}, který je v členském státě oprávněn vykonávat činnosti obdobné činností pedagogického pracovníka zařízení nebo střediska podle tohoto zákona, lze rovněž uznat podle zvláštního zákona^{8e)}.“

^{8d)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty.

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

^{8e)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní poznámka pod čarou č. 8d se označuje jako poznámka pod čarou č. 8f, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Čl. XXX

Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění zákona č. 362/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. g) se slovo „odbornou“ zrušuje.

2. § 10 včetně poznámek pod čarou č. 13 až 15 zní:

„§ 10

(1) Předpokladem odborné způsobilosti fyzické osoby je

- alespoň střední vzdělání s maturitní zkouškou¹³⁾,
- odborná praxe v délce alespoň 3 let nebo v délce alespoň 1 roku, jestliže fyzická osoba získala vysokoškolské vzdělání v bakalářském nebo magisterském studijním programu v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci; za odbornou praxi se považuje doba činnosti vykonávané v oboru, ve kterém fyzická osoba bude zajišťovat úkoly v prevenci rizik nebo činnost v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, a
- doklad o úspěšně vykonané zkoušce z odborné způsobilosti (§ 20).

(2) Zkouška z odborné způsobilosti se skládá opakovaně každých 5 let.

(3) Při uznávání odborné kvalifikace, kterou fyzická osoba získala v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo ve Švýcarské konfederaci, se postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace¹⁴⁾. Uznávacím orgánem je Ministerstvo práce a sociálních věcí. Před zahájením dočasného nebo příležitostného výkonu činnosti na území České republiky fyzickou osobou, která je oprávněna vykonávat obdobnou činnost v členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, Ministerstvo práce a sociálních věcí její odbornou kvalifikaci ověří¹⁵⁾.

¹³⁾ § 58 odst. 1 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

¹⁴⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ § 36b zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.“.

Poznámka pod čarou č. 16 se zrušuje.

3. V § 11 odst. 2 písm. d) se slova „v délce stanovené“ nahrazují slovy „v délce a v oboru stanoveném“.

4. V § 11 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Zkouška ze zvláštní odborné způsobilosti se skládá opakovaně každých 5 let.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

5. V § 11 odst. 5 se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“.

6. V § 20 odstavce 4 a 5 včetně poznámky pod čarou č. 31 znějí:

„(4) Zkoušky z odborné způsobilosti nebo zvláštní odborné způsobilosti podle tohoto zákona může provádět i fyzická nebo právnická osoba usazená v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo ve Švýcarské konfederaci, pokud akreditace nebo jiné oprávnění z tohoto státu k provádění obdobných zkoušek zaručuje úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jako tento zákon a právní předpisy přijaté k jeho provedení. O oprávnění těchto osob rozhoduje Ministerstvo práce a sociálních věcí v řízení podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo práce a sociálních věcí může kontrolovat³¹⁾ dodržování podmínek, na základě kterých byly akreditace podle odstavce 1 nebo oprávnění podle odstavce 4 uděleny.

³¹⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.“.

7. V § 21 písm. b) bodě 3 se za slovo „délku“ vkládají slova „a obor“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o státním odborném dozoru nad bezpečností práce

Čl. XXXI

Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 159/1992 Sb., zákona č. 47/1994 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona

č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 253/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 6a se odstavec 4 zrušuje.

2. V § 6c se doplňuje odstavec 5, který včetně poznámek pod čarou č. 5a a 5b zní:

„(5) Při uznávání odborné kvalifikace podle odstavce 1 písm. c), kterou fyzická osoba získala v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo ve Švýcarské konfederaci, se postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{5a)}. Uznávacím orgánem je Ministerstvo práce a sociálních věcí. Před zahájením dočasného nebo příležitostného výkonu činnosti na území České republiky fyzickou osobou, která je oprávněna vykonávat obdobnou činnost v členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, Ministerstvo práce a sociálních věcí její odbornou kvalifikaci ověří^{5b)}).

^{5a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

^{5b)} § 36b zákona č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

3. § 7c se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením

Čl. XXXII

Zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění zákona č. 120/2000 Sb., zákona č. 186/2001 Sb., zákona č. 319/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 11b zní:

„(4) Úřední oprávnění udělí příslušný orgán uvedený v odstavci 1 také fyzické osobě, které uzná odbornou kvalifikaci a bezúhonnost podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11b)}).

^{11b)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 14 odst. 5 písm. a) se slova „ , jehož skutková podstata souvisí“ nahrazují slovy „spáchaný v souvislosti“.

3. V § 14 se odstavec 6 zrušuje.

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 6 až 8.

4. V § 14a odst. 1 se slova „6 měsíců“ nahrazují slovy „3 měsíců“.

5. V § 14a se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Ustanovení odstavců 1, 2 a 4 se použijí obdobně pro vykonání rozdílové zkoušky podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11b)}. Ustanovení odstavce 3 se použije pro vykonání rozdílové zkoušky přiměřeně.“

6. V § 20 odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. c) se slova „srovnávací zkoušky odborné způsobilosti“ nahrazují slovy „rozdílové zkoušky“.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o elektronických komunikacích

Čl. XXXIII

V § 26 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), se věta čtvrtá včetně poznámky pod čarou č. 18 zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna atomového zákona

Čl. XXXIV

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. m) se za slova „vybraných pracovníků“ vkládají slova „nebo jiných fyzických osob“.

2. V § 11 odst. 1 se slova „jehož skutková podstata“ nahrazují slovem „pokud“.

3. V § 12 se dosavadní text označuje jako odsta-

vec 1 a doplňuje se odstavce 2, který včetně poznámky pod čarou č. 6a zní:

„(2) Při uznávání odborné kvalifikace nabyté v jiném členském státě Evropské unie pro výkon činností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) postupuje Úřad podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{6a)}. Rozhodnutí Úřadu o uznání odborné kvalifikace je dokladem prokazujícím odbornou způsobilost podle tohoto zákona.

^{6a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“

4. V § 13 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) u fyzické osoby jméno, popřípadě jména, a příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, adresu místa trvalého pobytu nebo bydliště, případně jméno a příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, adresu místa trvalého pobytu nebo bydliště odpovídného zástupce, je-li ustanoven; u právnické osoby název a právní formu, sídlo nebo adresu umístění organizační složky na území České republiky, byla-li zřízena, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jméno a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo bydliště osoby nebo osob, které jsou jejím statutárním orgánem, (dále jen „identifikace“), evidenční číslo, pokud již bylo Úřadem přiděleno,“.

5. V § 18 odst. 1 písm. n) se slova „jehož skutková podstata souvisí“ nahrazují slovy „spáchaný v souvislosti“.

6. V § 18 se doplňuje odstavce 7, který zní:

„(7) Při uznávání odborné kvalifikace pro výkon činností, pro které tento zákon vyžaduje zvláštní odbornou způsobilost, postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{6a)}. Rozhodnutí Úřadu o uznání odborné kvalifikace je dokladem o zvláštní odborné způsobilosti podle tohoto zákona.“

7. V § 20 odst. 3 se slovo „trvalé“ zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

Čl. XXXV

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 169/1993 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 315/2001 Sb., zákona

č. 206/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 226/2003 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 3/2005 Sb., zákona č. 386/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 313/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 376/2007 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. § 5a včetně poznámek pod čarou č. 4a, 4b a 4c zní:

„§ 5a

(1) Stanoví-li tento zákon, horní zákon nebo předpisy vydané k jejich provedení^{4a)} požadavky na kvalifikaci, odbornou způsobilost nebo jiné požadavky pro výkon činností podle tohoto nebo horního zákona, považují se tyto požadavky za splněné také tehdy, pokud fyzická osoba předloží doklad o odborné kvalifikaci, popřípadě další doklady vydané příslušným orgánem členského státu Evropské unie nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „členský stát Evropské unie“) nebo Švýcarské konfederace, v souladu se zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{4b)}.

(2) Český báňský úřad vydává pro občany České republiky nebo občany jiného členského státu Evropské unie, kteří vykonávali hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem v České republice, osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti. Osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti se vydává v českém jazyce na základě žádosti fyzické osoby doložené údaji o délce a zaměření této činnosti.

(3) Organizace nemůže odmítnout ověřit odbornou způsobilost fyzické osoby, kterou hodlá zaměstnat, pokud tato osoba nabyla odbornou způsobilost v členském státě Evropské unie nebo ve Švýcarské konfederaci. Pokud byla odborná způsobilost fyzické osoby získána mimo členského státu Evropské unie, je organizace oprávněna požadovat po fyzické osobě předložení dokladu o uznání platnosti nebo rovnocennosti zahraničního dokladu o vzdělání v České republice^{4c)}. Právo fyzické osoby obrátit se se žádostí o uznání odborné způsobilosti na příslušný orgán státní báňské správy podle jiného právního předpisu^{4b)} tím není dotčeno.

^{4a)} Například vyhláška č. 298/2005 Sb., o požadavcích na odbornou kvalifikaci a odbornou způsobilost při hornické činnosti nebo činnosti prováděné hornickým způsobem a o změně některých právních předpisů, ve znění vyhlášky č. 240/2006 Sb.

^{4b)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně někte-

rych zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

^{4c)} § 108 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 89 a 90 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.⁴

2. V § 8a se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Před zahájením dočasného nebo příležitostného výkonu činnosti, která spočívá ve zkoušení, revizi, opravě, montáži nebo obsluze vyhrazených technických zařízení, v České republice fyzickou osobou, která je v jiném členském státě Evropské unie nebo Švýcarské konfederaci oprávněna k výkonu obdobné činnosti, ověří Český báňský úřad odbornou kvalifikaci podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{4b)}.“

3. V § 36 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Před zahájením dočasného nebo příležitostného výkonu funkce střelce, technického vedoucího odstrelů, odpalovače ohňostrojů nebo pyrotechniky v České republice fyzickou osobou, která je v jiném členském státě Evropské unie nebo Švýcarské konfederaci oprávněna k výkonu obdobné činnosti, ověří Český báňský úřad odbornou kvalifikaci podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{4b)}.“

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o zbraních

Čl. XXXVI

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 537/2004 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 3 se za slovo „unie“ vkládají slova „ , jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci (dále jen „členský stát“)“.

2. V § 12 odst. 4, § 17 odst. 4, § 18 odst. 3, § 46 odst. 5, § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 9, § 51 odst. 7 a 8

a § 73 odst. 4 písm. a) až c) se slova „Evropské unie“ zrušují.

3. V § 21a se doplňuje odstavec 9, který včetně poznámky pod čarou č. 11a zní:

„(9) Před zahájením dočasného nebo příležitostného výkonu činnosti, která spočívá v pyrotechnickém průzkumu, v České republice fyzickou osobou, která je v jiném členském státě oprávněna k výkonu obdobné činnosti, může ministerstvo požadovat ověření odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11a)}.“

^{11a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.^{11a)}

4. V § 30 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Před zahájením dočasného nebo příležitostného výkonu činnosti zkušební komisaře v České republice fyzickou osobou, která je v jiném členském státě oprávněna k výkonu obdobné činnosti, může ministerstvo požadovat ověření odborné kvalifikace podle zvláštního zákona^{11a)}.“

5. V § 46 odst. 7 se slova „státu Evropské unie“ nahrazují slovem „státu“.

6. V § 81 odst. 5 se slova „členského státu Evropské unie nebo členského státu Organizace Severoatlantické smlouvy“ nahrazují slovy „členského státu nebo státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o ověřování

Čl. XXXVII

Zákon č. 21/2006 Sb., o ověřování shody popisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění zákona č. 165/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 6 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , není-li dále stanoveno jinak“.

2. V § 9 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ ; to neplatí, byla-li kopie listiny pořízena ověřující osobou na kopírovacím zařízení, a to na náklady žadatele“.

3. V § 10 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Účast dvou svědků se k legalizaci nevyžaduje, má-li ten, kdo nemůže číst nebo psát, schopnost sezná-

mit se s obsahem listiny s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek nebo prostřednictvím jiné osoby, kterou si zvolí, a je schopen vlastnoručně listinu podepsat.“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ Změna zákona o péči o zdraví lidu

Čl. XXXVIII

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 550/1991 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 206/1996 Sb., zákona č. 14/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 260/2001 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 290/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 37/2004 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 121/2004 Sb., zákona č. 156/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 111/2007 Sb., zákona č. 28/2008 Sb. a zákona č. 129/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 12 se slova „vyšetřovací a léčebné výkony“ nahrazují slovy „výkony zdravotní péče“.

2. V § 12 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který včetně poznámek pod čarou č. 2a a 2b zní:

„(2) Pokud se ve zdravotnickém zařízení připra-

vují na výkon povolání zdravotnického pracovníka žáci, studenti nebo jiné osoby podle zvláštních právních předpisů^{2a)}, je zdravotnické zařízení povinno zajistit praktickou výuku spočívající v provádění výkonů zdravotní péče pod přímým vedením zdravotnického pracovníka odborně způsobilého k výkonu činností bez odborného dohledu, které jsou předmětem praktické výuky. Věta první se vztahuje i na praktickou výuku v zařízeních sociálních služeb^{2b)}.

^{2a)} Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{2b)} Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 2a a 2b se označují jako poznámky pod čarou č. 2c a 2d, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ ÚČINNOST

Čl. XXXIX

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.